

KANGERÖD

Gård/Ort/Trakt/Område	Socken/Landskap/Land	Tingsdag	Sida
Kampetorp	Skee	1685-??-??	26
Kampetorp	Skee	1689-01-20	1
Kampetorp	Skee	1689-11-25	13
Kampetorp	Skee	1690-02-17	3
Kampetorp	Skee	1691-02-25	3
Kampetorp	Skee	1691-02-25	3
Kampetorp	Skee	1699-01-16	7
Kampetorp	Skee	1699-10-23	25
Kampetorp	Skee	1699-10-23	27
Kampetorp	Skee	1700-10-08	14
Kampetorp	Skee	1702-09-30	34
Kampetorp	Skee	1703-02-19	1
Kampetorp	Skee	1707-05-13	18
Kampetorp	Skee	1710-03-08	9
Kampetorp	Skee	1710-10-03	30
Kampetorp Ödegård	Skee	1666-07-03	9
Kampetorp ödegård	Skee	1667-11-25	12
Kampetorp Ödegård	Skee	1668-03-26	5
Kampetorp Ödegård	Skee	1669-01-15	3
Kampetorp Ödegård	Skee	1669-09-17	8
Kampetorps ödegård	Skee	1685-??-??	26
Kampetorps ödegård	Skee	1704-05-02	11
Kamstorp	Kville	1680-11-03	29
Kaneröd	Mo	1698-02-10	3
Kaneröd	Mo	1704-02-08	9
Kaneröd	Mo	1710-02-07	6
Kangeröd	Skee	1662-01-20	2
Kangeröd	Skee	1663-10-26	13
Kangeröd	Skee	1664-01-15	1
Kangeröd	Skee	1665-01-09	3
Kangeröd	Skee	1667-11-25	13
Kangeröd	Skee	1668-09-17	14
Kangeröd	Skee	1670-09-30	11
Kangeröd	Skee	1670-09-30	13
Kangeröd	Skee	1673-11-14	10
Kangeröd	Skee	1674-02-20	2
Kangeröd	Skee	1680-11-15	38
Kangeröd	Skee	1681-12-01	31
Kangeröd	Skee	1681-12-01	31
Kangeröd	Skee	1682-12-01	21
Kangeröd	Skee	1683-09-28	24
Kangeröd	Skee	1697-02-09	4
Kangeröd	Skee	1697-10-05	17
Kangeröd	Skee	1699-10-23	27 26
Kangeröd	Skee	1700-05-11	9
Kangeröd	Skee	1703-05-28	19
Kangeröd	Skee	1703-05-28	19
Kangeröd	Skee	1703-06-15	27
Kangeröd	Skee	1703-10-02	41
Kangeröd	Skee	1707-05-13	20
Kanneröd	Mo	1708-01-16	2
Kanneröd	Mo	1708-04-28	13
Kapeberget	Skee	1708-01-24	6
Karlskrona		1697-02-11	7
Karlskrona		1699-01-24	10
Karlskrona		1699-05-08	18

Kalleby, Tanum

1663 V	9/5
1684Vmfl	268/3
1689 VT	148/4
1704 T	127/1, 174/1

Kalfhagsängen, Wättelanda, Skee

1707 V	79/3
--------	------

Kalfholmen, Tjärnö

1686TB	425/9
--------	-------

Kalveröd, ?

1708 T	153/4
--------	-------

Kalvö, Tanum

1663 T	7/2
1687 VT	61/3
1698 VT	379/2
1708 T	106/1
1709 T	213/3
1712 T	383/5
1713 T	498/8

Kampestenen, vid Kangeröd, Skee

1703V	270/23
-------	--------

Kampetorp, Skee

1683Vmfl	216/4
1685TB	345/4
1689 VT	133/2, 167/9
1690 VT	175/1
1691 VT	220/2 -2 mål
1699 V	503/2, 506/3, 535/8, 541/9
1702V	29/4
1703V	150/1
1707 V	101/8
1710 V	6/3, 59/18
1713 V	425/14 (åren 1599 o. 1613)

Kangeröd, Skee

1662 V	11/5✓
1663 V	10/6✓
1682Vmfl	85/5✓ 1681V 245/16
1683VT	217/5✓ 1682V 245/16
1703V	187/8, 219/12, 269/16

Kapeberget, Hogar, Skee

1708 V	152/4
--------	-------

Karlskrona(CarlsCrona)

1709 V	196/2
--------	-------

Karsröd, Mo

1660TB	14/7
--------	------

Kasen,Nordre sidan av Strömsvattnet

1704 V	?/1
--------	-----

Kalvö, Tanum

1718 T	147/2(uppbud)	
1720 T	229/3, 231/4	
1722 T	341/7	
1724 T	483/5	
1725 T	6/1, 19/4, 83/12	
1726T	128/2, 205/12	
1726V-separat utskrift- inventering av tjänstelösa		421-449/2-21
1728 T	474/4, 475/4	
1732TB	365/28	
1735TB	188/8, 274/12, 321/18, 497/23, 591/27	

Kampegården (Bremen), Skee

1722 V	404/10	
1724 V	577/6, 605/10	
1734 TB	471/33	

Kampetorp, Skee

1715 V	11/5	
1719TB	se Tanum m fl HR AIIIa:1-s.1	
1720 V	255/3, 271/7	
1722 V	393/7, 404/10	
1724 V	578/6	
1725 V	151/17	
1726V-separat utskrift- inventering av tjänstelösa		421-449/2-21
1729TB	62/7, 161/18	
1735 TB	188/8, 320/17, 590/26	

Kampstorp Uppegård, Kville

1726V-separat utskrift- inventering av tjänstelösa		421-449/2-21
--	--	--------------

Kanebo, ?

1735 TB	320/17, 322/20	
---------	----------------	--

Kaneröd, Mo

1726V-separat utskrift- inventering av tjänstelösa		421-449/2-21
1732TB	15/1	

Kangeröd, Skee

1719 V	222/2✓	
1724 V	634/15, 637/16	
1725 V	69/9, 95/13, 114/15, 129/16	
1726V-separat utskrift- inventering av tjänstelösa		421-449/2-21✓
1727 V	503/6✓	
1728 V	654/1✓	
1729 TB	156/18✓	
1730 TB	500/30, 503/30, 591/41*	
1732TB	115/5, 125/6, 305/24, 356/27/	
1733TB	se Tanum m fl HR AIIIa:1-s.15	
1734 TB	109/4, 512/37✓	

Kanteröd, Skee

1726V-separat utskrift- inventering av tjänstelösa		421-449/2-21
--	--	--------------

syn-isärsk. PÅRM HR&RR div.

** KINN'S EN GUNNE REARSSON
1730 & 1734*

budet honom Pänningarne utj Myntetecken tillbaka, dem han dock så mycket mindre kunde emottaga som deras emellangiorde Contract sträckt på en wiss tijd på några år och för det andra at Myntet är tesförinnan afslaget, förmenar at som Torsten Siulsson haft så stor nytta af desse hans 70 Myntetecken som det varit

Sid 218

silfwermynt han då måtte tilhållas de samma fult uth betalla. Effter nogare öfwerwägende med hwarandra städnade desse Parter utj följande slut; at Pär Mattisson i Gilltorp emottog 35 Myntecken effter förwalling. eln? a:..? 1 dr stycket, de andra 35 dr lofwade Torsten Siulsson effter handen antingen Contant el:r med waror, hwarom de sielfwa kunna öfwerens komma, at betalla utj godt gångbart sielf:mt hwilcken förlickning de med handtagande stadfästade, och sedan utj Protocollet införa lät.

Sid 219

No 9

Påst Bänderne Anders Grimsson, Oluf Mattisson och Jöran Andersson i Hessland inkommo för Rätten och gofwo till kiänna, huruledes ett stycke Cronoäng Brätteberg Ödesgård ben:d nu i vår skall wara af häradzskrifwaren Wälb:de Holger Lundström

Sid 220

Bordstadt till Bonden Biörn Giörtarsson i Renshogen i Wätte härad, oachtadt at samma Crono Ödegård skall wara i forna tijder upodlat på skattegården Hesslandz Ägor, och så godt som belägen in under deras Åckrar, warande detta för dem så mycket mera til ruin ländande som de des utan i År lidet stor skada af durchmarckerne, som nu mera nogsamt bekant är, och des utan äro anslagne till Påstens förande, och ey förmå ingärda deras aldeles ödelagda giärdesgård, med mindre de wijd samma Crono Äng blifwa behåldne, men ifall ängen nu skulle blifwa dem afhändt nödgas de säja ifrån sig både gården och Påsten. TingzRätten fant nödigt Communicera detta måhlet med Hr Häradz skrifwaren Lundström på det någon närmare underrättelse härom måtte in hämtas: bemelte häradzskrifware berättade, at emedan han utj rätta tijden ey afhörde någon som wille samma Crono Äng stadia och Bonden Swen Mattisson som dertill förne bodt och samma äng ägdt därifrån flytte, nödgades han stadia henne till denna Biörn i Reensshogen, som han förmenar wara så mycket rättare giord som Ängen til förne varit bruckat til gästgifweriet Wijck, och Kongl: Majj:t och Cronan kan komma till sin rät. Biörn i Reensshogen påminte härwijd, at han håller sig wid sin undfångne tagesedel, kunnandes han intet gifwa ifrån sig huad han på rätmätigt wiss fådt i sinna händer. Resol: Emedan såsom det af föreskrefne Påstbänders utj Hessland intygande är nogsamt bewisligit, at denne omtwijstade Crono Ängen är tagen ifrån sielfwa Bohlbyen Hessland, och nu en tijd varit bruckat af Bänderne där sammastädes, intill häradzskrifwaren Wälbe:de Holger Lundström bordtstadt den samma till Biörn i Reensshogen som är boendes utj et annat härad; så at Tings-

Sid 221

Rätten wäl hadde fog till at ändra en sådan olaga medfardt som intet annat är påsyftande än Påstgårdens ruin, som man nu med mycken möda fådt någorlunda till rätta igien, har man dock lijckwäll funnet rättare anmähla detta ärendet till hans hög grefl: Excellence, Kongl: och RijcksRådet, Fältmarchallken och General Gouverneuren Högwälborne Hr Grefwe Mörners rättwisare åtgörande, som icke allena lærer nådgunstigt bijbehålla Påstbänderne wijd deras rät och bruckande af dem på deras Ägor uptagne Crono Ängen, för den der afflytande skatten, utan och tillhåller wederbörande hwad här utjnan kan wara fellat.

Sid 222

No 12

Pär Mattisson i Kangeröd gjorde bewisliget igenom afledne BefallningzMannen Jonas Erichsons skriftel: attester dat: d (Aé: Här står ingen dag) Januv: 1707, d 3 Feb. 1709. d 29 Juni 1711. och utj Januv: Månad 1719. det han tilfyllest betalt sinna styfdötrar Olug Gunnarsdotter 14 dr 4/: Smt, Ingeborg Gunnarsdotter 14 dr 4/., Ragnil och Börta hwardera 14 dr 4/: tillsammans 56 dr 16/: Smt, hwarmedelst de updraga och effterlåta denna deras stiffader Pär Mattisson all deras Pante Pänninge Rättighet effter deras sal. Moder Anna Jönsdotter* utj detta halfwa skatte och odels hemmanet Kangeröd med alla des tillliggande förmonner i wåtto och Torro så som en wällfängen Pante

Ägendom hedan effter at följa deras stiftfader Pär Mattisson och hans arfwingar till at dermed lagfara som han bäst gieter och kan; som till stör(r)e säckerhet uppå begäran utj Protocollet infördes.

** Aé: Jag kan inte få det till annat än att det här står felaktigt att moder Anna Jönsdotter är död.*

Det måste vara samma Anna Jönsdotter, som levde fram till den 2 aug. 1730 och blev 82 år gammal. Jämför dombok 10 junio och 6 oktober 1730.

Det som avgjordes i ovanstående mål år 1719 var nog flickorna Gunnarsdöttrars arv efter deras avlidne fader Gunne Gunnarsson, dvs Anna Jönsdotters förra make.

Sid 223

No 15

Oluf Hansson i Ödsby och Oluf Tormosson i Wässgården i Nässinge socken, sackfältes till 1 dr Srmt plicht hwardera för upropetz försummelse, som blifwer Rättens ensack; ditto Hans Andersson och Clemet Tålesson i Pijhlegården, hwilcka alla warit instämde för siutz försummande.

Sid 224

Således som föreskrifwet står wara tahlut, swarat, Ransackat, witnadt, befunnet och resolverat, betygar undertecknade med Namn Signette samt häradetz Sigilles under tryckiande.

Actum Anno Tempore et loco ut Supra

Torger Brun

(Lacksigill)

oklandrat och opåttalt nu och framdeles. börandes de till Kongel. May:tt och Cronan af 40 Rdr Courent Swenskt mynt, som de till uthrikes folk uthlagdt betala den deraf gående 6te Penningen, som de nu på Tingzbordet lefwererade, och dem till rättelse utj Protocollet författades.

No 22

Framträdde för sittande Rätten Clemet och Halfwård Tällessöner i Pihlegården, samt Erich Hansson i Anneröd och å egne så wäll som hemmawarande släktingars Nembl:n Margreta och Sigrid Knutzdötrars i Hälle, Per och Anders Andersöners på Hålt och Tyften wägnar, bekiände och friwilleligen tillstodo, det de af wällberådt mode, emot fult undfånget nöye updraget och effterlåtet, som de och härmed updraga och effterlåta HäradsHöfdingen Torger Brun deras ägande 5. Sett. Jord med innestående Landskyld, den de icke i långliga tijder bekommet, utj Odels och Båtzmanshem:t Bräcke i Tahnus sochn beläget, som dem arfweligen tillfallet, att för sig des kiära Fru och arfwingar, nyttia, bruka och behålla, såssom annan wällfången ägendom utj huus, åcker, äng och alla andra lägenheeter, oklandrat och opåttalt af dem och deras arfwingar, nu och till ewärderliga tijder.

No 23

Hans och Oluf Larssöner i Skogelijd och Skiee sochn widgingo inför TingzRätten sig hafwa af Gunnild Hansdotter på Löfweråhs under Nässinge Prästegård och Oluf Mårtensson utj Eigielsröd emottaget en Summa Pen:r af 78 dr 22 öre Smt, bestående utj effterföliande myntesorter nembl:n 39 dr: Plåtar, 17 dr i danskt och 22 dr 22 öre i Swenskt Smt, som sahl. Efwen Helgiessons effterlämnade dotter Helena utj Fäder= och Möderne arf tillkommer, och derföre Hypotiserar och Pantsätter henne deras ägande Odels Jord utj Skogelijd, så wäll den de arfwel:n ägdt, som den de nu med föreskrefna Pen:r tänkia sig af syskonen

Sid 637

deras inlösa, samt derföre gifwa Interesse effter Kongl. Förordningen a 6 pro Centum ifrån innewarande Dato, som gör åhrligen för ärm:te Summa 4 dr 23 /: Smt, hwilka wid hwart åhrs förlop till bem:te Helenas Farmoder Gunnild Hansdr skola lefweraras, och till des underhåld och Lärdom anwändas, så länge och intill des hon sig sielf födan och Kläder förwärfwa kan. Hwilken förpantning TingzRätten till deras effterrättelse utj framtijden Protocollo inserera lätt.

No 25

Ifwar och Torgier Hanssöner utj Baggeröd förmente sig wara berättigade inlösa 4. Sett: en skrud Jord utj ena ½ gården i Kangeröd, som deras sahl. Fader Hans Nillsson warit ägande till och en wid Namn Rear Trulsson till brukz haftosv

Sid 638

No 26

Anders Halfwårdsson på Platzen Onssedahlen under Twetn, Erich Halfwårdsson i Böö och Anders Beng(t?)sson på Strand och Hougdahl sochn å des hustrus Märta Halfwårdsdotters, så wäll som alla å deras Broders och swågers Nils Halfwårdssons nu för tiden utj Giötheborg wägnarafhändt ifrån sig och deras arfwingar 3½ Sett Odels Jord utj Twetn och Nässinge sochn till deras syskone Barn Amund och Nils Erichssöner dersammastädes.....osv

Sid 639

No 27

Rear Joensson i Mewijk och Skiee sochn gjorde bewissliget med Jöran Erichssons ifrån Norjet och Skeebergs sochn mundtel. bekiennelse inför TingzRätten, det han af honom, samt Anders och Tore Erichssöner och Ragnild Larssdotter äfwen utj Norjet wistande sig tillhandlat, deras arfwel:n tillfalna 4. Sett: skyld utj Mewijk för 10 Rdr Courent, som gör 2½ Rdr Sett: Äfwenwäll bewiste han med Hans Trulssons i Kafleröd

Sid 640

och Hogdahls sochn skrifftel. quittance af dn 10 October innewarande sig hafwa kiöpt des hustrus Börta Joensdotters tillhörande 1. Sett: Odels Jord för 2½ Rdr, noch bekiände Per Olufsson i Stene sig hafwa för des hustrus Anna Jonsdotters 1. Sett. skyld bekommet 2½ Rdr, som gör tillsammans, med de 2ne Sett: Reor Joensson sielf arfweligen tillfallet 8 Settingar skyld, hwilka nu komma att fölia honom, des hustru, Barn och arfwingar med alla tilliggande förmåhner oklandrat och opåttalt nu och framdeles. skolandes Rear Joensson för 10 Rdr Courent Swenskt mynt betala till Kongel. May:tt och Cronan 6te Penningen 2 dr 16 öre Smt, hwilka han nu på Tingzbordet lefwererade, och Hr Befalningzman Wällbetrodde Erich Engström emottog.

No 21

Till detta Tinget hade Torgier Hansson på Baggeröd instämt Oluf Nillsson i Kangeröd och des swåger Jöran Halfwårdsson på Pihlegården, på det måtte han blifwa tillärkiendt wara närmaste odels och Bördeman till detta halfwa hemmanet Kangeröd, som dee förre till brukz innehafwer, och de begge på deras hustrurs wägnar äro förpantare till, och det alt i anledning af ett Wätte Häradz TingzRättz bref af d:n 9 Februarii 1697. som förmåler att enär des sahl. Fader Hans Nillsson tilbudit sig få lösa des Broderdell och fult bruk utj andra halfwa gården i Kangeröd, skall honom blefwet gifwet förhopning, att så snart Pantedagen å andra halfwa gården Expirerade, hwaraf då icke mera än några åhr återstod, skulle han få Jorden sammastädes inlösa, och däruppå emillan honom och Broderen sahl. Truls Nillssons Barn Liquideras, om hwad den ena gården skulle för högre infrälssas än den andra,

Sid 70

Och Hans Nillsson blifwa wid halfwa hemmanet Conseruerat. Deremot till att swara infunno sig Oluf Nillsson i Kangeröd och Jöran Halfwårdsson i Pihlegården, hwilka producerade ett wid ordinarie Tinget d:n 25,26 och 27 Maii 1719 uthgifwet bref, hwarutinnan deras hustrurs stiffader Per Mattisson i Kangeröd löste af sina stiffdöttrar Olug, Ingeborg, Ragnild och Borta Gunnarsdöttrar, deras andelar utj Kangeröd för 14 dr 4 öre Smt hwardera, som skall giöra Jemte hans egen arfda Panterätt 78 Rdr Courent, emedan halfwa hemmanet Kangeröd, så mycket utj Pant Kåstadt; Och som de på sådant sätt hemmanet tillkommet, och bebruckaren Oluf Nillsson äfwenwäll förmenar sig wara så nära odels och Bördeman som kiäranden, så förmoda de blifwa wid Jorden bibehållna, och han icke någon delen däraf bekomma. Däruppå lått TingzRätten förekalla Anders Trulsson i Huuseboo, som härom skall äga bästa kundskapen, och till den ändan Jemwäll är worden instämt, med några omhänder hafwande Jordebref, på det han någon närmare uplysning afgifwa måtte; Hwilken till fölie af undfängen befallning berättade; Att detta Kangeröd som består af ett helt hemmane, skall 2:ne Bröder wid Namn Håka(n) och Reor hafwa ägdt tillsammans, Ao 1664 d:n 15 Januarii har Reors effterlämnade släckt och anförwant Tohl Nillsson tillpantadt sig detta omtwistade halfwa hem:t som består af 1 Tunna 7½ settingar skyld af Håkans son Tälle utj Hästhagen i Norjet boendes, för 39 Rdr Courent, hwariblant skolat warit 20 Rdr Specie; Än befinnes ett bref af d:n 14. Nowembris 1673. som wisar att denne Tälle till förhögnig

Sid 71

däruppå upburit 2½ Rdr Courent, och Broderen Nils Håkansson för sin arfda odels Jord 28½ Rdr, swågeren Torgier Gulbrandsson på des hustrus wägnar 8 Rdr, samt en annan syster son 2 Rdr och 6 styckon systerdöttrar hwardera 1 Rdr, Och som Tohl Nillsson då icke mäcktade desse penningar ärläggia, har han åhret dereffter 1674. d:n 20 Februarii Transporterat samma Panterätt, uppå des systerman wid Namn Gunne Gunnesson, hwilkens hustru sedermera igenom döden Barnlöös afljdet, så att både kiärandens Fader Hans Nillsson och flere släckt och anförwanter arfde 1/3 dell utj föreskrefna Pante summa d:n 5 Octobris 1697. af Pär Mattisson i Kangeröd, som fådt bem:te Pant Innehafwares andra hustru till äkta, utaf hwilkens Barn han effter förr Citerade TingzRättens bref deras arfwelutter för 56 dr 16 öre Smt inlöst. TingzRätten effterfrågade, hwarest Tälle och Nils Håkanssoners arfwingar finnas, och fick till swar, att de alla sig utj Norjet uppehålla, Och som Parterna uppå tillfrågan härwid icke mera hade att påminna uthan förbehöllo sig deras förmenta Rätt till halfwa hemmanet Kangeröd, så hölt TingzRätten icke nödigt att sig däröfwer med någon widlöfftigare Ransakning uppehålla. Resolutio. TingzRätten har föreskrefna Ransakning utj noga öfwerwägende tagit, och däraf ärfaret, huruledes kiäranden Torgier Hansson i Baggeröd förmenar sig böra lösa och återbörda halfwa hemmanet Kangeröd, som des Farbroder Tohl Nillsson sig af Tälle utj Hästhagen i Norjet d:n 15 Januarii 1664. för 19 Rdr Courent och 20 Rdr in Specie tillpantadt, och han således närmare odels och Bördeman därtill än swaranderna, Oluf Nillsson och Jörn Halfwårdsson på deras hustrurs wägnar; Men som

Sid 72

däremot af föreskrefne producerade bref och omständigheter förimmes att Tälle och Nils Håkanssoner, som bortpantadt detta omtwistade halfwa hemmanet Kangeröd, warit syskone barn till Essbiörn Reorsson, hwilken warit Fader åth kärandens Faders Fader Nils, så att han i så måtto är utj det 4:de ledet på sijdo linien med sielfwa bortpantarne beslådt; Så finner TingzRätten rättwist, det bör Torgier Hansson i Baggeröd i anledning af Kongel. Förordningen om Bördes Rätten på landet Daterat d:n 27 Junii 1720 och 5 § icke wara berättigadt föreskrefna omtwistade halfwa hemmane Kangeröd klandra och återbörda, emedan rätta odels och Bördemänen som hemmanet bortsatt, finnas utj Norjet, och Kongel. Förordningen icke tillåter någon längre utj sijdolinien än syskone barn Jord klandra och inlösa, uthan kommer swaranderna emedlertijd, att detta deras på Pant innehafwande halfwa hemmane oklandrat och opåtalt att nyttia bruka och behålla, intill des någon närmare arfwinge sig därtill infinner.

som Reinholts swärfader Claes Jakobsson förpantat til Sal. Sören Mattisson, Essbiörn Sörensson ock Tolf Mattisson, ock honom Reinholt, det deröfwer undfångne

Sid 498

Pantebrefwet af åhr 1690 igen undfå låtit, hwarmedelst Reinholt infriat denne af sin swärfader Claes utsatte 1 T:a skyld på Långön, så at densamma honom nu allena tilhörer, utan någon grauaton. Dok hafwa swaranderne förbehållet sig hos Renholt Jörensso, at de skola få sittia orubbade i bruk ock nyttjande af denne 1 T:a skyld på Långön, som Renholt således ifrån Pantebeswäret ändtledigat, utj 16 åhrs tijd för Landskyld allena, effter som ? Renholt sielf åtaget sig för odalsskatten af samma Tunna at wara ansvarig, ock at des utan är emillan dem afftalt, at swaranderne skola wara närmast, at få sig tillhandla, samma T:a skyld på Långön, ifall Renholt skulle blifwa sinnad, densamma at afhända, hwilket alt af Renholt bejakades; eliest införes til effterrättelse, at när, den frånwarande ock i Mastrand boende Mattis Esbiörnson, som jemwål i desse återtagne Pantepen:r Interesserar, skulle giöra anfordran på sin andehl derutaf 8 Rdr så har han dem at undfå hos Truls Nilsson på Långön, som dem, på hans wagnar, så lenge emottaget, blifwande i öfriget denne Förlikning

Sid 499

med HäradsRätens stadfästelse domb, til yttermera säkerhet ock Corroborerat.

Sid 500

No 11

Oluf Nilsson i odals ock Båtzmans

Sid 501

hem:t Kangeröd, Skiee sokn, tiltalade lagl:n des swåger Jöran Halfwårdsson i Pihleg:n Nässinge sokn beswårande sig deröfwer, at han honom utsagt, från 1/4s bruk i Kangeröd, hwartil han förmenar bem:te des swåger Jöran icke wara befogat.

Swaranden Jöran Halfwårdsson sisterade til answar, wiste ingen annan rätt, til den gjorde uthsäyelsen, än at han mente, det han som äger ena systemen, borde nära berättigat komma inn, på ett fierdedels bruk i Kangeröd. Kiäranden Oluf androg deremot, sådant des swågers företagande, kunna så mycket mindre gå honom an, som han förmenar sig, wara bästa odalsman til halfwa hem:t i Kangeröd, ock han des utan äger 1/3 dehl, samt des swärmoder Anna Jönsdr 1/3 dehl derutinnan, hwilken warit hos honom wistandes utj 8 åhrs tijd, ock ärnar hos honom til dödédagen förblifwa, förmodandes, at denna des swåger lærer så mycket mindre hafwa fog til des utsäyelse, som han ey äger, mer än 1/3 dehl utj denna halfwa gården, hwilket icke är fult säter, utan han förmenar sådant lærer wara emot Kongl. Förordningen stridande.

Parterna hade ey mer at andraga.

Sid 502

Resolutio.

Ehuru trångstadder Jöran Halfwårdsson i Pilleg:n Nässinge sokn. berättar sig wara, om hemman ock hemwist, hålst han nästkommande fardag från Pilleg:n, skal komma at afflöttia, så kan dok af HäradsRätten ey skiäligt pröfwat, at han Jöran måtte få någon dehl til bruk ock besittning hos sin swåger Oluf Nilsson i Kangeröd, Skiee sokn, aldenstund Oluf bebor halfwa hem:t derstädes, deraf des swärmoder Anna Jönsdr 1/3 dehl ock Oluf samt Jöran på sina hustrurs wagnar hwar sin 1/3 dehl äga, som skulle blifwa för trång lägenheet, för dem begge, ock Jöran såldes ey håller bekomma fult Säte effter Kl. M:ttz förordning 1684, utan bör i anseende dertil antingen Jöran låta sig utur des 1/3 dehl utj ½ a hem:t Kangeröd uthlösa af Oluf, el:r ock afbida tiden, til des begges deras swärmoder Anna Jönsdr, igenom döden, efter Gudz behag, blifwer hädankallat, då han större bruk utj samma ½ a hemman Kangeröd, kan ärhålla; Men emedlertid, som Jöran är mycket förlägen, til at nästk:de Fardag blifwa med bruk ock hemwist försedd, så förmanas Oluf Nilsson icke allenast efter giörlighet at wara Jöran dertil behielpelig utan ock eliest låta Jöran i detta trångmåhl, at sig alt godt bistånd ock handräkning åtniuta.

Sid 503

No 12

Effter skiedt anmälande inkom för Rätten drängen Gunne Rearsson tienande i Huussboo, Skie sokn, ock bekiende samt tilstod, det han ock des syster Ragnil Rearsdr, Hans Wällekssons hustru i Kangeröd, af deras Farbroder Anders Trulsson i Huseboo, uppburit utj odalspen:r 8 Rdr C:ant 40 /: Smt, hwarföre de til denna sin Farbroder Anders Trulsson såldt ock afhändt, som de härmedelst sökia ock afhända, all deras arfda ock ägande odalsrätt, til de 8 settingar skyld, utj halfwa odals ock Båtzmanshem:t Floghult utj Skiee sokn beläget, som han tilförne af deras Sal. Fader Rear Trulsson sig tilpantat; Fördenskul kommer samma 8 sett: skyld i Floghult, att fölia ock förblifwa hos Anders Trulsson des hustru, Barn ock arfwingar, med alla underliggande lägenheter, utj huus, Jord, åker, äng, skog, mark ock muhlebet, el:r af hwad Namn de hålst wara mände, såssom annan des wälfångne odahl ock ägendom oklandrat ock opåtalt, af föreskrefne säliare ock deras arfwingar, nu ock til ewärdel:a tijder.

dat: Fredrichshald d:n 13 Octob: A:o N:o 1730 underskrefwen af des Broder Tore Pärsson ock Moster Man Torbiörn Olufsson i Norget, hwarutinnan de betyga denna Jörgen wara närmaste berättigat till lösen af berörde? 8 sett: Jord i Hålkedal:n, I anledning hwaraf han nu wid Tingzbordet å egne ock bem:te des medarfwingars wägnar bem:te 40 Rdr emottog, så wäll som de 2 Rdr, för des omkåstnad, ock deremot Transporterade all den odals rätt han och de kunna äga till samma 8 settingar skyld i Hålkedalen, uppå bem:te Bryngel Swänsson, des hustru

Sid 589

ock arfwingar, ehoo de warda mände, att behålla, såssom des wäll fångne odahl ock ägendom, oklandrat ock opåtalt, i alla måtto af honom ock des medarfwingar nu ock till ewärdeliga tider samt I öfriget, dermed att Lagfara till sin säkerheet effter behag, ock derjemte utfäste sig, att hålla Bryngel aldeles klanderlös för des i Norget warande medarfwingar; Ock som Parterne häröfwer begiärde HäradzRättens stadfästelse så blifwer bem:te Förlikning, I anledning af 1695 åhrs Rättegångs Förordnings 23 §:, härmedelst till deras obråtsliga hållande Confermerat ock Laga Krafft tillägnat.

Sid 590

No 21

Aé: Här fortsätter och avslutas målet där Commissarie Marcus Bruns dödsbo utreder en fordran, där även f.d. häradshövdingen Torger Bruns änka är inblandad.

Målet avslutas på sid 591

Sid 591

No 22

Jöran Halfwårdsson i Pilleg:n Nässinge sokn, hade instämt des swåger Oluf Nilsson i halfwa odals h:t Kangeröd, Skiee sokn, att effter som des swärModer Anna Jönsdr, sedan sidsta Ting aflidet, nu ärhålla, det 1/4s bruk utj Kangeröd, ifrån hwilket han förl:n Wåras låtet Oluf utsäya, ock det så mycket mer, som des hustru Marin Pärssdr är äldsta systemen, ock han des utan tillaccorderat sig 3 sett: ock 1 Kanna lbn af des hustrus halvesyster Nembl:n Börta Gunnarsdr, Oluf

Sid 592

Larssons hustru i Skågelid, Ingeborg Gunnarsdr, Oluf Mårtenssons hustru på Egiesröd (Aé: Det står så), samt sal. Olug Gunnarsdrs Barn för 16 Rdr 12 /: Smt, till bewis hwaraf, han upwiste ett quittance, daterat Egiesröd d:n 28 sidstl:ne Septemb:, Så att han i så måtto, med des hustrus Marin Pärssdrs ärfde 7 sett: 2 K: ock 1 Potta, äger 10 settingar 3 kannor ock 1 Potta skyld utj samma Kangeröd.

Swaranden Oluf Nilsson i Kangeröd, utlätt sig häruppå, att han wäll finner af HäradzRättens domb d:n 1 Junij 1730, sig icke längre kunna bibehållas, wid bruket af halfwa hem:t utj Kangeröd, sedan des swärmoder Anna Jönsdr samägd 1/3:l utj hemmanet igenom döden afl:t hwarföre han godt håller, straxt som sent, att bifalla sin swågers Jöran Halfwårdssons kiäremåhl, ock honom hos sig intaga till bebrukande af ¼:l i odals hem:t Kangeröd, ock det nästk:de Währ.

Däremot utlofwar Jöran Halfwårdsson, att som han genom köp, af sine hustrus halvesystrar, förwärfwat sig något mera, än 1/4del utj detta hemmanet Kangeröd, så skall han åter Oluf till köps öfwerlåta, hwad deröfwer skiuter, så att deras andelar,

Sid 593

utj förbem:te hemman blifwa lika af ¼:l hwardera ock den ena icke äger mer än den andra; hwaröfwer Extractum Protocolli begiertes ock meddeltes.

Sid 594

No 24

För Rätten præsenterade Halfwård Tålleson i odals ock Båtzmanshem:t Pilleg:n utj Nässinge sokn, ett quittance dat: d:n 24 Junij Innewarande åhr, dermed han wisar, att han af sina systerbarn Pär Torgersson i Backa, Luur sokn, ock Dordj Torgiersdr i Hellesmörk Nässinge sokn, köpt ock sig tilhandlat för 31 Rd 27/: Smt, deras effter Moderen arfl:n tilfalne 5 settingar skyld, utj Halfwårdz innehafwande 1/4s bruk i Pilleg:n gifwandes Halfwård derjemte tilkiänna att han emot bem:te 31 Rdr 27 /: Smtz undfående samma 5 settingar i Pilleg:n, till sin son Anders Halfwårdsson lbn såldt ock afhändt, med begiärande att TingzRätten behagade samma des son häröfwer, ett fullkomligt köpebref meddela; Ock som Halfwård så medelst på köp af des systerbarn, bekommit 5 sett: skyld, deras arfda odals Jord i Pilleg:n ock dem samma nu till sin son Anders försåldt, så böra desamma hädaneffter fölia honom Anders Halfwårdsson ock des arfwingar, med alla tilliggande förmåhner, af hwad Namn de wara mände oklandrat ock opåtalt, nu ock framdeles.

+ 2 81730
827K
* 1648

Sid 352

D:n 6te Octobris

Sid 356

No 28

Jöran Halfwårdsson i Kangeröd, Skee sokn, hade inkallat des Broder Anders Halfwårdsson i Pilleg:n, Nässinge sokn, förmenande sig wara berättigat att hindra lagfarten igenom 3ne Laga upbud, som Anders århållit, effter undfånget Köpebref 1730 d:n 8 Octob. af sin

Sid 357

Fader Halfwård Tållesson i Pilleg:n på 5 Settingar skyld dersammastädes, af orsak, att Faderen Halfwård skall åstunda, att samma med sonen Anders ingångne Köp, om desse 5 Sett:r måtte gå tilbakars ock uphäfwas.

Swaranden Anders Halfwårdsson producerade utj Rätten, Förberörde des Faders Halfwård Tållessons honom meddelte Köpebref, daterat ord:e Tinget i Wijk d:n 8 Octob: 1730, som förmäler, att Halfwård Tållesson af sine systerbarn Pär Torgersson i Backa, Lur sokn, ock Dordj Torgiersdr i Hällesmörk Köpt ock sig tilhandlat deras arfwel:n tilfalne 5 Sett:r i Skattehem:t Pilleg:n för 31 Rdr 27 /: Ct, dem han för samma summa, til honom Anders Halfwårdsson försålt, hwarå han Anders sedermera sig 3ne Laga upbud, nembl:n d:n 16 Feb: 1731, d:n 22 Feb: ock 23 Majj 1732, förwärfwat, påstående fördenskul wid sitt århålna Laga Köp, Maintinerat blifwa ock att Lagfarten måtte winna sin framgång.

Käranden protesterade häremot, ock påstod nu som förr, att desse 5 Settingar, icke någon Lagfart undergifwas måtte, ock att de skola stå til deras Sal. Faders död, utan någon befestning.

Resolutio.

Såssom Käranden Jöran Halfwårdsson i Kangeröd, Skee sokn, af ingen annan grund tiltalat,

Sid 358

sin Broder Anders Halfwårdsson i Pilleg:n, Nässinge sokn, igenom detta för Rätta dragande att Lagfarten till 3ne århållne upbud, på 5 Sett:r Jord i Pilleg:n, likmätigt Köpebrefwet d:n 8 Octob: 1730, sig tilhandlade af des Fader Halfwård Tållesson lbn för 31 Rdr 27 /: skulle stanna, än att Faderen Halfwård Tållesson nu skal wela rygga samma Köp, ock dermed wara miss förnögd, hwarom likwäl HäradzR:n ingen annan underrättelse hafwer, än hwad Käranden Jöran i sielfwa stämningzmåhlet andragit, ock där det så skulle wara, så finner HäradzR:n Faderen Halfwård icke befogat, att rygga det Köp, som han således en gång ingåt, ock så wida som sagt är, med Lagfart låtit befästa;

Altså kan HäradzR:n icke tillåta att Swarandens århålna Lagfart, igenom så swagt förebarande, må kunna hindras el:r uppehållas, särdeles ock i betraktan deraf, att omtalte Köpebref, wister desse 5 Sett:r i Pilleg:n wara aflinge godhs, hwilket står under sälliarens fria Disposition, undantaget för alt Börde anspråk.

No 29

HäradzProfossen Truls Nilsson på Rellens Platsen i Skee sokn, har warit förorsakat att instämma Christopher Hansson

Sid 359

i Tägeröd, Lur sokn, för resterande förtiänt lön 2 dr 8 /: Smt, Ett par skor, En hwit Tröya ock Linböxor med halsduk, för 16 år tillbaka, som han icke utbekomma kunnat. Häremot inwände Swaranden Christopher Hansson sig inga Kläder til Käranden skyldig wara, dok kan han icke förneka, en dehl af Pen:ne, utan ärbiuder sig, att wela gifwa Käranden Truls Nilsson 2 dr Smt utj ett för alt, ock dem samma strax betala; Hwarmed Käranden lätt sig benöya, ock detta stämmemåhl til slut förhielptes.

Sid 360

No 30

Drängen Jöran Olufsson i Hwarlös, Tanums sokn, å egne ock samtel. des syskons wägnar instämt Amund Larsson i Torbal, Lur sokn, att af honom bekomma lösen för deras effter Faderen arfde 5 Sett:r 4/7s Potta skyld OdalsJord i Torbahl.

Amund Larsson i Torbahl til wedermäle warande, förklarade härpå, att han will utbetala den åstundade lösen, men förmente det Käranden Jöran icke kan wara befogat påstå el:r upbära lössningzpr:r för mera än hwad honom utj desse 5 Sett:r 4/7s Potta skyld i Torbahl tilfallne, effter som han har omyndiga syskon, med honom, som därutinnan andehl äga, Nembl:n 2 Bröder ock 2 systrar, hwaraf den ena Kierstin benämd, är giffit med Nils Olufsson på Backanne under Bramsseröd i Tanums sokn, ock de andra 3ne äro ännu omyndige, belöpande altså på hwarie Broderdelen 1 Sett: 1 K: 1/7 Potta ock hwardera systerparten 2 Kannor 1 4/7s Potta hwaremot Käranden ey någon inwän(d)ning hade, utan war dermed wäl tilfredz, att des 3ne omyndige syskons andel:r skola stå oförrykte utj gården, til deras myndige år, samt så om des egen som des giffita systems Kierstins andelar i berörde Torbahl, träffade med Swaranden Amund föliande förening; Att Amund Larsson skal utj odalslösen för des arfwel:n tilfalne 1 Sett. 1 Kanna 1/7s Potta i Torbahl

Sid 361

No 30

Til detta Ting hade Jörn Halfwårdsson i Kangeröd, instämma lätit, des swåger Oluf Nilsson lbn, Skee sokn, til utbek:de af 8 dr Smt, han til honom utfäst, för det han Oluf skulle återfå, des innehaf:de ¼ del i Kangeröd, som han sig til Jörn afsagt, ock derjemte att ärhålla behörig lösen, för 1 setting 1 P:a skyld Jörn äger utj Olufz innehafwande 1/4del derstädes.

Parterne förentes härom inför HäradzRätten sålunda: Att som swaranden Oluf Nilsson likmätigt Tingzbewis af d:n 13 Majj 1731, för Jorden i Ena halfwa gården i Kangeröd från Norska arf:r, warit inlöst, til Kl. M:tt ock Cronan utj 6te Penning ärlagt 25 dr 16 /: Smt, ock kiäranden Jörn Halfwårdsson som innehar En ¼ del el:r hälfften af samma Jord i Kangeröd, bör swara sin halfpart derutj Nembl:n 12 dr 24 /: Smt ock dem samma til des swåger Oluf återbetala, altså öfwerlätt ock försålde, kiäranden Jörn, til des swåger swaranden

Sid 513

Oluf, omförmälte 1 setting 1 P:a skyld, han utj Olufs ¼ del äger, för 6½ Rdr, deraf, så att i så måtto de äger hwar sin fulla Fierding el:r 9 ¾ s sett: skyld i skattehem:t Kangeröd med det de löst ock det deras hustrur sielfwa arfft Nembl:n 7 sett:r 2 Kannor 1 Potta skyld hwardera effter deras omhänderhafwande Brefs lydelse; de öfrige 2 Rdr, som Jörn på bem:te 6te penning, til Oluf ärlägga bort, blefwo således betalte, att Jörn decourterade dem, på de 8 dr Smt, han af Oluf, skulle åtniuta, för det Oluf igen bekom des til honom afstådde ¼ del i Kangeröd, ock sedermera nu wid Tingz bordet af Oluf Contant undfik 4 dr Smt, sedan han den Ena daleren Cederat ock efftergifwet, warande ock emillan Parterne således afftalt, att Jörn icke skal fordra af Oluf, någon Landskyld, för den Jord Nembl:n 1 Sett: 1 P:a skyld, han ägt utj Olufs bruk utan densamma opåtalt lemnar, för de åhren, Oluf til dato warit brukare deraf. Blifwande sådant alt, uppå Parternes begäran til behörig effterrättelse, utj protocollet författat.

Sid 514

No 32

Effter Crono Skogwaktaren Wälak:t Jon Hööks, ock Nämndeman:n Beskedelig Mickel Nilssons i Öfwerby förrättade ock wid Tinget skrifftel:n ingifne besiktning, befinnes utj Lars Guddessons ock Lars Cristenssons på Ödön Nederg:n, Tiernö sokn, åkrar 16 gl:a, oduglige Eker, som åkeren förderfwa ock stor skada tilfoga, hwilka bem:te åboer åstunda få nederhugga, ock hwad deraf dugeliget kan wara, til någon sin nytta använda, ock att dem til den ändan, deröfwer behörigt attestatum, måtte meddelt warda; Fördenskul blifwea bem:te åboer Lars Guddesson ock Lars Christensson, härmedelst af HäradzRätten, hos HögwälbMne Hr Baron Gen: M:n L:n ock öfr: C:n Bengt Ribbing, ödmiukel:n befodrade, til ärhållande, af detta deras upsätt, den af bem:te odugelige Eker, skada tagande åkeren, til uphielpande, hwarom höggunstige ordres til utwisande

Sid 515

ock afhuggande, emot wanlig återplantering ock befredande afwaktas.

No 33

Samtel. åboerne utj skattehem:t Norr Buar, Skee sokn, anhöllo genom Nämndeman Anders i Blåskog, om Tingzförbud på deras enskylte skog under Norr Buar ock Bremmen, hwarutj, de föregifwa, dem stor skada ock åwårkan, af omkringliggande grannar, med huggande tilskyndas;

.....OSV

De fick tingsförbud. Witet sattes till 10 dr Smt.

Sid 517

No 35

Emedan det af Nämnd ock närwarande almoge intygades, att Crono skogwaktaren utj Norrewikens Fögderie Wälaktadt Jon Höök på Lursäng i Lur sokn boende, Innewarande åhr 1734, dödat ock af daga taget, 5 stycken Räfwar, hwars skinn, han nu för HäradzRätten framwist, Altså blef, uppå skogwaktarens anhållan, honom til behörigt bewis deröfwer, detta HäradzRättens wederbörl:e attestatum ock wittnesbörd, under Häradzhöfdingens Namn ock signete på wanliget sätt, Extraderat.

No 36

Åboerne på effterskrefne hem:n Nembl:n Stora Hogdahl ock Skafweröd i Hogdals sokn, samt Källekind ock Böyar i Skee sokn, blefwo, uppå wederbörlig ansökning, af HäradzRätten ett måteliget swediande effterlätit, til deras Boskaps nödtorfflige muhlebeta, utj deras skog ock utmarker, hwilka skola wara af Buskar ock annan owäxterlig skog öfwerwuxen, på de ställen, hwaräst de äro sinnade att swedia, med åthwarning om behörig försiktighet derwid, ock order till

KEBAL

Gård/Ort/Trakt/Område	Socken/Landskap/Land	Tingsdag	Sida
Kasen	Hogdal trol.	1667-04-19	5
Kasen	Näsinga	1705-02-03	5
Kasen	Skee	1704-04-21	10
Kasen	Vätte härad	1668-03-11	2
Kasen under Sundby	Hogdal	1684-12-09	20
Kastellegården	Ytterby	1685-12-04	19
Kavleröd	Hogdal	1667-11-25	13
Kavleröd	Hogdal	1669-06-16	6
Kavleröd	Hogdal	1681-03-14	3
Kavleröd	Hogdal	1684-09-09	11
Kavleröd	Hogdal	1708-10-12	22
Kebal	Skee	1663-01-16	1
Kebal	Skee	1664-01-15	2
Kebal	Skee	1665-06-07	7
Kebal	Skee	1666-01-15	1
Kebal	Skee	1666-04-06	6
Kebal	Skee	1666-07-03	9
Kebal	Skee	1669-09-17	8
Kebal	Skee	1669-12-17	13
Kebal	Skee	1670-04-18	6
Kebal	Skee	1672-11-02	8
Kebal	Skee	1673-11-14	9
Kebal	Skee	1685-12-04	21
Kebal	Skee	1686-09-10	14
Kebal	Skee	1686-09-10	16
Kebal	Skee	1689-01-20	1
Kebal	Skee	1689-07-05	7
Kebal	Skee	1689-11-25	11
Kebal	Skee	1694-02-19	9
Kebal	Skee	1695-03-04	4
Kebal	Skee	1696-05-18	6
Kebal	Skee	1696-05-25	7
Kebal	Skee	1696-05-25	12
Kebal	Skee	1697-06-09	14
Kebal	Skee	1697-08-23	16
Kebal	Skee	1697-10-05	20
Kebal	Skee	1698-10-27	13
Kebal	Skee	1699-05-02	12
Kebal	Skee	1700-02-12	5
Kebal	Skee	1701-02-18	6
Kebal	Skee	1701-09-30	13
Kebal	Skee	1704-10-04	26
Kebal	Skee	1705-02-03	3
Kebal	Skee	1707-05-13	21
Kebal	Skee	1709-05-13	18
Kebal	Skee	1710-10-03	28
Kebal	Skee	1713-10-07	37
Kebal	Skee	1714-06-03	29
Kebal Norra	Skee	1707-10-16	35
Kebal Norra	Skee	1709-10-18	27
Kebal Södra	Skee	1709-10-18	27
Kiedumby	Kålland	1686-01-26	3
Kieröö	?	1680-11-09	33
Kijhla	?	1666-07-03	9
Kil	Lur	1660-10-01	1
Kil	Lur	1664-04-20	10
Kil	Lur	1665-01-13	4
Kil	Lur	1665-01-13	4
Kil	Lur	1680-08-09	15

Kitterröd

Gård/Ort/Trakt/Område	Socken/Landskap/Land	Tingsdag	Sida
Kile	Tjärnö	1714-10-01	42
Kile	Tjärnö trol.	1665-01-09	1
Kile Nedre	Tjärnö	1701-10-02	19
Kile trol.	Tjärnö	1666-07-03	9
Kile Övre	Tjärnö	1683-10-22	30
Killingholmen	Skee	1710-05-02	13
Killingholmen	Skee	1714-09-30	36
Killing-holmen	Skee	1705-02-03	3
Killinghultet	Skee	1713-06-01	21
Kinnelycke	Kville	1684-09-09	11
Kitterudh	Norge	1705-05-02	12
Kitterröd	?	1669-09-17	9
Kitterröd	Lur	1660-10-01	1
Kitterröd	Lur	1664-10-10	17
Kitterröd	Lur	1665-01-09	2
Kitterröd	Lur	1685-07-29	10
Kitterröd	Lur	1685-12-07	23
Kitterröd	Lur trol.	1668-03-26	5
Kitterröd	Skee	1666-05-25	8
Kitterröd	Skee	1666-12-17	16
Kitterröd	Skee	1667-07-15	8
Kitterröd	Skee	1680-11-15	38
Kitterröd	Skee	1681-09-23	20
Kitterröd	Skee	1682-08-16	13
Kitterröd	Skee	1682-12-18	29
Kitterröd	Skee	1685-10-14	14
Kitterröd	Skee	1686-09-10	16
Kitterröd	Skee	1689-01-20	3
Kitterröd	Skee	1712-05-05	9
Kitterröd	Skee	1713-01-29	6
Kiältorp	Hogdal	1680-11-09	32
Kiörköö	Kville trol.	1711-01-24	8
Klageröd	Naverstad	1681-03-23	9
Klagerön	Bullarens hd	1681-06-07	18
Klev	Kville	1683-09-23	22
Kleva	Kville	1684-09-09	11
Kleva	Tanum	1660-10-03	3
Kleva	Tanum	1660-10-08	7
Kleva	Tanum	1661-06-12	1
Kleva	Tanum	1661-06-17	3
Kleva	Tanum	1662-06-03	6
Kleva	Tanum	1662-06-06	8
Kleva	Tanum	1662-10-31	12
Kleva	Tanum	1664-01-15	4
Kleva	Tanum	1664-10-17	21
Kleva	Tanum	1664-10-17	22
Kleva	Tanum	1666-07-03	10
Kleva	Tanum	1666-07-20	11
Kleva	Tanum	1669-06-16	5
Kleva	Tanum	1669-06-16	6
Kleva	Tanum	1674-10-12	13
Kleva	Tanum	1675-01-29	2
Kleva	Tanum	1680-01-14	12
Kleva	Tanum	1680-08-09	15
Kleva	Tanum	1683-03-14	9
Kleva	Tanum	1683-03-14	10
Kleva	Tanum	1683-12-04	36
Kleva	Tanum	1686-01-26	3
Kleva	Tanum	1696-05-25	10

	1711 T	318/3, 348/6
	1712 T	389/7
	1713 T	498/8
	1714 T	510/1, 518/2
Kijhla, ?	1703 V	265/16
	1707T	47/4
Kile, Tjärnö	1681V	22/1
	1698 VT	433/10
	1705 V	502/5
	1713 V	398/4, 422/11, 433/17
Kile Nedre, Tjärnö	1714 V	519/12
Kilen, Skee?	1704 V	316?/2
Killingeholmen, Skee	1710 V	24/6
	1711 V	286/2
Kitteröd, Lur	1685TB	359/3
Kitteröd, Skee	1681TB	se Tanum mfl HR – Allå:1-s.1
	1681V	41/3
	1686TB	424/9 <i>FÖRDEL</i>
	1686TB	se Tanum mfl HR – Allå:1-s.1
	1689 VT	143/3
	1713 V	393/3
Klockaregården, Skee	1686TB	421/8
	1711 V	325/12
	1713 V	414/9
Klätta, Tanum	1684Vmfl	273/3
	1686TB	372/3
Klätten, ?	1708 T	159/4
Klöveröd, Lur	1710 T	243/1
Knarrås,Lommeland	1702 V	38/6
Knarrviken, Skee	1683Vmfl	192/2, 193/3
	1693 VT	280/1(uppbud)
	1695 VT	351/4(uppbud)
	1704 V	342/4, 348/5
	1705 V	471/2
	1709 V	268/18
Knatten, Wästre, vid Mardal, Skee	1703V	224/21

Kil Sörgården, Lur

1726V-separat utskrift- inventering av tjänstelösa 421-449/2-21
1728 T 494/6

Kile, Tjärnö

1720 V 246/1

Kile Nedre, Tjärnö

1725 V 83/11

Kile Övre, Tjärnö

1720 V 246/1

Kijhehede, Mällby sn, Biörcke härad, Västergötland

1718 V 197/5

Kihlen, Skee

1720 V 259/5

Kitteröd, trol. Lur

1728 T 433/1

Kitteröd/Kietteröd, Lur

1726V-separat utskrift- inventering av tjänstelösa 421-449/2-21

Kitteröd /Kiätteröd, Skee

1715V 40/16
1727 V 505/7, 640/14 (LAPGUA)
1729TB 177/24
1734TB 197+/13

*ENDAST KORT ANT.
7 BOKAR SKRIVS KOMPLETT*

Kjärnsrud, Lommeland

1733TB se Tanum m fl HR AIIIa:1-s.14

Kjäraby, Svenneby

1730TB se Tanum m fl HR AIIIa:1-s.7

Kiäreby Wremsgården, Svenneby

1726V-separat utskrift- inventering av tjänstelösa 421-449/2-21

Kiärilldalen, Lommeland

1726V-separat utskrift- inventering av tjänstelösa 421-449/2-21

Klef, Kville

1726V-separat utskrift- inventering av tjänstelösa 421-449/2-21
1730TB 183/17

Klettan, Tanum se Klätta

Kleva, ?

1721 V 353/13(avl. Påfwell Nillsson)
1725 T 83/12

Ordn. nr	Domb. nr vid föregående ting	Domboken	Rättegångs- dag	Pågående tings beslut	Nr i dombok för pågående ting
		<u>Inteknings Protocollet</u>			
44	8	Mathias Gudesson på Långö sökt intekg. uti Thomas Sörenssons 1/16 Rössö deröfver denne sig förklarar och visar åtkomst	1	Upskof till 1sta Rgsdagen	
47	12	Andreas Halfvordss. på Kalfhagen under Rössö Östergård sökt intekg uti 1/12 af berörde hm deröfver Jacob Trulsson sig förklarar	1	förfaller	
48	13	Jonas Johansson från Timmerhögen under Mardal sökt intekg för förpant: Contr: uti Truls Larssons hemman Norr Kjebal	1	Res.	
		<u>Lagfarts Protocoll</u>			
		<i>AA- Inget att notera</i>			
		<u>Förmynderskaps Protokoll</u>			
		<i>AA-Inget att notera</i>			
		<u>Instämde mål</u>			
63		Christen Hanssons i Stora Holma Sterbhusdelegare ./. Olaus Hansson i Holma ang. förmynderskaps öfvertagande	4	Upskof till 4de Rgsdagen	No 49 ¾ Utdrag skrivet
bild 4390 No 49 ¾ (AA- Det finns ett mål med nr 49½ också-) Aflidne Hemmansegaren Christen Hanssons i Holma Sterbhusdelegare, Enkan Catharina Mattisdotter, söner Mattis, Gustaf, Magnus, August och Carolus samt döttrarne Hedda och Mathilda, dels omyndige dels omyndige genom deras målsman, hade, enligt hvad stämningförteckningen föranledde, till förhanden varande ting uttagit stämning å Olaus Hansson i Holma, uti påstående, att denne måtte : : : _					
65		Jonas Persson i Östra Hemmen ./. Anders Andersson i Sör Hede om skogsåverkan	5	Förklaradt hvilande	No 55 bild 4470
74		Ingeborg Mattisdotter i Södra Häfve ./. Andreas Mattisson i Kitteröd för det han tagit en Kdn tillhörig apel	6	Upskof till 4de Rgsdagen	No 61 bild 4620 Utdrag skrivet
bild 4620 : : : : _ Kden uppgaf, att hon fått den Apel, hwarom fråga är, af sin mormoder, och sedan planterat den å hemmanet Kitteröd, under den tid Pnes fader egde samma hm, men att Sdn som sedermera blifwit ägare af hmt, nu ej ville tillåta Kdn att derifrån bortflytta trädet, hwaremot Sden, som ej bestridde hwad Kden uppgifwit, anförde, att enär Sdn köpt hmt af fadren, utan att ifrågawarande träd blifwit vid köpet undantagsvis nämndt, Sdn ansåge sig berättigad att behålla detsamma. : : : AA- Målet uppskötts.					

Ordn. nr	Domb. nr vid föregå- ende ting	Domboken	Rätte- gångs- dag	Pågående tings beslut	Nr i dombok för pågående ting
Hufvudsaken beträffande, och ehuru Contract den 3 Sept. 1827, hvarigenom ifråga varande Lägenhet af Kdn upläts på 50 Års tid, är äldre än Kongl. Förordningen den 19 December samma År, ang:de hemmansklyfning och jordafsöndring. (höger sida) likväl och alldenstund uplyst 'är att lägenheten Storekasen är sålunda klyfd, att, enligt återopade Contractet den 29 Julii 1836, Sdn bekommit hälften deraf, utan att Kdn bevisligen till denna klyfning och öfverlåtelse lämnatt bifall samt enligt Landtmätare undersökning det befunnits att Kdns inrösnings jord till dess 1/36 hm Rössö, utgör 3 Tld 7 9/10 kapld, samt afrösnings jorden 25 Tld 23 6/10 kpl deraf 12 Tld 22 kpl berg, samt deraf Storekasen endast innehåller 1 Tld 14 kpl, allt i areal, hvaraf således visar sig att nämnde Lägenhet icke innehåller af hmts ägo vid 4 Tld duglig jord; Fördenskull och enligt 2 Cap: 6 § af Kongl. Förordningen den 19 December 1827, jemförd med Kongl. Kung. d: 14 Novbr 1829 och Kongl. Resolutionen på Bonde Ståndets underdåniga ansökning d: 29 Januarii 1831, pröfvar hdsRn Lagligt tillförbinda Sdn att dess innehavande hälft af Lägenheten Storekasen till Kdn afträda Fardagen den 14 Mars nästa år 1849, emot Lösen som af gode Män skäligen kan bestämmas, hvilken Lösen, som ej får understiga de i Sdns Contract bestämde 150 rd RGS, skall af Kdn erläggas, innan Sdn kan anses skyldig Lägenheten afträda; men som Sdn kunnat för sig finna skäl att det åskade afträdandet bestrida, varder, jemlikt 21 Cap: 3 § RgsB. Rättegångs kostnaden Pne emellan qvittad.					
24	49 ¾	Enkan Catharina Mattis dotter i Holma och hennes barn Emot Olaus Hansson i Holma om öfvertagande af förmynderskap efter afl. Christen Hansson i Holma	4	Utslag	No 34 bild 6240
26	54	Helge Andersson och Carolus Andersson i Rössö Österg. Emot Nils Jönsson ibm., ömsom kde och Sde om torpskatt	4	Upskof till 3dje Rgsdgn	No 37 bild 6250 Utdrag skrivet
bild 6250 höger Företogs åter: : : _ AA- Målet uppsköts på nytt.					
29	61	Ingeborg Mattis dr i Sör Hede Emot hennes broder Anders Mattisson i Kitteröd tvistande om en appel	4	Utslag	No 41 bild 6280 Utdrag skrivet
: : : : _ Utslag: : : : bild 6320 Och enär med förvärfvandet eganderätt till jord, eganderätten till derå vexande träd, såsom wid? jorden närmare förenade och dertill hörande, måste anses vara förenad, der annorledes icke blifvit stadgadt eller öfverenskommet, och ifrågakomne träd icke vid försäljningen af hemmansdelen, blifvit i kpebrevet undantaget, pröfvar HdsRn rättvist, med ogillande af käromålet, förklara Sden, i grund af dess eganderätt till jorden jemväl vara berättigad ifrågakomne derå vexande fruktträd behålla och gagna, Kden dock öppet lemnadt, att, af den som vederbör, skadestånd i laga ordning utsöka. Dock varder i anseende till sakens beskaffenhet rgskostnaden parterne emellan skäligen qvittade.					
Intekningar					
36	1	Mathias Gudesson på Långö sökt intek: uti Thomas Sörenssons 1/16 Rössö, hvaröfver enne förkl. och ägande rättshandl. afgifver	1	Upskof	
48	25	Hans Hansson i Holma sökt intekg uti ¼ Holma för Contr. om undt:	1	förfaller	
Förmynderskap					
AA- Inget att notera					
Lagfarter					
AA- Inget att notera					

Ordn. nr	Domb. nr vid föregå- ende ting	Domboken	Rätte- gångs- dag	Pågående tings beslut	Nr i dombok för pågående ting
Strömstad, hade alla reservlagets hästar tvenne gånger utgått på mindre tid än ett dygn, samt att ofta hänt, att resande, som vid Kollekinds gästgifvaregård beställt hästar, ombyttat vid den så kallade Wettelanda bro, och sedan farit vägen om Ejst till Strömstad, hvaraf följt att desse hästar måhända icke blifvit Dagboken antecknade. : : : bild 6620: : : Utlåtande afs. d. ..? Novemb. 1848: : : (bild 6630) : : det måge hemmanen Östra och Västra Folkestad för det närvarande fritagas att reservskjuts vid Källekinds gäst- (höger sida) gästgifvaregård utgöra å andre tider än förut varit bestämde, men att deremot hemmanet Bastekärr må, med behörigt hästeantal, för hela året till samma gästgifvaregårds reservlag läggas; Öfverlemnandes dock Hds Rn, jemlikt ofvan åberopade lagrum, till Kongl. Majts Befallningshafvande, att i ärendet bestämma : : :					
		Samma Äkl. ./. Johan Fredrik Nilsson i Tånga, för de than vid auction på Torgonö den 30 el. 31 sistl. Juni med knif sårat Sören Jonsson och dess son Olof Sörensson	5	Upskof till 2dra Rgsdgn	No 55 bild 6630
100		Mattis Nilsson i Kitteröd ./. sonen Andreas Mattisson om fullgörande af undantag	6	Utslag	No 84 bild 7510
105		Ingeborg Mattisdotter i Sör Hede ./. Carl Corneliusson Kamp ibm om minskning af undantagscontract	6	Utslag	No 87 bild 7590

KLEVA i
TANUM

Gård/Ort/Trakt/Område	Socken/Landskap/Land	Tingsdag	Sida
Kile	Tjärnö	1713-10-06	34
Kile	Tjärnö	1714-10-01	42
Kile	Tjärnö trol.	1665-01-09	1
Kile Nedre	Tjärnö	1701-10-02	19
Kile trol.	Tjärnö	1666-07-03	9
Kile Övre	Tjärnö	1683-10-22	30
Killingholmen	Skee	1710-05-02	13
Killingholmen	Skee	1714-09-30	36
Killingholmen	Skee	1705-02-03	3
Killinghultet	Skee	1713-06-01	21
Kinnelycke	Kville	1684-09-09	12
Kitterudh	Norge	1705-05-02	12
Kitteröd	?	1669-09-17	9
Kitteröd	Lur	1660-10-01	1
Kitteröd	Lur	1664-10-10	17
Kitteröd	Lur	1665-01-09	2
Kitteröd	Lur	1685-07-29	10
Kitteröd	Lur	1685-12-07	23
Kitteröd	Lur trol.	1668-03-26	5
Kitteröd	Skee	1666-05-25	8
Kitteröd	Skee	1666-12-17	16
Kitteröd	Skee	1667-07-15	8
Kitteröd	Skee	1680-11-15	38
Kitteröd	Skee	1681-09-23	20
Kitteröd	Skee	1682-08-16	13
Kitteröd	Skee	1682-12-18	29
Kitteröd	Skee	1685-10-14	14
Kitteröd	Skee	1686-09-10	16
Kitteröd	Skee	1689-02-20	3
Kitteröd	Skee	1712-05-05	9
Kitteröd	Skee	1713-01-29	6
Kiältorp	Hogdal	1680-11-09	32
Kiörköö	Kville trol.	1711-01-24	8
Klageröd	Naverstad	1681-03-23	9
Klagerön	Bullarens hd	1681-06-07	18
Klev	Kville	1683-09-23	22
Kleva	Kville	1684-09-09	12
Kleva	Tanum	1660-10-03	3
Kleva	Tanum	1660-10-08	7
Kleva	Tanum	1661-06-12	1
Kleva	Tanum	1661-06-17	3
Kleva	Tanum	1662-06-03	6
Kleva	Tanum	1662-06-06	8
Kleva	Tanum	1662-10-31	12
Kleva	Tanum	1664-01-15	4
Kleva	Tanum	1664-10-17	21
Kleva	Tanum	1664-10-17	22
Kleva	Tanum	1666-07-03	10
Kleva	Tanum	1666-07-20	11
Kleva	Tanum	1669-06-16	5
Kleva	Tanum	1669-06-16	6
Kleva	Tanum	1674-10-12	13
Kleva	Tanum	1675-01-29	2
Kleva	Tanum	1680-01-14	12
Kleva	Tanum	1680-08-09	15
Kleva	Tanum	1683-03-14	9
Kleva	Tanum	1683-03-14	10
Kleva	Tanum	1683-12-04	36
Kleva	Tanum	1686-02-26	4

KLEVA

Gård/Ort/Trakt/Område	Socken/Landskap/Land	Tingsdag	Sida
Kleva	Tanum	1696-05-26	10
Kleva	Tanum	1703-10-14	51
Kleva	Tanum	1706-10-12	24
Kleva	Tanum <i>Ett mål där pigor vittnar</i>	1682-03-14	2
Kleva berg	Tanum	1681-06-07	18
Klockaregården	Skee	1671-09-11	6
Klockaregården	Skee	1686-09-10	16
Klockaregården	Skee	1710-10-03	22
Klockaregården	Skee	1711-10-02	26
Klockaregården	Skee	1713-06-02	22
Klostret	?	1682-10-09	18
Klåvane	Lur	1681-03-21	7
Klätta	Tanum	1663-07-06	7
Klätta	Tanum	1675-07-15	10
Klätta	Tanum	1680-08-09	17
Klätta	Tanum	1680-08-09	18
Klätta	Tanum	1682-04-21	11
Klätta	Tanum	1683-10-22	30
Klätta	Tanum	1684-12-09	17
Klätta	Tanum	1685-01-30	2
Klätta	Tanum	1686-06-14	8
Klätta	Tanum	1696-05-26	11
Klätta	Tanum	1706-10-11	23
Klätta	Tanum	1708-10-12	23
Klätta	Tanum	1713-06-06	28
Klätta	Tanum	1713-10-13	43
Klätta	Tanum	1714-01-19	5
Klätta Ödegård	Tanum	1713-10-13	43
Klöveröd	Lur	1662-06-03	6
Klöveröd	Lur	1674-08-10	11
Klöveröd	Lur	1681-03-21	7
Klöveröd	Lur	1684-09-09	11
Klöveröd	Lur	1710-02-03	4
Knarrevik	Skee	1668-09-17	14
Knarrevik	Skee	1672-11-04	9
Knarrevik	Skee	1681-03-14	2
Knarrevik	Skee	1681-12-01	30
Knarrevik	Skee	1683-07-14	19
Knarrevik	Skee	1685-03-10	9
Knarrevik	Skee	1692-10-27	14
Knarrevik	Skee	1693-02-06	1
Knarrevik	Skee	1693-11-20	8
Knarrevik	Skee	1695-10-09	10
Knarrevik	Skee	1700-05-11	10
Knarrevik	Skee	1701-02-18	4
Knarrevik	Skee	1704-05-02	14
Knarrevik	Skee	1704-05-03	16
Knarrevik	Skee	1705-05-12	18
Knarrevik	Skee	1706-01-24	7
Knarrevik	Skee	1709-10-19	28
Knarrevik	Skee	1710-05-02	18
Knarrevik	Skee	1712-05-05	11
Knarrvik	Skee	1683-07-18	20
Knarrås	Lommeland	1694-06-07	17
Knarrås	Lommeland	1702-09-30	36
Knarrås	Lommeland	1710-05-02	16
Knarröd	Vette hd	1685-07-29	12
Knaxeröd	Kville	1685-10-14	16

✓ OBS!
✓ OBS!
✓

EN SIDA

GÅRD el. dylikt

Sockenangivelserna osäkra
de flesta troligen i Tanum-
om ej annat anges

	År	Mån	§	Sid	Ant.
KITTERÖD	1680	apr		1	ex.ord. ting
	1687	mars	§36	5	
	1687	dec	§8	8	
	1690	maj	§15	6	
	1691	okt	§18	15	
	1699	jan	§23	3	
	1701	feb	§23	4	
KITTERÖD, Lur	1707	feb	§16	5	
	1708	maj	§2	11	
	1723	okt	§20	18	
	1723	april		22	ex.ord. ting
KITTERÖD, Skee	1684	jan	§3	2	
	1687	mars	§41	5	
<u>KLEVA</u>	1661	juni	§1	2	<i>JAN MCL</i>
	1666	apr	§3	4	
	1667	feb	§1	1	
	1671	aug	§1	4	ex.ord. ting
	1671	nov	§10	6	
	1673	nov	§7	3	
	1681	juni	§25	6	
	1687	maj	§16	7	
	1690	feb	§23	4	
	1698	feb	§17	3	
	1698	juni	§8	8	
	1703	feb	§3	1	
	1703	okt	§9	12	
	1703	okt	§11	13	
	1703	okt	§20	17	
	1704	maj	§16	16	
	1704	okt	§7	23	
	1705	jan	§5A	12	
	1705	okt	§7	16	
	1706	maj	§17	11	
	1707	feb	§30	9	
	1708	okt	§21	28	
	1710	feb	§8, 9	4	
	1711	jan	§6	3	
	1711	okt	§1	9	
	1723	okt	§26	20	
	1725	jan	§1	1	
KLEVEN i Fredrikshald, Norge	1710	mars		7	§nr saknas
KLOCKAREGÅRDEN	1723	okt	§16	18	
KLOCKAREGÅRDEN, Prästesäm	1673	juli	§2	1	
KLOCKAREGÅRDEN ÖDEGÅRD					
u.Prästgården, Skee	1684	jan	§3	2	
KLOPPEN u Hessland	1723	maj	§4	7	
	1723	okt	§23	19	
KLÅVENE	1681	mars	§8	1	
KLÅVERÖD(nära Snögård)	1681	mars	§8	1	

Från Ala:2. Protokollet har mindre skador. Här förekommer små bruna fläckar i kanterna, som bitvis gör texten oläslig.	VETTE
---	-------

Anno 1660 Den 3 Octob:r Skedde Allmendeligh Tingh Uthi Wette häradt å Gårdhen Ellesångh: med Nämnden Oluf i Lifwerödh, Engelbrekt i Nödhöen, Jakob i Rällen, Anundh i Eigst, Torgier i Helle och Jörgen i Torgundhöe: Nährwarandes Cronans Befalningzman Wäll:tt Raatke Sæth, och menige Tinghz Allmoghe:

Kleva	Tanum	1: Påfwell Niellsson i Klefwe , hadhe instämpdt een dehl af sine Landböndher, för inneståndhe Landskyllth och annan rättigheet, dhe desse förrige Åhren honom ähro blefne skyldige, som dhe icke emoth säya kunde; Blef dhem aff Rätten dherföre tillsagdt, att bethala samma sin skyldigheet innan Månadhz dagh, eller Lagligen skohle uthsökias:
Lien	Skee	2: Hanss i Lijen kom för Rätten, att giöra sin berättelse och Undskyldningh, för dhen Ryttare wedh Nampn Erick Niellsson, som hooss honom Inquarterad war, och bortrymbdher, hwarföre Laut:n Abertov honom hadhe mistänkt, och beskylladt at wara orsak till hafwandes medh sigh sine skiähh och wittne; ...? Men effter några Ryttare icke woro tillstādhes som Leut:n skulle hafwa uthsendt, att föra Hanss i Lijen till sigh, och honom då illa medhfarett, upskiötts saken till een annan tidh
Äng Vammen Tormoseröd Signebo	Skee Skee Lur Naverstad?	3: Hans Skomakare i Engh , hadhe stämpdt Corporall Mattias Schult, för dett Corporalen skohlat beskylt honom, hafwa bortledsagat och wägfördt sijne drängier, som medh hanss hästar woro afrymbdhe, och sedhan dherföre aftwunget skomakaren ett pahr Oxar för 8 Rixd:r Nock 5 Rd:r i penningar och ett par skoo: Hwar till Corporalen suaradhe, skomakaren dher till wara orsaaken, medan han samme natt drängerne rymbdhe, bortfördhe ett par oxar lijka dhen wägh fram, som dhe reeste woro, och oxarne godhwilleligen hadhe förährat honom, detta förnekte skomakaren, och sadhe huruledes Corporalen kom in till honom, hotadhe och undsadhe honom, leggiandes ett tough på bordett, och wille taga honom medh sigh till Leutnampten eller skulle han gifwa honom någott i förlikningh; Då blef han illa wedh och af fruckt samt rädzell nödtwungen måtte gifwa honom oxerne, på dett han icke skulle bindas och föras till Leuten:ten Men bortfördhe han oxerne, att förwaras, Ty han fruktadhe, att Rytterne skulle stiahla dhem ifrån honom; Då framkommo Barbro i Hwamen och Anna i Tormosrödh , huilka witnadhe, att dhe mötte skomakaren på wägen med oxerne, men sågo ingen, Uthan honom allena: Halfwor i Signeboo , betygadhe då skomakaren framkom medh oxerne till honom om afftonen, war der ingen salskap eller föllie medh, Uthan han allena; Då beropadhe Corporalen sigh på sin werldh Erick i Engh, medh frågan när han inkom då skomakaren och han taltes wedh, om han sågh någott tough eller draget swärdh, huar medh han wille binda och slå skomakaren, swaradhe han ney, dy när han war ingången, hördhe han intet af Corporalen annat säyas, Uthan han skomakaren skulle föllia honom till Leuten:ten Omsijdher förliktes dhe wedh rätten, att Corporalen skulle bethala och gifwa skomakaren igien dhe femb Rixd:r medh een Oxe så godh som han fått hadhe aff honom eller 4 Rixd:r och dher till wara wänner:
Salen Lurs Ödegård	Skee Lur	4: Andhers i Sahlen , hadhe stämbdt sin mågh, Erik på Lurs Ödhegårdh för giälldh som honom skyldigh war; då bleff dhem förelagdt att mötha till näste Tingh medh bättre skiähh å begge sijdhor dhe om samme Giälldh hafwa kundhe.
Svinesund Krook	Hogdal	5: Bleff i dagh begäratt för Rätten af Cronones Tullnär Niellss Krook wijdh Swijnesundh , måtte publiceras, hans Kongl: May:tz Uthgångne placater om Koppermyntens uthförsell och Tobaks handell som och skedde: Dett ene om förbudh på Kopp:r M:ts Uthförsell aff Rijket war Datt: Wissmar dhen 17 Novembris Anno 1658: dett andra angäendhe Tobaket icke må föras Uthan af Compagniet, datt: Giötheborgh d: 2 Majj 658:

Från A1a:2 Konceptprotokoll	KVILLE
--------------------------------	--------

Anno 660 dhen 8 Octob:r blef Almenth Tingh hållet Uthj **Quille Skebberij** å een gårdh Wijdingen medh Nämnden Anderss i Bergh, Bryngel i Rårödh?, Peer i Gr/im/ slett, Angrim i Leersten, Sörn i Melrödh och Eloff? i ...sswall?

Knäm Övre Lersten	Tanum Kville	Anders Torsson i Öfwer Knemb af Thanum sochn, hadhe instempt Tore i Lersten för effterståendes landschyldh, som wedherpahrten Tore icke neka kunde; Blef honom förelagdt att betahla samma sin Resterande rättigheet till Anders, innan näste tingh för Juel, Elliest att Undgiella huadh i Norjes lagh förmähler, dhess föruthan ahndrogh Anders om grundhleijn som går af Fielbacka, effter schiftebrefwet lydelse han framwijste huilcket uplästes, blef, då Thore tillsagdt sigh dher effter at Rätta.
Kleva Brevik Svenneby	Tanum Svenneby Svenneby	Påfwel Nilsson i Klefwe och Laers Söfringsson i Brewijgh hadhe stenfdt Hanss och Stehnor i Svennebye . Men dhe mötte icke, kiendes fördhenschuldh till stefnefaldh att bötha huar ehn mark Sölf:r.
Salem?	?	Fredrich Skreddare hadhe stenfdt Laers Börgesson i Sallemb för gielddh, mötte icke. Kiendes att bötha ehn mark Sölf:r till Cronan.

At på föreskrefne Tingh sakerne således ähro ransakade och afdömbde verificerer och Bekräftar Jagh underschrefven medh Laugrettet? Tuenne af hwärt skebberje medh handh och signeten undersatte;
Actum Gården Öfwersemb i Tannumb skeberij och sochn den 5 Februarij Anno 1661

DOMBOK NORRVIKENS FÖGDERI 1661

Från Ala:2	TANUM
------------	-------

Anno 1661 Den 10 Aprillis Bleff hållet Extra Ordin: Tingh i Tannumb skeb:ie å Gårdhen Öfwersemb, Medh Nämndhen, Joen i Udhengh, Truells i Heen, Juell i Gusserödh, Christopher i Engh, Engebert i Backa och Lars i Kallebye; Öfwerwarandes

Komplett utskrift finns i Ingemar Lantz' material

Från Ala:1 –kort 8/10	KVILLE
-----------------------	--------

Extra ordinarie ting den 6 maj och ? juni 1661

----- (Protokollen finns inte i Göta Hovrätts material)

Staby	Kville	Angående en fältskär i Staby
-------	--------	------------------------------

Från Ala:2	VETTE
------------	-------

Anno 1661 dhen 12 Junij, Bleff hållet hembtingh uthi Wette häradt å Gården Ellessängh, medh Nämnden, Guner på Dafftöen, Olluf i Lifweröd, Engelbret i Nödhöen, Jakob i Rällen, Torgier i Helle, och Anundh i Eigst; Nährwarendes Cronans Befalingzman Wäll:t Raatke Säh:

UTDRAG

Rogstad	Skee	1: Då klagadhe Thore i Rogsta öfwer sin granne Matties ibm hurusom han hafwer slaget hans hustru upå hennes egen mark uthan orsak; dette Matties medh skiähll icke kunne förneka; Kiendhes han fördenskull skohla bötha till Kongen Fyra mark söllf, effter Lagh Manhelgeb: 16 Cap: Men medh kiärandhen förligtes han:
Kleva	Tanum	2: Påfwell Niellsson hadhe instämpdt een stor dehll, bådhe af sijne egne Landbönder, såwäll som andre för innestående Landskyldh, och annor witterligh giellldh, på någre åhrs tijdh;Huillet en parth aff dhem som nu tillstädhes woro icke nekadhe, uthan begiäradhe af honom dagh till hösten: Hwarföre tillsadhes dhe skohle bethala honom till Mikaelis dagh förstkommandes, eller derföre att Lijdha wärderingh:
Söby	Lur	3: Dernäst gaff Påfwell Niellsson tillkienna, hurusom Oluf i Söbye , hafwer honom oåtspordt, taget något Timber igien, för huillet han tillförendhe hafdhe quitterat Oluff dhe Tijo Rixdahl:r han honom skyldigh war. Swaranden Oluf framstoedh och kundhe icke neka sigh hafwa borttaget samma Timber. Afsadhes fördy, honom skohla effter Lagh Kiöpeb: 1 Cap: för Tageboth gifwa till Kongen Tree mark söllff, och sedhan förnöya Påfwell Niellsson, efftersom dhe dher om bådhe kunne förenes:
Skee Prästgård	Skee	4: Her Christoffer Soknepräst uthi Skiee Gielldh, besuäradhe sigh öfwer en stor dehll af sitt soknefolk, huilke honom förhålla hans rättigheet, Tijondhe, hufwudTijondhe, Afwexte smör, och annadt; Framwijsandhes dher på een fattadt Röstlängdh för någre åhr tillbakars, och dher hooss Kongel: May:tz allernådigste Resolution gifwen Prästerskapet här i Lähnet, som biudher och befaller Allmogen nu som tillförandhe skohla slijka wahnlighe rättigheete gifwa dhem; Begiäradhe alltså Rättens domb och Assistance: Hwarföre tillsadhes Allmogen som sigh wetha H:r Christopher wara skyldige, eller Restera medh någon Rättigheet, skohla dhen yde och bethala honom till Mikaelis dagh förstkommandes, så framt dhe dherföre icke sedhan wehla plickta effter Lagh och Reehson?:

Den 17 Junij höltz Tingh uthi Tannumb skeberije, å Gårdhen Öfwersämb, medh Nämnden, Truellss i Heen, Joen i Udhengh, Juell i Gusserödh, Christopher i Eek, Engelbrecht i Backa, och Lars i Kallebye, Öfwerwarandhes Cronans Foget Wäll:t Raatke Sæth:

UTDRAG

Komplett utskrift finns i Ingemar Lantz' material

Varebacka	Lur	2: Item hafwer Hans i Warebaka stempdt Erick Ibidem. för han hafwer hugget honom i handhen, huarutaf han är blefwen nästan Lemster på 2:ne fingrar: Så medhan Erick Kiendes giärningen bleff afsagdt, honom skohla derföre effter Lagh bötha till Kongen Tuå mark Söllff; Men medh Klaganden förligtes han:
Hjältsgård Backa	Skee Lur	6: Brijta Amundhzdotter i Hiällsgårdh af Skie sockn, begäradhe måtte blifwa infördt uthi Tinghbooken at hon hafwer pantsatt till Engelbrekt i Baka , uthi Luur sockn, 3½ Settingh och en hallff skyull skyldh sin odelsiordh i be:de Gardh Baka, på Tree åhremålls tijdh, för Tijo Rixdahl:r
Kleva	Tanum	7: Påfwell Niellsson hafwer stämpdt någre böndher för Gielldh, huilket dhe icke nekadhe, och låfwadhe betahla honom till Michaelis dagh förstkommandhes:
Anrås	Tanum	9: Carll i Anrooss beswäradhe sigh att Tolle ibid: hans granne, förhåller honom en Ladhe, som hörer till det fierdepartzbruek i gårdhen han hafwer taget aff Cronans Lensman Eske Clausson, och Tolle tillförandhe hadhe bruket, huilken Ladhe är upbygdt, särskilldt uthaf den hallfwe parth i den Ladhe Tolle hadhe tillsammans medh Anders Thorsson det han medh Lenssmannen och sine granner bewijssa will; Här till swaradhe Tolle och förmeente samma Ladhe hörer till honom och ingen annan, effter han dhen på sin egen bekostnad hadhe upsatt; Men Rätten befinder uthaff Kiärandens skiähl och wittne, denne Ladha hörer till samma fierdepart i Gårdhen; Och fördenskull tillkiände Carll Ladhan behålla skulle och Tolle dhen afstå; Dock för hans tragne begiäran skulld, effterläth Carll honom Ladhan at behålla till wårhdagen igen:
Knäm Gissleröd	Tanum Tanum/Lur	15: Truellss i Knemb , beswäradhe sigh öfwer Jakob och Niells i Gisslerödh , wehla icke bethala honom dhe Sex Riksd:r dhe hafwer Låfwadt honom, för det han skulle wara skiudtzskaffare för dhem i Krigztijdhen; Så medhan dhe bekendhe han detta beswär emoth betallningh sigh påtogh; Kiendhes dhe fördenskull skohla betahla Truells huadh som uthlofwat war till Michaelis dagh förstkommandhes:
Strängen Hogar? Ryland St:a Elbingen	Skee Tanum Tanum Preussen	16: Hallfwor i Strengen att Skiee sockn witnar, att Niellss Niellsson frå Hofwer i Tannumb sockn, som uthgick soldat för Hofwer och Stoora Ryland , drunknadhe widh Elbingen i Prytzen , och war han een medh dhem som honom dödher uptogh af watnet.
Gusgård Greby Tanum	Lur trol. Tanum Tanum	17: Hanss i Guussgårdh , stempdt Oluf Eriksson i Greby , för en Gryta han miste i Krigztidhen, dhen han tilkenner sigh uthi ben:de Olufs huuss, hwarest han finnes igien; Och hafwer witnen dher till Hallfwor Sifwertsson och Hallfwor Nielsson i Tannumb : Swaranden Oluff Kundhe huarken medh skiähl eller witnen bewijssa, hurussom han Grythan rätteligen hafwer bekommet; hwarföre tillsadhes han skohla lefwerera hanss sin Grytha igien, som han tillkienner sigh medh witnen, så framt han dherföre på annat sätt icke lijdha will:

Frân Ala:2	TANUM
------------	-------

Den 3 Junij: Bleff hållet Laga hembtingh uthi Tannum skeb:e medh Nembdhen, Joen i Udhengh, Truellss i Heen, Juel i Gusserödh, Christopher i E(n)gh, Engelbrekt i Backa, och Lars i Kallebyn; Nährwarandes Cronans Foget Wäll:t Raatke Säth, Lenssmannen Eske Claesson, och menige Tingz Allmoge:
 --- 11 mål---

UTDRAG

Kleva	Tanum	3: Wäll:tt Påfuell Nielsson spordhe Almogen om han 658 upbar af dhem Contributionen; Swaradhes Lenssmannen <u>Eske Claesson</u> hafwer uptaget samme rättigheet; Eske Claesson säger sigh dhem hafwa igien Lefwererat till <u>Påfwell Niellsson</u> ;
Gusgård Klöveröd	Lur Lur	7: Hans i Guussgårdh , klagadhe, at Anders och Oluff i Kläfweröd , hafwa slaget hans Tiur förderfwat; och dhermed spillt hans plogbruk; Anders och Olluff kundhe icke neka gierningen; Afsadhes fördenskull dhem skohla derföre gifwa Hans Een Rd:r huarföre han kundhe lewa sigh plognöt igen.

Från Alla:1 Kort 8/10	BULLAREN
--------------------------	-----------------

Ting den 4 juni 1662 i Naverstad och?

Aé: Jag har inte skrivit av något-

Ting 6 juni 1662 i Wätte häradt å Gårdhen Grålöss- fortsättning

Kleva	Tanum	8: Påfwell Niellsson spordhe Allmogen huru wijdha dhe sin rättigheet hafwa betallt 1658: Swaradhes, dhe hafwa Lefwererat den till Lenssmannen Dirick som öfwerdik till dhe Norske:
Daftö	Tjärnö	9: Gunner på Dafftöen för stefnefalldh emot Befal:n bötha Een mark Söllff:
	<i>Försutten stämning</i>	10: Item Anders Engelbretsson för stefnefalld en mark S:
	<i>"Dombråth"</i>	11: Larss Märthensson för dombråth, bötha effter Lagh till Kongen Fyra mark söllff:
Tveten Akershus län <i>Niells Krook</i>	Näsinge Norge	12: Tullnären wedh Store Siötullen Wäll:tt Niells Krook, andrager, hurusom Oluf i Tueden , skall emoth förbudh och privilegieerne flottadt någre dähler öfwer till Akershuuss sidhan; Oluf i Tuedhen war icke nu till wedermälls; Men Hans Andersson Tulbetienten wedh gräntzetullen, säger sigh derföre hafwa uptaget Tull, och regulerat sig effter sin fullmakt, dher hoos berättar wara Sextijo fyra Tyllffter öfwerkombne och inladde uthi en Lässöe skutha:
Björke	Skee	13: Joen i Biörke bewijste nu medh witnen Gudhe Engelbretsson och Anders Gunnerrsson, att han allena war hemma wedh sitt huuss bönedagen, och dhe andre hans folk woro gångne till kyrkian:
Hjälmsstad Båleröd	Skee Skee	14: Olluff Ingelbretsson i Hiellmstadh , hafwer instämpdt Erik i Bårödh för gieldd Fembtijo Rdr: med inneständhe räntta dher af på femb åhrs tidh; Jämbwäll 3 Tunner Korn han honom skyldigh är; Erik kundhe gielliden icke förneka; Omsidher förliktes dhe såledhes, att Erick skulle allenast bethala Oluf hufwudstohlen dhe 50 Rd:r men blifwer dhenne Summa hooss Erik Länger ståendhe, skall han derföre gifwa Oluf åhrligh ränta som tillförendhe uthlofwat war.
Folkestad Sundby	Skee Näsinge	15: Andhers i Folkesta hafwer Citerat sin brodher Eskell i Sundby ; gifwandes tillkenna, at han förwekne Krigztidh måste uthläggia Et Hundradhe och Fempton Rixd:r för dett Eskell hadhe försedt sigh emoth Öfrigheeten, huar medh han honom Löste uthur Arresten; Samme gjäldh förnekadhe icke Eskell; Huarföre blef dhem således emellanlagdt, at Eskell skulle betahla Anders ofwanbe:te Summa hallfparthen dette år, och den andre hallfwepart nästföliandhe år 1663: föruthan räntan: <i>I Volym A1a:1 finns (på mikrokort 8/10) även konceptet till detta mål. Det är annorlunda formulerat och svårt att tyda.</i>

Aé: Ovanstående är det kompletta protokollet

Från Ala:2	TANUM
------------	-------

Den 31 Octob:r Hölltz hembtingh uthi Tannumb skeb:ie i Gårdhen Hee, medh Nämnden, Joen i Udhengh, Trulls i Heen, Juell i Gusserödh, Christopher i Engh, Engelbrekt i Baka och Larss i Kallebyn; Nährwarandhes Kongens Foget Wäll:tt Raatke Sæth, Lenssmannen Eske Claesson, och menige Tingz Allmoge:

.....12 mål.....

UTDRAG

Arendal	Tanum	5. Befaldningzmannen, begiärer uthi Tingbookan måtte införas, huru wijda han fordrar aff Per Oelsson i Arendahll hans innehåldne skatt och uthlagor, efftersom han hoos gouverneuren hafwer beklagat sigh, det honom mehr kräfwes, ähn som skyldigh är för 1661 bewijsser Befl:nen honom restera 24 d:r S:M:tt 19 öhre och 9 rst:r dess föruthan begrafningzpengar 3 d:r S:M:tt för 662 innestår hoss honom 32 d:r 31 öhre och 9 rst:r? dher till skohle och bödelspeng:r 8 skilling Per Oelsson nekadhe icke detta, bekänner dher hooss i frakt för något kiödt hafwa bekommet åtta Rdr som han medh Befal:n war förlikter om:
Anerödh Kleva	? Tanum	8: Påfwell Niellsson upbiudher gårdhen Anerödh , huaruthi han äger 1½ Tunna skyldh:

Från Ala: 1 Här finns två protokoll daterade samma dag, det ena i Solberg, det andra i Rabbalshede. Avser troligen samma mål.	KVILLE
--	--------

Extra ordinarie ting den 5 november 1662 i Rabbalshede

Stuvängen	Kville	Ang. "dee mändh i Stuengen"
-----------	--------	-----------------------------

.....
Aé: Jag har inte skrivit av något- Kville hembygdsarkiv i Fjällbacka kanske har

Från Ala:1	KVILLE
------------	--------

Ting den 5 november 1662 i Sohlbärgh

-----1 mål-----

Kort fortsättning av målet mot Christen Nilsson den 2 juni 1662.

Jag har inte skrivit av något.

Från Ala:1	BULLAREN
------------	----------

Ting troligen den 7 november 1662 i Tyft

.....
Aé: Jag har inte skrivit av något-

Ting den 15-16 januari 1664 uthi Wätte häradt å Gårdhen Bålrödh – Fortsättning.

Hjältsgård Rävö	Skee Tjärnö	27: Martha Reersdotter i Hiellsgårdh , äger Nijo sett:r skyld i Räföe , som tillfaller hennes arfwinger, blef angifuen 1661: men zeessen dett åhr icke betallt som Befalingzmannen berättar: Denne iordh kundhe man icke tilldömma Cronan, men afsadhes att Bryngiell på Räföe och Marthas arfwinger betahla zeessen, efftersom dhe iordhen hafua angifuet:
Nösteröd Kleva Hjälmsstad Akershus län	Skee Tanum Skee Norge	28: Assmundh i Nysterödh , sadhe sigh hafwa warit hoos Befalingzmannen i Klefwa , gifwandhes ther tillkänna, han icke wiste, huru han sigh skulle förhålla medh oppebörsele af een Tunna skyldh i Hiellmstadh , ty han procederar i Rätta om samme Jordh, medh Hans i Skådene, sedhan dett åhr 1662 bekom Assmundh Lagmannens Resolution sigh skohla behålla dhen Tunna skyldh, ifrån dhen tidh har han tilbudet Befalingzmannen annamma reessen för Jordhen; Item bewijster Assmundh Börgesson att 1660 rymbdhe Leyledingen ifrån sitt bruk till Akershuuslähn , och Jordhen lågh ödhe sedhan ett åhr; Tingzrätten kundhe ey dömma odellsmannen ifrån denne Tunna skyldh i Hiellmstadh, hellst medhan Cronan har effterlåtet all resterande skatt, för dett åhr 1660; dher till medh har iordhen sedhan ett åhr ödhe legatt:
Mörkebacka	Skee	29: Uthi Mörkebaka i Wätte häradt är 3½ sett:r icke angifwen på någre åhr:
Mårtensröd Hogar Mardal	Naverstad Skee Skee	30: Item dhen iordh i Mårtensrödh i Bollären 3 sett:r för 1661: och 1662: dett Odellsmännen Oluf Torgudsson och Hans Oelsson i Hofwer , samt Erik Torgudsson i Mardahl ey neka kundhe; huarföre kiändes dhe 3½ sett:r i Mörkebaka och 3 sett:r i Mårtensrödh undher Cronan.
Kampetorp Solberg	Skee Skee	31: Truells i Kampetårp hafwer försummat angifua 2 ¾ sett. Börie i Solbärgz arfuings odellsjord i Kampetårp, dy tillsadhes han så myken iordh derföre uthläggia till dhem igien af sin egen odhell:
Treje	Skee	32: Torsten i Treje , hafuer deslikast försummat att angifwa Niells i Trejes arfuings odellsjordh, skall han fördenskull igen infrällssa eller gifwa derföre Fyra sett:r sin egen iordh igien:
Stenaröd	Skee	33: Een halff Tunna skyldh i Steenorsrödh hafwer ödelegat 3:e åhr: 1660: 1661: och 1662:
Lommeland Valbacken, trol.u. Håve Hagetorp Källviken	Lommeland Skee Skee Skee	34: Thore i Lommelandh och Andhers i Walebaka äga 5 sett:r skyldh i ödhegårdhen Hagetorp , Item Torkell i Kiellwijk Een sett: huilken skyldh icke är angifuen på någre åhrs tidh; kiendes undher Cronan:
Gåshult Brehult	Hogdal Hogdal	35: Tollff i Gåsshållt hafuer på någre åhr icke angifuet Een Tunna skyldh i Braachollt? och Een Tunna samt 2½ sett:r i Gåsshållt, blef Cronan tilldömbdt:
Ramdal	Hogdal	36: Samuell Niellsson i Rambdall , rymbdt uthur Lähnet, äger een sett:gh i Rambdall, är Cronan underdömbt:
Amunderöd	Tanum?	37: Joen Swensson i Amundherödh , bortrymbdh i Krigztidhen, icke omgifuet 2½ sett:gh hans odellsjordh, bleff Cronan tilldömbdt:
Hällesmörk	Näsing	38: Lars Olsson i Hellesmark bortrymbdher uthi Krigztidhen, och sin Jordh 2½ sett:gh och litet mehra i Hellesmark icke angifuet, dömbdes till Cronan:
Mosstorp Drammen	Lommeland Norge	39: Een halff Tunna skyldh i Mostorp , som Joen Oelsson i Drammen tillkommer, är icke angifuen, sedhan Lähnet kom undher Cronan Sverige, blef dömbdt till Cronan:

Ting den 17 oktober 1664 uthi Wätte häradt å gårdhen Grålöss. – Fortsättning

Rogstad	Skee	7: Matties i Rogstas Quinna Jöran Truellsdotter, klager att Joen Jensson slogh henne medh een kiäpp eller ett stort spöö: Joen sadhe der intett emoth; Tillsadhes skohla bötha derföre en mark söllf, med wederparthen förligtes han:
Sundby	Hogdal	8: Ellin Tollesdotter, klager, att Niells Joensson i Sundby , slogh henne 2:e slagh medh een dragen wäria, huilket Niells ey nekar; Afsadhes skohla derföre bötha Tuå mark söllf till Cronan, och förligtes medh wedherparten:
Amunderöd Sundby	Lur Hogdal	9: Skogwaktaren Hans i Amundherödh , sigter Niells Joensson i Sundby , hafwa hugget ett Eketrä i skoghen; Niells säger han högg dett medh sin moders wilie; Niels tillkendes derföre effter skogzordningen bötha 12 dahl:r S:My:tt och planta Tuå Eker i stället igien:
Sundby	Vette härad	10: Befalingzmannen besuärer sigh, at han ingen rättigheet kan få uthaf Sundby , som på någre åhr innestår, Ty Kerstin Jörensdotter, som gårdhen har besuttet, är dher till een gifftingz Quinna, och äger allenaste Lössn uthi gårdhen 3½ sett: dett öfrige odell hörer odellsbarnen till; dher till äger Cronan i gårdhen så myket som 1 Tunna, och lijka myket går dher aff till Skiee Kyrkia; Kerstin suarar, hon meente åthniuta någon frijheet, efftersom gårdhen har legat somblige åhr mehr somblige åhr mindre ödhe: Efftersom Cronan och Kyrkian åhr mehr tillsamman ägandhes i gårdhen Sundby, än som någonthera af arfuingarne till odellsjorden dher i gårdhen; derföre afsadhes att byxelen bliffuer wedh Cronan och Kyrkian, in till des bewijsses arfuingarne någon dher medh hafua:
Israel Trumslagare	Tobaks-försäljning	11: Måns Strandrijdhare sigter Issraell Trumslager hafua sålldt Tobak, och warit beslagen haft 4 skålpundh: Issraell säger hans Capitein gaf honom låff dhen till samme tidh: Saken upsattes till een annor tidh:
Hessland	Lur	12: Matties Niellsson i Heesslandh , anklages hafua emoth förbudh brändt swedie, och låthet dher igenom uthkomma elldhen, skogen till skadha, dett som är besiktet, och han ey neka kan: Afsadhes skohla bötha åtta örtugh och Tretton marker till Cronan:
Kleva Björneröd	Tanum Skee	13: Påfwell Niellsson kräfwer Larss Persson 30 Rd:r Lars nekar ey gieldhen, men begärer någon dilation. Afsadhes dett Lars skall betahla Påfuell dhe 30 Rd:r innan Paulij dagh förstkommandhes:
Välle	Skee	14: Erek Eriksson båtzman, kärar, dett han will hafua bruk och säther på 1½ sett:gh skyllth i Wälle , hans hustrues odelsjordh: Anders Niellsson suarar han hafuer panttadt iordh dher i gårdhen, af Eriks hustues Farbrodher, dher till taget Cronans skyllth, och siellff äger han Möderne Jordh dher uthi, och är ringa säther för Erick: Tingzrätten pröfwadhe, att Erik Eriksson icke kan få säther på så ringe iordh; Men afsadhes, dett hans båtzmans rothe skulle försee honom medh een godh platz att byggia och boo på, effter Cronans uthgifne dherom befallningh: och Anders gifua Erik Landskyllth aff sin Jordh:

Ting den 17 oktober 1664 uthi Wätte häradt å gårdhen Grålöss. – Fortsättning

Kollekind Nöddö Kollekind Hjälmsstad Grålös Båleröd Bö Bärby i Akershus län Hjältsgård	Skee Tjärnö Skee Skee Skee Skee Norge Skee	15: Kollekindhz arfwinger, Engelbret i Nödhöen , Lars i Kollekindh och Oluf i Hiellmstadh , begära närskrefne mens ordh och witnesmål i Tingbookan måtte införas, om den hallfue Tunna skyldh i Grålös , som dhe medh Bålrödhz arfuinger omtuista: Östen Sifwersson een gammell ärligh mand, säger att hans Fadher Sifwer, brukte dhen gårdh i Grålös, som dhen hallf Tunna ligger undher, huilken Kollekindhz och Bålrödhz arfuinger trätta om, han gaf Landskyldh dher aff till Amundh i Böe , och Hallfwor i Bärby , uthi Akershus lähn boendes, och är wedh pass 60 år sedhan; Swen i Hiellsgårdhz hustru Giertrudh Bardinusdotter, Een gammall ährligh Quinna sampt Martha Bardinusdotter, betyga, öfuer 40 år sedhan bodde deras Förälldrar på samme Gårdh Grålös, då gåfuo dhe aff denne ½ Tunna skyldh, Landskyldh till Amundh i Böe och Hallfwor i Bärby, uthan någott klander; Joen Ingebretsson i Grålös, witner, att han sågh då Amundh i Böe Ladhe pantepenger till Oluf i Bålrödh, men huarföre weet han ey egenttligh: desse witnesfolk ladhe händher å book, och badhe sigh så santt Gudh hiellpa som dhe sanheet witnatt hafwa:
Rällen Nordby Sundby	Skee Hogdal Hogdal	16: Jakob i Rällen och Ifwer i Norby , Förmyndare för dheres sahl: brodher Joen Oellssons efterlätne omyndige barn i Sundby , pantsätta brukeligen samme barns Oluf Joenssons och Anna Joensdotters odellsiodh i Sundby liggendes 15 sett:r skyldh till dheres brodher Nills Joensson för 45 Rd:r in till han inlösses igien:
Sundby	Hogdal?	17: Item pantsätter och Kierstin Jörensdotter bem:te Niells Joenssons modher, honom sin lössn iordh i Sundbye 3½ settingh för 25 Rixd:r
Anerödh Kleva	? Tanum	18: Påfwell Niellsson, kärer, att han hafwer haft i pant dhen gårdh Anerödh aff Bryniell, Oluf Skomakares wärfadher, som boor på gårdhen: Samme gårdh har be:te Oluff wehlat igen inlössa, och lefwererat dher på 50 Rd:r men Påfwell Niellsson säger, att dett ännu Resterar 22 Rd:r Oluf suarar, att dett ey mehr skulle återstå ähn som 6 Rd:r pantepenger. Bryniells sohn Joen framstår och säger, att han icke weet Jordhen högra wara uthsatt ähn som för 56 Rd:r; Påfwell Niellsson Exciperar, att Bryniell hafuer taget någre penningar på sin och sin brodherbarns wegner, och förplikter medh edh sin icke kräfua orätt, framwijsser och en kladdebook dher uthi han sådant har antäknadt: Oluf säger när han får pantebrefuet igien, så will han betahla dhe 6 Rd:r som han weet ännu innestå: Påfwell Niellsson suarar, att panttebrefuet, är änten förkommet eller borttaget dhen tidh dhe nårske Krigzfolk plundradhe hans huus, och iblandt annatt, och togho medh sigh många hans breff och skriffter; Parterne kundhe ey förenes, dy sades dhem emellan, att Oluf skulle sökia sigh till näste Tingh widhare skiäll, att drifwa Actoris prætension, och får han icke pantepengarne igien tillfyllest, så kan han intet breff eller Quitans gifwa Oluff, eller måste han Påfwell Niellsson betahla effter hans Räkenskapzbook ännu 22 Rixdahler p:

Aé: Ovanstående är det kompletta protokollet

17 jan 1666 § 9

Hans excellens. hr. riksrådets och guvernörens den högvälborne herrens hr. Harald Stakes fullmäktige befallningsmannen väll. Ratke Seth, efter ingiven fullmakt inlade sin principals libell och inlaga av innehåll, det hr. guvernören vill inlösa något frälse gods ifrån väll. Påvel Nilsson, som Påvel Nilsson köpt haver utav hans förmoder, välb. fru Ingeborg Posse och hans frände hr. Jens Bonde, som hade till hustrur hans modersysterdotter och är dessa hemman som efterfölja : Gissleröd försålt in anno 1631 för 260 rsd 2 rosennobler. Stora Ryland sålt 1637 för 200 rsd och 130 sr samt 7 rosennobler. varunder är en äng näml. 1/3 part av Solbräcke samma köp. Kuseröd 2 hemman. Item Öster och Väster Lilla Ryland, sålde av hr. Jens Bonde in anno 1657 för 562 rsd och 300 rsd. Dugård, Tjosteröd och en tunna malt land skyld i Köperöd sålde för 425 riksdaler för vilka hemman hans excellens. haver igen tillbudet Påvel Nilsson föreskrivna sina utlagda penningar. Men han dem icke velat emottaga. Därför är samme penningar nedsatta på Kungälvs rådhus, som därom skriftlig attest framvisades förmente där hos Påvel Nilsson icke kunde vägra honom gårdarnas inlösen, medan han godset emot Norges lag och recessen rum tid possiderat haver. Protesterade medan svaranden tiden således förlänger, och godset avgående. Rätten förhåller, som borde hans excellens. nästförlidne år innehålla så mycket av kapitalet som efter en riktig deputation på förlidne års ränta av godset sig belöpa kan. Jämväl måtte besiktigas och värderas vad åverkan som skedd är på hemmanens skogar, medan Påvel Nilsson haver dem haft uti ägande, sådant i lika mått uti kapitalet avräknat eller eljest resumerat? bliver. Här emot insinuerade svaranden skriftligen, vad som gårdarna mer hava bekostat honom, än som hans excellens hr. guvernören honom till inlöst penning bjuder nämligen. Ut i gården Gissleröd, bonde landskyld en tunna, förutom frälset, köpt för 64 rsd. Eljest använde bekostnad både före han fick gården och sedan 52½ riksdaler 16 B. Stora Ryland köpt för 420rsr och använde andre expenser 39½ rsd. Bägge Lilla Rylands gårdarna, Dugård, 2^{ne} Kuseröds hemman, Tjosteröd, och Köperöds tunnan med använd bekostnad förutom det rätta köp av 58 riksdaler. Alla dessa expenser begärande, svaranden honom måtte resumeras med huvud summa så framt han godset skall avstå. Och tedde sina köpebrev, med föregivande, att de siste fredsfördragen emellan kronan Sverige och Danmark upprättande, concedera ofri man att njuta och behålla, det frigods, som han sig uti de danska tider på Gissleröd, och pengarna haver hans excellens hr. guvernören honom först låtit tillbjuda kort tid före näst avlidne julhelg, ej heller haver han gjort eller göra låtit någon åverkan uti skogarna, men fast mera låtit hemmanen förbättra eller hålla vid makt. Erbjuder sig vela följa hans excellens begäran om bekostnaden bliver honom vederlagd. Actor exciperade att reus ej kan pretendera någon hävd på frälsegods, ty han ofri man är, och emot lag det possiderat. Därtill med tillåta

fri fördragen, vad som ofri man i sådant tillfälle med rätta innehaver. Efter parternas åtskilliga tal och svar, äskade actor dom. Resolution : För de skäl som i rannsakningen och actis finnes, erkänner tingsrätten skäligt och rättvist vara efter lag recess. christ. 4 lib. 2 cap. 2 art. 3 det svaranden Påvel Nilsson nu utan vidare invändning och förbehåll, cederar och avstår till rätta bördesmannen hans excellens hr. guvernören högvälborne hr. Harald Stake de frälsegårdar, som han av hans excellens fru förmoder, fru Ingeborg Posse och välborne hr. Jens Bonde sig tillköpt haver, och emottagit ängestycket av Solbräcke 388 riksdaler. Eftersom Påvel Nilsson bevisat sitt köp med Johanna Larsdotters kvitteringar och en lagmans dom dat. 1634 den 26 jan. Gårdarna Kuseröd, Öster och Väster Lilla Ryland, Duveskär, Tjosteröd, och en tunna malt landskyld i Köperöd för 1287 rsd. Actoris pretention, angående att få njuta räntan, som går av godset för näst avlidne år 1665 haver tingsrätten honom icke kunnat tilldöma, utan andra skäl framvisas, att penningarna Påvel Nilsson tillförne är tillbuden. Gårdarna samt deras underliggande skogar, skola vid given lägenhet av sex män besiktigas, och så framt någon åverkan befinnes, den då mätes och värderas.

17 jan 1666 § 18

Björn på Otterön, har instämt väll. Påvel Nilsson, för det han tillägnat sig ½ tunna och 1/4 kar skyld i Åseröd och Veddö begärande veta Påvel Nilssons fång och åtkomst, till samma skyld, och tedde ett gammalt pergaments köpebrev, dat. 1614 det. samma ½ tunna skyld är sålt till hans fader Engelbrekt och farbröder Peder och Oluf Erikssöner. Påvel Nilsson lät se däremot några gamla köpebrev, som icke utvisa, sig hava köpt denna ½ tunna skyld av samme odelsgren. Men sade sig flera brev hava därom hemma. Därför uppsattes detta mål.

17 jan 1666 § 20

Påvel Nilsson kräver Aslag i Lursäng 5rsr på förstatagan för samma odlings bruk ibm. 1/4 part han fäst hade. Aslag berättar det han tog 1/4 part av Påvel. Lovade honom 10 rsd och 5 är betala, de andre fordringen han ej böra betala eftersom hemmanet strax där efter löstes ifrån Påvel, och Aslag bruket mista måtte. Parterna lades emellan, att Aslag giver Påvel 2 ½ rsd innan 14 dagar.

17 jan 1666 § 21

Anders i Siverbo lovar betala Påvel de 14 rsd han honom skyldig är, innan Mickaelis förstkommande.

17 jan 1666 § 23

Påvel Nilsson framvisade en likviderad räkning av gode män, emellan honom och Torgud i Grebbestad lydandes på 27 rsd. Torgud berättar nu att de 7 rsd voro honom påförda sakefall i de danskes tider, som länsherren hr. Iver Krabbe gav honom efter. Avsades att Torgud betalar Påvel de 20 riksdaler.

2 april 1666 § 2

Hans excellens hr riksrådets och guvernörens högvälborne hr Harald Stakes fullmäktige, ärborne och välbemälte Nils Tomasson guvernements sekreterare andrager, det han uppå sin principals vägnar, begär en destinations dom emellan honom och väll. Påvel Nilsson, angående några gårdar han av Påvel Nilsson inlösa vill. Och förrän han med Påvel Nilsson i saken vidare procedera vill. Tillbjuder uppå hans excellens vägnar som honom följande förlikningsmål näml. Där som Påvel Nilsson vill emottaga så många penningar, som köpebrevet innehålla, vilka jordägarna för detta på det klandrade godset utgivet hade, och det i sådant mynt som breven förmå, och riksdaler. på den tid gullet hade, jämväl cedera nästförräknade års ränta av godset, vilket hans excellens förmenar sig efter lag vara berättigade till, all den stund han så lång tid förut haver tillbudet Påvel Nilsson sina penningar. Så vill hans excellens därmed låta bero, och låta sin pretention falla, på kost, tärning och hinder och skadestånd, skogshygge, och vad mera där av kan förorsaka sig, förmenar där hos, detta tillbud vara så billigt, lagligt och skäligt, att ingen där emot skall hava att säga, med gott samvete, och vill hans excellens föra rätten och kontrapart till ? att han icke åstundar hans skada, utan vad kontrapart genom denna eller andra rätter kunna föras till besvär och omkostnad hava han sig det självt att tillräkna. Väll. Påvel Nilsson svarade, att han icke vill vara hans excellens hr. guvernören emot, allenast han bekommer någorlunda sitt nöje, och så många penningar som han där på kostat haver. Item rsd nu gälla, och Kungl. myntepatentet innehåller. Fullmäktige exciperar, det han ej mer giva vill på sin principals vägnar, än som breven innehålla i specie rsd. och annat mynt som den tid var m value. Eftersom parterna icke kunde komma till någon förlikning, inlade de sina akter. Käranden insinuerade en citation avgången till Påvel Nilsson, dat. den 12 mars 1666. Och finnes av honom påskriven den 19 mars. Där näst sin fullmakt sub dato d. 30 mars 1666. Svaranden Påvel Nilsson uti sin inlaga förmåler att citationen innehaver en beskyllning lika som han skolat vägrat hr guvernören godset att lösa, det han dock icke gjort haver, men begär intet annat än som sina penningar igen, som han lagligen bevisa kan, sig för givet hava, och det uti sådant mynt och dess value, som nu mynt plakatet förmår. Actor protesterar, att reus inför, desslikes, det tungt vara, att strida emot bördens, om han skönt hade aldrig så god frest där till. Och uti stämningen är infört i så måtto vägrar honom inlösningen. Påvel svarade, vi må snart intet klaga vår brist. Och är förstående inlösningen vägras, att Påvel Nilsson stegrar summan högre, än som breven innehåller, och fauterar för den skull reus i detta sitt föregivande. Item att svaranden förmåler vara tungt strida emot bördens. Där till svaras, att Kungl. majt. haver svuret alla och en var vid lag och rätt, och hade reus inte haft behov det att införa, ty dess förutom sitta här edsvurne män, som känner och böra skapa lag och rätt, så haver ej heller principalen annat

sökt, utan submitterat sig lagen, och det som gode män emellan honom och vederparten kunde avsäga. Och är alltså detta svarandes föregivande av ett maliciöst uppsåt, hans excellens påbördat begär för den skull han plikta måtte, efter det 9 cap. landl. Sveriges lag konung., som den där Sveriges riksråds namn lederat haver. Yttermera förmenar han att reus vrängeligen förtyder myntplakatet : Där hos påstår han att hans excellens genom sin skrivelse, haver tillbudet väll. Påvel Nilsson penningarna den 20 oktober. 1665. Strax att tillställa honom, om han godset avstå vill. Samme brev framvisade nu Påvel Nilsson själv in original. Där på han och svaret haver, den 8 oktober. 1665. Till detta nekade icke reus, men nu som tillförne påstår, vela hava sådana penningar som han utlagt hade, nämligen specie rsd eller efter valuen som myntepatentet innehåller. Fullmäktigen säger, att penningarna Påvel Nilsson icke allenast är tillbudet för näst avlidne julhelg, som han själv på sist hållne ting bekänt haver, utan tillförne som nu bevisat är. Därför och hans principals år 1665 års ränta av godhet tillkomma bör, både efter Sveriges och Norges lag, begär den hos, att reus må prestera vad myntsort som utlagt haver. Och actor företedde där hos kopia av Johanna Larsdotters köpebrev, och Påvel Nilsson inlade det in original dat. Kil(Vik?) 8 mars 1637. Var uti förmåles att benämnde Johanna Larsdotter hade köpt Stora Ryland av välb. fru Ingeborg Posse för 200 rd m specie 7 rosennobler och 220 riksdaler. vilka penningar actor nu reus tillbjuder, och icke som den förra hemtingsdom, förmåler efter kvittens eller lagens domen. Ty om Påvel Nilsson då för begärlighet han hade att äga godset, mera gav därför, än som Johannas köpebrev förmåler, kan det icke förplikta hans principal honom det att refondera. Presterade än vidare på expenser och injurie.

Resolution : Av föregående skäl i rannsakingen, med flera som in actis finnes, erkänner tingsrätten skäligt och rätt vara, det Påvel Nilsson emottager, sådana, och så många penningar, uti netto value som välborne fru Ingeborg Posse, och hr. Jens Bondes utgivna köpebrev innehålla, näml. vad som där uti specie eller eljest rd. Och annat mynt förmåles, anammar Påvel Nilsson, och vad specie icke omröres giver actor 6 rd smt för var rd. Och all den stund tingsrätten nu bättre är upplyst av Johanna Larsdotters köpebrev, vad som hon för stora Ryland givet haver. Nämligen allenast 200 rd in specie, och 7 rosennobler, samt 130 rd. Ty giver actor ej heller mera till inlösning, ty vid sist hållne hemting framvisades icke detta köpebrev, utan ett annat som välborne fru Ingeborg Posse hr, guvernörens fru moder hade givet Påvel Nilsson där uti ingen summa infört är, varför blev rätten vid Johannas kvittens given Påvel Nilsson, och under där på en lagmans dom, lydande på 388 rd. Vad som 1665 års ränta av godset anbelangar som actor presenterar sig tillkomma. Så emedan bevisas Påvel för Juel samma penningar vara tillbuden i oktober månad, ty tillbjuder rätten actori att behålla samma års ränta. Injurierna angående, underlags högre rätt som vederbör där om att decidera. Expensen vill

rätten förmoda av hans excellens efterlåtas, dock om honom så icke behagar haver han vid sökande vidare rättens utslag där på att förvänta.

2 april 1666 § 3

Välb. hr. översten Sven Rank haver låtit incitera väl. Påvel Nilsson i Kleva, och genom sin tjänare Lars Joëns~~son~~ lät inlägga skriftligen, att han vill inlösa 4 stycken hemman, som Påvel Nilsson possiderar, vilka haver varit hans möderne frälsegods tillförne. Nämligen Stora och Lilla Vässby gårdar, samt Skräppekärr i Skee socken och Mörk i Hogdal socken, dem Påvel Nilsson i de danskes tider sig tillköpt hade, nu tillbjuder hr. översten Påvel Nilsson så många penningar igen, som han därför givet hade förmenar det lag honom skola tillhålla. Väl. Påvel Nilsson begär, det översten må bevisa samma gårdar hava varit hans möderne frälsegård, ej heller haver han något gods köpt av hr. översten eller hans föräldrar, där till innehaver han godset med laglig hävd, menar ingen honom det kan ifrånsöka efter Norges lag, odelsbalk. 5 cap. med mera parterna insinuerade, som för sina skäl skull blev uppsatte till vidare deras sammankomst.

15 juli 1666 § 5

Välb. hr. översten Sven Raeb, säger sig till detta här ting haver instämt välaktade Påvel Nilsson, som sig tillköpt haver några gårdar belägna i Vätte härad, och haver tillförne hr. överstens frälsegods, dem Påvel för inlösning icke avstå vill, oavsett hr. översten menar sig med lag där till vara berättigad. Presterar där hos att Påvel icke komparera vill med sina åtkomst och köpebrev för samma hemman. Påvel Nilsson insände skriftligen sin undskyllan, att han denna gång icke kunna möta för sin sjuklighet skull, ej heller är han laglig stämd, utan på en söndag. Länsmannen Eskil Clausson och Påvel broder Jacob Nilsson svarade här till, att Påvel samma tid han stämd blev, med citationen var benöjder. Påvel förmåler ytterligare i sin skrivelse att denna sak sökas skall i Vätte härad där gårdarna ligga, ej heller kan han svara något till denna sak, förrän han vet vad på sista ting därom av sagt blev. Då hr. överstens fullmäktige kårade i saken. Hr. översten svarar, att Påvel till Vätte härads ting stämd blev, men han mötte icke. Besvärar sig över Påvel Nilssons förhållande, och vill han nogsamt bevisa gårdarna haver varit hans möderne frälsegods, allenast Påvel rättar sig efter citationen där hos framtar sina köpebrev : Protesterar där hos på expenser.

12 dec 1666 § 15

Väl. Påvel Nilsson berättar, att Anders Juelsson, haver hos sig en furubjälke som kommer till Tanums kyrka. Anders sade korpralen Jonas tog honom till, och körde en annan till kyrkan. Avsades det korpralen skall föra fram kyrkobjälken och taga sin egen igen.

12 dec 1666 § 19

Väl. Påvel Nilsson berättar, att han icke vet någon hava förunnat Hoghems och Västerbys åbor, att hugga bränneved i den kronoskog, som St. Oppens män, tillhålla sig vara deras egen.

17 jan 1666 § 13

Simon i Litsleby, siktas för en huggen ek i sin mark, därför bepliktade han sig med ed, ingen ek hava hugget, eller vet vem som det gjort haver.

17 jan 1666 § 14

Joen Torgersson i Tova, siktas item för en huggen ek i hans skog. Joen sade, att Anders Amundsson en utfattig gammal man haver hugget eken, och är han nu sjuk, kunde icke komma tillstädes.

17 jan 1666 § 15

Nils i Gissleröd, stämt för en topphuggen ek. Nils säger han högg en kvist till en plogstjært?. Eken är besiktigad, och finnes vara icke mycket duglig. Nils tillsades skola planta 2 nekar i stället igen.

2 april 1666 § 11

Nils Larsson i Säm stämd för en ek han huggit hade, dock bekände skogvaktaren han stod i en bergsklova, och var intet växterlig.

2 april 1666 § 12

Anders Ryttere låtit hugga en ek, Anders var ej tillstädes.

5 juli 1666 § 1

Skogvaktaren Oluf Juelsson, siktas Lars Jacobsson hava hugget en ek. Lars nekar. Oluf Olsson husman vid Bramseröd, säger han såg, det Lars högg en ek i marken för 3 år sedan, och en förlidet år om vårtiden. Lars nekar till den första, och icke till den sista ek. Avsades det Lars Jacobsson böta för den ena eke, han bekommer 9 rd smt och 12 mark till 3 skiftes efter skogsordningen. Den andra ek skall han befria sig före till nästa ting.

Ting den 3 juli 1666 uthi Wätte häradtz Schib:e å Gårdhen Hiellmstadh – Fortsättning

Blomsholm Kleva	Skee Tanum	8: Öfwersten wälb:ne Swendh Rank, hafwer instämpdt wäll:t Påfwell Niellsson till dette tingh: Men Påfwell mötte icke, begäradhe det i Tingboken införes måtté.
Oluf Joensson båtzman	Lägersmål Försutten stämmning	9: Oluf Joensson båtzman stämt för begånget lägersmål, mötte icke, bötha en mark söllff stefnefalldh.
Mällegården Pilegården	Näsinge Näsinge	10 : Torsten i Mellgårdhen upbiudher till Vincents och Thore någon iordh. han pantet haffwer i Pilegårdh :
Ringdalen Skogar Sälten	Hogdal Hogdal Skee	11: Lars Andersson i Ringdallen pantsätter till Torsten Elufsson i Skogar en t:a skylldh liggendhe i gårdhen Sellten i Skie sokn för 50 Rd:r till iorden lösses igen:
Sälten	Skee	12: Gunnila Elufsdotter pantsäter brukel: till be:te Thore Elufsson en set:g och ½ skrul skylldh i Sellten för 4 Rd:r till des Jordhen lösses igen p:

Aé: Ovanstående är det kompletta protokollet

Från Ala: l Kort 3/10	TANUM
--------------------------	--------------

Ting den 5 juli 1666 på gården Hee

-----11 mål-----

Nämndemän: Jurdh i Gusserödh
Engelbret i Backa
Oluf i Hale
Lars i Kallebye
Hellgie i Hougen
Thore i Swandahl

Övriga ej namngivna i ingressen

Aé: Komplet utskrift finns i Ingemar Lantz' material

Från Ala: l Kort 3/10:	KVILLE
---------------------------	---------------

Ting den 7 juli 1666 på gårdhen Lusshee

-----19 mål-----

Aé: Jag har inte skrivit av något- Kville hembygdsarkiv i Fjällbacka kanske har

Från Ala: l Kort 3/10	BULLAREN
--------------------------	-----------------

Ting den 10 juli på gårdhen Grimmelandh

-----13 mål-----

Aé: Jag har inte skrivit av något

Från Ala:2 Betr. tingets datum: I originalet på Landsarkivet tycks det stå 10 juli men i Göta Hovrätts renoverade exemplar står det 20 juli. Med hänsyn till att ting hölls på Grimmeland den 10 juli bör det vara den 20 juli, som är det korrekta..	VETTE
---	--------------

Den 20 Julij: Hölzt Extraordinarie tingh å Gårdhen Eigst, medh Nämbdhen dher sammestädhes, och Cronans Befalingzman närwarandhe: (*OBS! I hovrättens renov.exemplar står att tinget hölls 20 Julij*)

Nösteröd Hjälmsstad Skånim	Skee Skee Skee	1: Befalinghzmannen andrager, at Assmundh i Nysterödh wehlat angifwa 2 set:r skyldh i Nysterödh, men Zeessen wille han icke emottaga: Assmundh sadhe det war hans Förseellsse, denne iordh förmeentes wara hans systers, men nu befinnes dheres odell ligger i Hiellmsta och Skodne gårdh, begärer skiffte på Jordhen
Sundby	Hogdal	2: Befalingzmannen föredrager, at Niels Oelsson i Sunbye är skyldigh för Anno 1664 på sin skat 18 dr: och 18 dahl:r för år 1665: Item ½ set: Tijondhe för år 1662: är 15 öre dher på allenast är betallt 2 set:r Miöll är 16 öre, denne Summa är icke förståendes uthi dhe 44 slette d:r som han tillförendhe blef skyldigh på skatten och domen innehåller: Summarum huadh Niells på sin rättigheet för någre år icke betallt haffwer är 80 dr S:My:tt Hans Modher Kierstin Jörensdotter är skyldigh för 1664 på sin skatt medh bygsellen 9 dahl:r S:My:tt Tijondhen för 1665 15 öre: Tijonde för 1663: 1 dahl:r 5 öre: Tijondhen för 1664: 20/öhre, och dette är icke beräknandes uthi dhe 44 dahl:r som dommen kienner henne tillförendhe på Cronans ränttor skyldigh wara; denne Niells medh sin Moder tillsadhes detta skohla betahla, uthan det medh det förrighe dheres Debet icke blifwer upfördt på odellsgårdhen Sundby, Cronan till betallningh:
Per Jensson	För tidigt sängläge	3: Per Jensson båtzman, besofuet sin hustru för Ektenskap, bötha 9 orth:
Blomsholm Kleva Hede	Skee Tanum Tanum	4: Her Öfwersten wälb:ne Swen Rank, haffwer nu åther genom slottens Citation incitera wäll:t Påfwell Niellsson at mötha till dette tingh, derföre berammat, at swara honom till sin prætion angäandhe dhe 4 hemman, Påfwell Niellsson possiderar, som hafwer warit H:r Öfwerstens moderne frällsse tillförendhe, och han derföre dhem igen inbyrdha will: protesterade at Påfwell Nielsson nu icke Comparera will effter Citationen, men nu som tillförende sigh undhåller: Begäradhe domb i saken och urgerade på Expenser: Påfwell Niellsson hadhe sielf skrefwet på stempningen att dhen war honom inhendigat dhen 8 Julij sidstförleden Klocken 10 om afftonen, på hans siukdombsäng, will sigh effter stempningen rätta om Gudh honom gifwer helssan; Öfwersten förmeente han nu bordhe Lyssa sit Laga förfalldh han war och stämpdher lagligen sidst till Wätte häradh och Tannumb tingh, endskyllte sigh då wara siukligh och icke wara rätteligh Citerat, uthan på en Söndagh, dher till medh Kom han likwäll andre dagen på Tanumb tingh i Hee , och reeste dher ifrån till Qwille tingh. Resolwerades, at Påfwell Niellsson bötha effter Tingfareb: 9 Cap: för utheblifwandhe, och at han icke åthlydhe wille hans Excel:s H:r gouverneurens citation 8 årtugh och 13 mark till Cronan:
Brehult	Hogdal	5: Änkian Ellin Niellsdotter i Bræholt , rester på Cronans skatter för sin odellsiordh ibm: för år 1663: 17 dahl:r 4 öre S:My:tt för år 1664: 20 dr: 30½ öre: för ½ gårdhen 1665: 15 d:r 24 öre: hafwer inttet att betahla medh, uthan 12 set:r panteiordh som henne och dhe andre arfwinger tillkommer: Samme iordh förblifwer Cronan till försäkringh, in till des arfwingerne uthläggia skattepenningerne:

FEBR. 1667

TANUMS SKIPERI 1667

Anno 1667 den 25 februari vart hållet extra ordinarie ting över följande tingsak under sittande nämnd av Tanum Skiperi Jurd i Gurseröd, Lars i Kalleby, Helge i Hogen samt Biörn i Hede och Oluf i Utby, uti nämndemäns ställe av Kville Skiperi Bryngel i Råröd. Peder i Grimslätt, Oluf i Träsvall, av Vette härads Engelbrekt i Nöddö, Amund i Eigst och Jörgen i Torgundö.

§1

Då androg befallningsmannen väl. Ratke Seth fullmäktig gjort att cammar fiskalen välbetrodde John Prins, hurusom näst förlidne år 1666 den 20 oktober om aftonen hände ett olyckligt tillfall emellan fiscalens tvenne tjänare Nils Zackariasson och Hans Hansson, i det att Nils med en liten pistol eller postret sköt ihjäl Hans Hansson, och av de folk som hos voro berättas icke med Nils vilja skett vara, vilken olycka tilldrog sig i väl. Påfvel Nilssons hus i Kleva. Påfvel Nilssons tjänstepiga Gunilla Biörnsdotter, vittnade efter avlagd ed, om aftonen gick hon ut på fiscalens kammare, att uppreda hans säng, och Hans Hansson följde henne, strax där efter kom Nils Zackariasson gåendes, ut ur en annan kammare, och då var eld upptänd i skorstenen, och ljus stod och brände på bordet, Hans var vid bordet, och läste på ett skrivet papper, som där låg. Nils sporde Hans, vad heter din fader, Hans svarade, enär du vet vad jag heter, så vet du ock min faders namn, i det samma small pistolen loss, och Hans föll ned på golvet strax och blev död. Ingen trätta hörde hon tillföre dem eller då hava sin emellan, de talte icke till varandra ett ont ord, när Nils tog till pistolen såg hon icke, ty hon vände ryggen till dem och flydde kläderna i sängen. Pistolen hade varit laddad med 2 kulor, ty hennes husbondes son Claus tog dem sedan ut ur väggen. Drängen i gården Oluf Andersson satt vid skorstenen, och på fiscalens sko när skadan skede, och då Hans föll ned ropade han till en annan fiscalens tjänare Johan Erikson samt Anders Gevallies tjänare, vilken var i en annan kammare strax där hos, när de inkommo låg Hans död på golvet, och Nils var då utsprungen genom dörren. Men när Hans föll ned efter skottet var gjort, bad Nils gud bättre sig, lade pistolen från sig på en stol och löp strax ut genom dörren, ned för trappan bort åt marken. Tjänstedrängen Oluf Andersson berättade efter avlagd ed, att han kom upp i kammaren, sedan Gunilla och Hans voiro uppgångne, han satte sig på en liten stol vid skorstenen, lutade ned under bordet och såg på fiscalens sko som stod där, och gav intet akt på vad som Nils och Hans talte sin emellan, och intet kunde han förnimma de trätte något tillhopers. Pistolen small strax lös och Hans föll ned på golvet, och Hans Hansson kom in på honom liggandes, där med sprang Nils ut på dörren, och bad gud bättra sig. Oluf ropade så till fiscalens andre tjänare, som voro i en annan nattstuga, när de inkommo, låg Hans död ned på golvet. Nils våtsäck bar han ned i stugan om aftonen, där blevo Nils kläder uttagne och

uppskrivna. Erik Engelbrektsson i Nedre Knäm ärlig och bofast man, betygade efter avlagd ed, att denna olycka skedd var, kom Nils Zackariasson till honom, och bad låna sig hus. Strax kände Erik honom igen, sporde huruledes var tillgången. Då berättade Nils att han kom i kammaren till Hans, stod och skrev på något papper med honom, och fick se 2 poststerter eller halvspännare hänga på väggen, tog ned den ena, höll honom så framför sig, sade till Hans, i morgon skall jag bedja fiskalen, att jag får fyra dessa pistoler. Hans svarade, det kan du väl göra, i det samma reste Hans sig upp, ty han lutade ned till bordet och pistolen gick lös. Hans kände så ned till golvet. Nils menade Hans gjorde det med gäckeri. Men när han fick se, att Hans gav sig så illa, sprang han strax ut genom dörren. Erik frågade, om han drog upp hanen, eller han var dragen tillförne. Nils sade det kan han inte minnas. Nils blev hos Erik till tisdags morgon, och sade sig vela resa söder åt landet, mente han kunde komma i frihet, emedan det skedde icke med hans vilja. Och visste icke Erik, när han gick bort om morgonen. De som Hans lik besett hava berätta, att han var skjuten genom huvudet. Nils Zackariassons moder var nu tillstädes Sidsella Andersdotter vid namn, mästern Zackarias Korks hustru i Göteborg. Sade att hennes son Nils var 16 år gammal, hon haver icke sett sin son före 3 eller 4 dagar före han kom i tjänst hos fiskalen, ej heller vet hon var han är.

Resolutio : Tingsrätten prövade nogsamt, att detta dråp icke vara skett utav Nils Zackariasson av vett och vilja, eller bägge deras skillnad, utan oförmodligen. Varför haver rätten av sagt och dömt, att Nils Zackariasson utgiver mansbot, nämligen 18 courante daler till Hans Hanssons arvingar, och 8 ort samt 13 rd legogäld till konungen. Recess. lib. 2 cap. 10 det. 1 Norges lag 11 cap. Och vara så fri för denna dråpsak, för dem som där påvisar tala vill utan där på lagat bliver. Och så framt Hans arvingar, inom 13 månaders dag efter utvaran, icke kunna, och detta mansbot emottaga. Skola de 18 courante daler halvparten vara förfallen till sockenkyrkan Tanum, uti vilken socken Hans dräpt blev, och den andra halv delen av penningarna näste hospital i Bohuslän.

###TANUMS SKIPERI 1667

Den 17 april vart hållet ordinarie hemting uti Tanum Skiperi å gården Hede under edsvurne häradsnämnd där sammastädes Jurd i Gurseröd, Oluf i Hala, Lars i Kalleby, Helge i Hogen och Thore i Svandal. Hosvarande kronans befallningsman väl. Ratke Seth.

§1

Rear i Hogen avlade sin ed och tillsattes vara nämndeman.

§2

Från Ala:2 Dokumentet har en genomgående skada längst ner på varje blad. Där finns en stor brun fläck. Texten är ibland svår att tyda eller omöjlig att se.	VETTE
--	-------

Den 16 Junij: Hölitz Tingh i Wijk, Undher Häradhz Nämdbh: Engelbret i Nödhöen, Jakob i Rällen, Anundh i Eigst, Torgier i Helle, Jörgen i Törgundöen och Lydert i Ossby: Hoswarandhe menige tingz almoghe:

Össby	Näsing	1: Lijdert Oelsson tillsattes wara Nämbdheman och giordhe sin edh:
	<i>Om postbönder och vägar</i>	2: Bleff tilsagdt postbödherne om postens riktigheet och förändhe: Jämbwäll förmantes almogen om wägernes och broers förfärdigande? ; deslikast uplästes förmyndar ...ordningen?, och almogen tillsadhes om skat...? afläggjandhe?:
Eigst Akershus län	Skee Norge	3: Nämbdemannen Anundh i Eigst , ingav en förtäknelsse på Jakob Snikares boedh och egendomb som bortflytte åth Akershus lähn , war till 17 d:r 8 öre S:My:t Cronans 1/6 part 2 d:r 28 öre aflagdt:
Hjälmsstad	Skee	4: Oluf Joensson som åboedt et Cronohemman Hielmstadh , och det öfwer gifwet, och Lempnat särdeles fähuset förfallet, som dannemän besedt haffua, tillsadhes till förstkommendhes Währ, at upbyggja ett nyt Fähus medh tak och des tilbehör:
Björneröd Kleva	Skee Tanum	5: Lars Persson i Biörneröd , bekänner sigh skyldigh wara Wäll:tt Påfwell Niellsson i Klefwe 30½ rd:r för Korn, låfwar betahla effter handhen:
Mällegården Pilegården Rolsröd Össby	Näsing Näsing Norge Näsing	6: Torsten Tormosson i Melgårdh och Halfwor i Pilegårdh ärlige folk, ladhe handh å boock, bödhö sigh till edh, at dhe hördt och seedt hafwa, det Påfwell Oelsson, Ingrie Oelsdotter och Rasmus Larsson boendes på Rolsröd i Akershuslähn, såldhe och skiötte från sigh och sine arfwinger, och till Lydert Oelsson i Össby 6½ set:gh skyldh dheras odelsiordh liggandhe i Össby gårdh i Nässingh sockn: och finge sin fyllest betalningh:
Fjälla Sundby	Hogdal Hogdal	7: Joen Bengtsson medh sin Fadher Bengdt i Fiälle , giöra bewisligdt, medh Ifwer i Norby, at dhe pantat hadhe Karin Joensdotters odels andeh i Sundbye för 8 rdr : Item tillstoedh Kerstin i Sundbye, at hon hadhe brukel: pantat till Joen Bengtsson och hans Fadher sin hälningh 3½ set:g skyldh i Sundbye för 8 rdr: dhe besuäradhe sigh at Kerstin icke will flyttia ifrån gårdhen: Hwarföre tillsadhes hon flyttia dher ifrån, till des hon lösse iordhen:
Rällen Skånim	Skee Skee	8: Jakob i Rällen Kräfwer af Hans i Skodne lånte pengar 8 rd:r medh ränta på 10 åhrs tidh: Hans satte honom et par stuttar i pant, dhem Hans sedhan såldhe till andre: Hans nekar ey giäldhen, och säger Jakob haffwer och 3 sölfskedeher i pant derföre: Afsades at Jakob må taga stuterne igen, dher dhe såldhe äro: och föreladhes Hans betahla giäldhen innan mitsommer dagh först kommandes, så skall honom panten igen tillställes:
Massleberg Skånim	Skee Skee	9: Hans i Masslebärgh , Kräfwer 8 rd:r som han lånte Hans Oelsson i Skådne at uthleggja i sine skatter, dhem Hans ey betahla will: Hanss bekänner sigh skyldigh wara: Afsades men han ey annat har at betahla medh, dy skall Hans i Masslebärgh behålla 3 set:r skyldh i Skådne Hansses odell i försäkringh, till dess han får sine penningar igen:
Hee Skånim Rällen	Skee Skee Skee	10: Anders i Hee . Klagar at Hans i Skodne soldhe honom en liten studt för 1½ rd:r som Jakob i Rällen pantsat war, begärer sine penningar igen: Hanss nekar ey der till: och bleff Anders i försäkringh tillagt en set:gh skyldh i Skodne af Hansses Odell, till Anders betallt bliffwer:
Massleberg Hökebo	Skee Näsing	11: Hans i Maslebärgh , Kräfwer Erlandh i Högeboo 3½ rd:r Erlandh nekar sigh icke skyldigh wara, tilsades betahla innan 14 dagar:

Ting den 16 juni 1669 på Wijk- Fortsättning

Lyngbogen Sundby	? Näsinge	12: Anders i Lyngbogen , Kräfwet af sin broder Eskell i Sundbye 70 rdr dhen Eskell ey nekar: Eskell förelades betahla innan Mikaelis dagh förstkommandes, eller skohla uthsökias af hans boedh:
Ytten Blomsholm	Näsinge Skee	13: Bengdt och Anders i Ytten besuära sig, at Öfwerstens folk på Blomesholm , dämna watn på dheras ängdh dem till skadha?
Blomsholm Kavleröd Fristorp Kleva Vässby Stora Vässby Lilla Skräppekärr =Norrkärr Norrkärr Mörk	Skee Hogdal Hogdal Tanum Skee Skee Skee Skee Skee Skee Lommeland	14: H:r Öfwersten Wälb:ne Swendh Ranks tienare Larss Joensson Insinuerade 2:ne breff, et Lydandes, at Hr Generall Maioren Rutgier von Askenbärg, haffuer Donerat H:r Öfwersten ½ gårdh Kaffleröd , och 1/8 dehl Fristorp i Hogdahl sokn belägne: det andra et Contract eller förlikesmäll uprättat emellom H:r Öfwersten och Påffwell Nilsson i Kleffwa , angäendhe dhe hemman Stoorre och lille Vässby gårdher, Skreppskiär och Mörks gårdher, H:r Öfwersten aff Påffwell Kiöpt haffwer för 900 d:r S:My:nt och Öfwersten efftergifuet Påffwell dhe 200 rdr Expenser, som Lagmansrätten hadhe dömbdt Påffwell Niellsson, skohla gifwa öfwersten:
Hustyft Folkestad Blåskogh Lyngbogen	Skee Skee Skee ?	15: Oluf i Hustyft och Simon i Folkesta , witnadhe edheligen, at dhe hördt och sedt hafwa, då Johanna Hansdotter, boendhes uthanrijkes, samt Gunnor Hansdotters barn, Joen Engelbretsson på sin och sine syskons Wegner; Item Ragnella, Gertrudh och Anna Hansdötrtr pantsatte brukel: 1 Tun:a skyldh dheras odelsiordh i Blåskogh , till Anders Torbensson i Lyngbogen med dhe 3 set:r skyldh som Marin Rasmusdotter tilkommer och hon samtöckte för 100 rd:r Nock pantsatte dhe till Nielss Oelsson i Blåskogh 1 set:gh skyldh för 6 rd:r till iordhen inlösset:
Halden Ytten Dyne	Norge Näsinge Hogdal	16: Præsidenten från Fredrekshall , Wäll:t Niellss Hansson i Mängdh, besuärrar sigh öfwer det olaga skoghugg, som Öttens män giordt i hans skough Dyne tilhörigh: begiäradhe fredliussningh och syn, huilket honom bewiliadhes skohla skie genom 4 Nämbdhemän:
Eigst Hälle Rällen	Skee Hogdal Skee	17: Anundh i Eigst och Torgier i Helle , betygade at Anna Oelsdotter pantsatte brukel: till sin brodher Jakob i Rällen 7 set:r skyldh i Sohlbärgh för 28 rd:r till iordhen igenlösset?:
Torgersbo Tvetane Skräppekärr =Norrkärr Norrkärr	Hogdal Näsinge Skee Skee	18: Bengdt Truellsson i Torgiersboo , öfwerdrager et markestyke han undher Tuedhen i pant hadhe för 31 rdr till Oluf Larsson och Barbroo Oelsdotters barn i Tuedhen, huar till rätte odelsman Oluf i Skräppekiär samtöckte, dock skall Bengdt än höa marken på 3 åhrs tidh för sin bekostnadt:
Hoveröd Taranderöd	Lur Lur	19: Torgudh i Hofweröd för stefnefaldh, emoth Nielss i Taranröd , bötha till Cronan en mark söllff
Daftö Fredrikstad Holkedalen	Tjärnö Norge Skee	20: Gunnar Oelsson på Dafftöen , bewijste med ärlige dannemäns underskrefne och försegladhe witnesskrifft ifrån Fredrekstadh , at han på 6 åhremåhls tidh bruckel: pantat hadhe af Karin Alfsdotter och hennes mandh Jörgen Andersson 8 set:r skyldh i ödegårdhen Holkedahlen för 28 rixdahl:r p:

Aé: Ovanstående är det kompletta protokollet

Aug 1671

Varför resoluterade rätten sålunda, eftersom Clas Pålsson säger sig icke annat veta än ära och gott med fänriken Utter och med honom intet har att beställa. Där fänriken likväl icke neka kan sig talt sådana ord om hans hustru som i rannsakingen finnes. Ty kunde rätten ej heller någon bot ålägga fänriken. Och Knut i Rabbalshede, den Clas säger lika så intet hava med att göra, befrias för denna gång till dess han bättre med skäl och vittnen bliver övertygad talt sådana ord för fänriken om Clas hustru. Medan Clas med hans ed icke nöjes. Jacob Plagman och Jens Mattisson som sitt vittnesmål med deras lagliga ed hava stadfäst, frikallar rätten alldeles för Clas tilltal, som han förmenar i saken till dem hava och ingen annan. Eljest befinnes Clas Pålssons hustru Johanna Christensdotter vara född av ärliga föräldrar och inga bröder utan systrar hava. Ty avsades att fänriken efter denna dag om henne sådant tal vidare utsprider eller fälla låter att bödeln hennes broder är skall därför lagligen plikta, om han det ej bevisa kan.

§2

Marit, Berit, Ingeri, Anna, Ingeborg Amundsdöttrar, säga med sina mäns samtycke hava tillförne sålt, och ännu vidare sälja ifrån sig och sina arvingar och till deras bröder Joen och Anders Amundssöner var sin odel 3½ setting skyld liggande i Backa i Lur socken för 18 riksdaler de var bekommet haver.

###TANUMS SKIPERI 1671

Den 24 augusti hölls extra ordinarie ting uti Hede uti Tanum härad. Närvarande häradsnämnden.

§1

Hr riksrådet och guvernören den högvälb. herres Harall Stakes fullmäktige och tjänare väll. Erik Svensson, kom för rätten och efter laga citation där han utverkat hade över väll. Påvel Nilsson i Kleva, gav tillkänna att hans herre haver sig tillhandlat av överstelöjtnanten välb. Olof Bröstoffolt och hans fru, fru Berta Bris Säm vilka hemman, belägna Sönderviken uti Tunge och Sörbygdens härader. Nämligen Sällebyns hemman 1 skyld och 3 tunnor: Fjäll hemman ½ skyld 2 tunnor: Medbön? hemman ½ räntor 2 tunnor, Bråmarken ½ skyld 2 lisp. smör, Knäspäröd? ¼ ränta 1 lisp. smör: Item en ödegård under Löcke i Foss socken: Vilka hemman Olof Bröstoffolt och hans fru för några år sedan haver utsatt till Påvel Nilsson. Och framviste fullmäktigen Bröstoffolts och hans frus givna guvernörens därpå skriftliga tillstånd att inlösa samma hemman ifrån Pål Nilsson och behålla dem som sitt fasta och frälse köpegods. Det ena brev. dat. Blomstorp den 10 augusti 1670, det andra dat. Skara den 23 augusti 1670. För dessa gårdar hava guvernören åtskilliga gånger låtit

tillbjuda Påvel Nilssons eget givna uppsats. Men han har icke velat fullkomligen anammat penningarna utan allenast låtit dem förseglade nedsätta i sitt hus. Och oansett Påvel Nilsson den tid utlade specie riksd. som då ej mera gällde än som var riksdaler 6 mark silvermynt, har hans excellens likväl efter den tid *valoe* velat giva 6½ mark silver mynt på var riksdal. Varför för slikt Påvel Nilssons uppehåll i saken haver hans excellens varit förorsakat låtit Påvel Nilsson i rätten citera och saken ställa under rättens mening och dom, enders han tillförne någorlunda försäkrat hans excellens skola få godset. Där hos förmenade fullmäktigen att recessen och kungliga resolutionen nogsamst skola *concliderera* och tillhålla hans *principals* att infria frälsegods ifrån svaranden som är en ofrälseman. Helst medan och förre äganden det samtyckt har. Protesterar desslikes uppå *expenser* som använda är på resor och eljest. Hårtill svarade Påvel Nilsson att han godset mer än 20 års tid roligen *prosiderat* har, och givit för var tunna skyld eller punderänta 68 riksd. in specie och för ödegården 34 riksdal. in specie. Framvisade sitt köpebrev som han och överstelöjtnant Olof Bröstoffolt och hans fru fått hade daterat Staffanshagen den 23 februari 1653. Ut i vilket köpebrev icke förmäles huru mycket Påvel Nilsson för godset givit har och är skrivet med Påvel Nilssons egen hand. Och påstod Påvel Nilsson att han icke kan avlåta godset. Menade hans första köp bör stå vid makt. Ingav där hos en skrift. Förmäländes däruti att han godset icke har förverkat hans excellens att bekomma förfyllest vederlag tillika med *refusion* för hans använda bekostnad på resor och gåvor innan han fick godset. Fullmäktigen *exciperade* att hans *principal* ej begärde godset utan fyllest betalning för landskylden och punderäntan såvida det angår efter Påvels eget uppsats, vilket han tedde rätten. Ut i det Påvel jämte vad han för skylden givit har, uppför bekostnad för 2^{ne} resor uppåt Sverige 10 riksdal. givit i föräring till Bröstoffolts fru, 20 riksdal. in specie, så att godset kostar honom 744 riksdaler. Och förmenade fullmäktigen att hans herre icke bör betala dessa föräringar som Påvel utgivit har för begärlighet skull till godset. Tillfrågade svarande om Bröstoffolt hade honom först tillskrivit och anmodat att köpa godset, eller Påvel av eget betänkande reste till honom att vela köpa godset. Därpå svarande gav honom intet besked. Men föregav att sista fredsfördragen mellan Sverige och Danmark förmåla det han med flera skulle få behålla det gods som den i den danskes tider fått och köpt hade. Därtill fullmäktigen svarade att samma fredsfördrag 12 punkt förmåler vad som med rätta *possideras*. Omsider sade Påvel Nilsson att han nogsamst vill upplåta godset enär han får betalning för landskylden och sin bekostnad. Rätten ville förlika parterna, men kunna det icke förmå. Ty resoluterade rätten i detta mål således. Alldenstund Christian IV recess Lib. 2 kap. 2 art. 3 med flera danska förordningar

som här i landet brukliga är, stadga och tillåta frälseman att må inlösa frälsegods som ofri man antingen med pant eller köp sig tillhandlat har. Och ofrälse man det bör inna år och dag upplåta till fri folk för sitt billiga värde, vilket och är likmätigt kongl. majt. givna resolution i Stockholm på riksdagen 1668. Item att svaranden själv tillstår sig ej hava förnekat riksrådet och guvernören att få dessa hemman allenast söker jämte betalning för skylden och sin använda bekostnad. Varför dömer häradsrätten rätt och billigt vara att Påvel Nilsson avstår från och *cederar* till riksrådet och guvernören hemman Sälleby, Fjäll, Medbon, Bråmarken var tunna skyld och vederpant till 68 riksdaler in specie tillika med Knäckeröd och Ödegården under Lycke för 34 riksdaler in specie eller 6½ mark silver mynt till var riksdaler. *Expenserna* som parterna av varandra *pretenderar* bliver för sina orsakars skull härmed å bägge sidor upphävda.

§2

Påvel Nilsson kärar att hans landbönder Olof och Mårten i Skärbo, hava i år hötat en äng under Skärbo som han i pant har haft av deras fader Simon i Skärbo för 20 riksdaler. Framvisade ett kontrakt som han med deras fader gjort hade, däruti förmåles att Pål Nilsson med Simon gjort avräkning, och Simon kändes vara Pål skyldig 20 riksdaler, men icke innehåller samma skrift att ängen som Pål i gården Skärbo hitills brukt har är pantsatt för de 20 riksdaler. Skärbo män svarade att inte kunna bliva på sitt legemål behållna, såframt deras husbonde den bästa äng med örefiske skall sig tillhålla som han hitills gjort har och de likväl årligen måste giva honom sin rättighet tillfyllest de 20 riksdaler han av dem kräver kunna de icke betala. Ty de det allra ringaste icke efter sina föräldrar ärft har, emedan de blivi döda i armod. Påvels broder Jacob Nilsson och nämndemannen Helge i Hogen betygade att deras fader Simon gick tiggde förrän han död blev. Resoluterades: Eftersom Påvel Nilsson inga skäl uppvisa kan att Simon honom ängen pantsatt har. Ty behålla leiledingarna ängen under gården och sitt legemål Skärbo. Och när bevisas kan att Olof och Mårten haver ärft efter sina föräldrar skola de betala de 20 riksdal.

TANUMS SKIPERI 1671

Den 22 och 23 november hölls ting i Tanum skiperi å gården Hede. Närvarande kronans befallningsman och häradsnämnden.

§1

Christen Tronsson gifter man, bekänner sig begått hor och avlat oäkta barn med ett ogift kvinnfolk Marin

Björnsdotter som är bortrymd. Han hade intet att böta med utan kroppen dömdes efter straffordningen skola löpa gatlopp sex gånger igenom vilket strax på honom exekverat blev.

§2

Bryngels kvinna i Ryk Anna Torstensdotter klagade att Olof Rasmusson ibidem har med en kniv skurit hennne lämster sår över handen som hon framvisade, och honom med vittne övertygade. Olof sade han kan icke minnas sig gjort detta, ty han var drucken. Dömdes att Olof böta till kronan 2 mark silver manhelgebalk. 17 kap. och till vederparten 3 riksdaler därmed kvinnan nöjdes.

§3

Lades vite emellan Olle Rasmusson och Bryngel i Kyrkoryk som icke förenas på gården. Vilken förnimmes härefter först oförätt den andre skall giva till kronan 3 riksdaler och lika mycket rättens ensak.

§4

Peder kvinna i Rungstung Ingeborg Nilsdotter klagade att Anders Christoffersson i Ryk, skurit henne med en kniv över näsan, som hon lidit och ärret framtredde. Anders sade att han icke skar efter henne utan efter en annan. Dömdes Anders skola för det böta 2 mark silver till kronan manhelg. b 17 kap. och till vederparten 3 riksdal. Nämndemannen Lasse i Kalleby *caerede* för böterna.

§5

Olof Andersson kvinna i Hoghem klagade att Olle Tollessson slog henne över handen med en dörrstånge. Olle förnekar därtill, blev dock övertygad. Sakfälldes att böta till kronan en mark silver och lika mycket till klagande.

§6

Erik på Resö för det han slagit sin granne Nils som bekänner, böta en mark silver till kronan.

§7

Anders Kiälsson i Hjälmingen bevisar med befallningsmannen Ratke Seth honom givna kvittens att han kronan löst haver de 2 settingar skyld sin odel i Sögård för 13 daler 16½ öre silvermynt, som till kronan dömt var för dess försummelse skull.

§8

Bodell Olsson bevisade med nämndemannen Per i Buar och flera gott folk att han av sin syster Anna Olofsdr. i Dafter köpt haver all hennes odels jord i Gramseröd gård för 4 riksdaler.

§9

Länsmannen Eskil Classon beklagade att han för sin stora armods skull icke förmår betala de 47 daler silvermynt 28 öre som befallningsmannen Rakte Seth kräver av honom som han upptog av de 2^{ne} kronoholmarna i Anrås 1662. Förmenandes lönen då skulle njutit på sin lön av gårdens ränta som i de danskes tider. Och hade han tillförne varit åtvärnad skulle han räntan icke hava upptagit, Begär intygsbevis om sin armod.

§10

Ställdes för rätten Ingeborg på Brann som gripen var förmedelst Halvard i Helgeröd anklagande. Vilket och nu Halvard nu således berättar: För 4 år sedan om en långfredags morgon gick han ut ½ timma före solens uppgång att giva sin ök foder. Då blev han varse, att det gick ett kvinnfolk från hans gård, som hade sina händer på ryggen och höll i dem ett par varper i håret det hängde neder på henne, var barfötter, hade en vit tröja och ett svart skört uppå. Han gick uppå ett tak att se vart hon tog vägen. Då gick hon ända fram den vägen som löper till Brann. Vid pass en fjärdingsväg belägen från Helgeröd. Tyckte att det var Ingeborg på Brann. Han gick samma långfredag till kyrkan och berättade det för folk som var i följe med honom. Nästa påskedags morgon därefter, befann han sig i sitt färahus att hans får var lika som överströdda med mull, och skarnet? deras var slaget lika som med ris, den 3de dag påsk störtade en ko fö honom och 14 dagar därefter misste han en ko åter igen. En dag före korsmässe samma vår gick han om morgonen ut giva sina får foder. Då voro de alla friska, men aftonen samma dag störtade 13 stycken för honom till döds, och samma vår miste han ock ett sto. Befallningsmannen Jutterbock sade att Halvard härom berättade för honom i Kleva, sade tager i icke henne så tager i ingen trollpacka. Olof Tolleson i Ljungbytorp gav tillkänna att icke längesedan han denna höst reste han med Halvard i Helgeröd och Christen i Rungstung från Fjällbacka på vägen kommo de till tals om trollpack, då sade Halvard, gud give djävulen kunde taga bort dem, och en part för min skull. Jag såg en hemma hos mig komma på åkergärdet hade i handen ett par varper eller handårer, eller red hon på dem. Han frågade Halvard om han visste vem det var. Halvard svarade det var Ingeborg på Brann. Olof bad honom akta sig vad han säger. Halvard sade jag säga det om det var för kungen. Och honom säga det för prosten efter Olof var prästens medgivare?. Och Halvard var samma tid något drucken. Halvard sade sig icke kunna minnas att han då namngav Ingeborg. Ingeborg fördes för rätten sade sig vara oskyldig till allt det som Halvard föredragit haver. Hon gick samma gång icke från Helgeröd men var hemma i sitt hus. Nämnden med flera

gott folkbetyga att denna Ingeborg alltid haver varit i misstanke och rykte för trolldom. Och för några år sedan beskylder varit sedd kommit seglandes på en hud. Saken uppsattes till vidare rannsaking.

och hans hustru för bådskärlön sveda och värk 4 riksdaler.

§2

Torbjörn i Bro slagit Hans Hansson ibidem på munnen utan orsak, böta 1 ort till kronan.

§3

Sven och Bryngel slagits tillsammans och Bryngel var först orsak där till som rätten prövade Sven böta 2 mark silver till kronan.

§4

Siul Stensson slagit benämnde Bryngels hustru med en stör över ryggen och armen det han ej nekade. Men säger hon tog honom först i håret böta 2 mark silver till kronan.

§5

Skogvaktaren Olof Julsson siktar Helge i Bräcke för 4 nedfällda ekar där i skogen. Helge svarar att Truls Ifvarsson i Hen som nu är borgare i Marsstrand högg desse ekar. Föregav sig därtill hava lov. Men när han fällde dem vet han icke.

§6

Item föredrager skogvaktaren, att han uti Norr Svandals mark haver funnit en nedbränder ek. Bonden Olof Persson på samma gård svarade att Anders Gruneberg som rustar för samma hemman tog eld och lät sätta några ljungtuvor, där av nedbrände eken, dock var han ej färsk utan ned vid stubben. Nämndemannen Thore i Svandal, berättade att eken var tillförne topphuggen men färsk vid roten.

§7

Simon Olsson båtsman föredrager att hans sal. svärfader Hans Larsson hade pantsatt 11 settingar skyld sin odel i Nästegård, till Påvel Nilsson i Kleva för 33 riksdaler. Nu haver Simons hustru som en arvinge är till samma jord med hans samtycke säljt till sal. Påvel Nilssons efterlätne hustru, och arvingar desse 11 settingar skyld i Nästegård och därpå i odelsköp 4 riksdaler och skedde detta på skiftet efter sal. Påvel Nilsson, uti härads hövdingen och befallningsmannens närvaro.

§8

Olof Olsson i Kyrkoryk tillsades nu som för detta att han med sine odels medarvingar skall vederlägga och betala till Påvel Nilssons arvingar så vida iskatten sig belöpa kan, uppå de 4½ setting skyld i gården Backa som Påvel Nilsson, några år för dem till kronan betalt haver.

§9

Anders i Sör Kärä för stevnefall emot Eskel Classon böta 1 mark silver till kronan.

§10

Erik och Ole i Torseröd som hava olovandes i kronans skog och den gård de påbor, kasat och nedhuggit en hop av skogen. Böta efter skogsordningen 12 mark till 3 skiftes.

§11

Halvard Eriksson i Torbal tillstår för rätten att han av närstående sin svärfader Olof Julsson i Gurseröd, haver tillfyllest med sin hustru Kirstin Olsdotter fått utbekommet all den arv, som hans hustru efter sin sal. moder tillfallen var.

§12

Tull-löjtmanten väl. Jacob Plagman föredrager att en utanrikes man Tobias Slaktare ifrån Halden har infört 2^{ne} gulle hästar kronans tullplatser förbi och dem icke angivet, vilka han sålt, till gästgivaren Biörn i Hede, och tagit därför av Biörn i betalning oxar häst och annan små fänad. Ty förmenar han att samma hästar äro till kronan förbruten. De kreatur som utförde äro voro allenast angiven och ej heller förtullade. Biörn svarade, att denne Tobias Slaktare, kom till hans gård med 2^{ne} hästar små, vilka han sig tillbytte för andra kreatur, och gav honom igen därför ett par stutar, en lannfar unghäst och 4 söer. Visste ej heller annat än som Tobias hade förtullat eller ansagt hästarna, förrän han med dem kom till honom. Och uppå tillfrågan sade Biörn att hästen som Tobias fick var värd till 4 eller 5 riksdaler. Stutarna båda 7 eller 8 riksdaler. Vart får 16 öre, blev köpte Tobias av honom 12 stycken får och efter avtal med Tobias förde han oxarna till tullplatsen och dem där hos tullbetjanten angav, vilka blevo inskrivna att Tobias skulle dem förtulla. Fåren haver han spörjt att Tobias själv ansagt haver. Käranden föregav att Biörn skolat själv utspritt att han mycket mer för hästarna betalt hade. Biörn sade det är skett därför att han mente sig något vela förtjäna på hästarna, och det var förrän hästarna blevo beslagna. Desse hästar blevo av nämnden och flere gode män värderade, bägge för 22 riksdaler. Voro små hästar den ena 10 år gammal och den andre 5 år, den yngste synes att hava fel av kvarkedrag. Rätten syntes skäligt att Biörn behåller hästarna och betalar kronan efter värderingen, sedan söka sin rätt på vederbörige städer av Tobias som honom således ohemult hästarna sålt hade, att han Biörn betala må.

§13

Befallningsmannen väl. Anders Jutterbock, ingav skriftligt att ett kvinnfolk, Berta benämnd som hos honom tjänt haver och fått oäkta barn, haver beskylld honom

471 h (forts. Tanum)

Gårdens namn	Personens namn	Man	Hustru	Sohn	Dotter	Dräng	Piga	Huusfolck	Uthfattige	Anmärkning
Röörwijk	Hanns Knudtss.	1	1							
	Anders Torsson	1	1							
	Lars Toorsson	1	1							
Fåreby	Oluf Wätlesson	1	1							
	Erich Andersson	1	1							
Kleefwan	Enckian Vivicke		1		1	1	1			Aé: Clausdr enl IL
Litzleby	Oluf Gutormsson	1	1							
	Simmon Biörnss.	1							1	
ibidem	Albrecht Börgiess.	1	1							
	Tårgier Borgiess.	1	1							
Langeby	Hanns Tårgerss.	1	1			1				
	Joen Tårgiersson									Aé: Ingen markering
Wåsterby	Tårgier Andersson	1	1							
	Lars Anderssonn	1	1							
	Hanns Andersson	1							1	
Hwitelöcke	Hanns Hansson	1	1							
Backa										Öde
Torp	Hanns	1	1	1						Aé: Avser Håkebytorp enl. IL- trol.=1673 Hanns Olufsson
Surtung	Jacob Olufsson	1	1							
	Oluf Simmonsson	1	1							
Löcke	Bryngel	1	1							
	Enckian Dordj		1			1				
Gurserud	Peer Juhlsson	1	1							
	Oluf Juhlsson	1	1	1			1			
	Oluf Juhlsson	1							1	
	Anders Håkensson								2	
	Håkenn								1	
Hälsta										Obesutit
Tåkered	Anders Tolfsson	1	1							Aé: Tågeröd
	Gude Erichss.	1	1?						1	
	Biörnn	1	1							
Munckzrud	Joen Efwenss.	1							1	
	Efwen Joenss.	1	1							
Udby	Hanns Erichss.	1	1	1						
	Nills And:s Enckia								1	
	Jören Swensson	1							1	
	Gude Peersson	1	1							

Från Göta Hovrätt Volymbeteckning hos SVAR EVIIAAAH:9 kort 8/9 Protokollet tycks endast finnas som renoverat exemplar. <i>En del av texten som står i kanten är inte synlig. Texten är dessutom något svår att tyda. Skriften från baksidan lyser igenom.</i> <i>När det är självklart vad som fattas, skriver jag ut det saknade.</i> Målen ej numrerade. Jag sätter dit nummer.	TANUM
--	-------

Dhen 12 Octobris höltz Tingh medh Almogen af Thanum skeberie å gården Hee: Hosswarandes
Lenssmannen och häradz Nämnden:

Hogen Sunnerviken Nygård	Lur Lur	1 Nämndemännen Helgie och Reer i Hogen witna at Suendh Andersson, Boell Guttormsdotters son ifrå Sörböigdhen , bekändhe för dhem at hanss Modher Pantsätter till Olof Olsson i Nygårdh hennes Odell ibidem för 32 Rixdr som är 4 Setting:r skyldh:
Kleva Härröd	Tanum Lur	2 Lenssmannen Swendh Thoresson, kräfuér af Class Pålsson resterande skat af Herre gårdh för åhr 671: 672: 673: 674: medh annor Rättigheet och Mantahlspeninger inräknadt till 103 dr 18 öre S:r M:t huar till Clas suarer at Befalningzmannen Anders Juterbock fick af honom een sölfkanna på skiffte som stodh i Klefue effter hans fadher, godh för 90 Rixdr, Och som Befalningzmanen eliest någon privat giäldh hafuer at kräfua, af honom, så har han Räckningh ther emoth, så at det dhem emellom Liqvideres kan: Men Befalningzmannen war Nu icke tilstādhes: H:r Öfwersten Swendh Ranckz tiennare Christoffer Stenman tilskrifuer häradzhöfdingen och Rätten at dhe welle tillhålla Clas Pålsson at betahla H:r Öfuersten dhe 9 Rixdr som han af Öfuersten effter sin Obligation lånt och skyldigh är: Clas Pålsson Nekar ey till giäldhen och handskriften, Men föregifuer at Hr Öfuersten skohlat låfua hans Modher gifua honom desse Penningar effter. Rätten förhölt Clas skohla betahla H:r Öfuersten desse 9 Rixdr uthan widhare oppehåldh, så frampt dhe icke Lagligen uthsökias skohle:
Marstrand Apelsäter Sannäs Mjölkeröd	Lur Tanum Tanum	3 Hustru Elin Jurdh Nissessons effterlefuerska i Marstrandh , framwijsser et Contract eller Obligation som hennes Mans stifmodher Marin Persdotter i Abelsätter uthgifuet till hennes sahl: Mandh Jurdh Nissesson på Länte Penningar 80 Rixdr; Huarföre stifmodhren satte i underpant till honom 2 Tunnor skyldh i Abelsätter som hon arfft effter sin sahl. Mandh: Handskrifften Dat: dhen 1 Augustij 1667: och sedhan Werificerat till tinget dhen 15 Novemb:r eodem Anno: och är handskrifften till Vitterligheet underskrefuen af Marins egen son Jakob Nielsson; Item Joen Jenson på Sannäs och Jakob Nielsson i Milekerö , huilken Jakob i Milekerö som nu tilstādhes war bekände sanfärdigt och Richtigt wara; Ty föredrager Elin Andersdotter at Marin Perssdotter för 4 åhr sedhan är dödh blefuen och hennes sahl: Man eller hon icke fåt någon Ränta af desse penning:r huarken medhan Marin lefdhe af henne eller sedhan af hennes arfuinger; Förmenar at Skiull Matzon Marins dotter man, som besitter och brukar Jorden må betahla henne landskylden dhe 2 Tunner: Skiull Matzon suarer at Marins arfuinger skiffte Lössöre godzet effter henne, men icke Jordhen. Rāntan begärer Elin och landskyldh af dhen öfrige Odels jordhen Marins i Abelsätter: Uthj dette måhl resolverades, at Skiul betahler Landskyldhen till Jurdh Nissessons arfuinger af dhe 2 Tunner sedhan Marin dödh; och niuther dhe Landskylden på 6 åhr här effter, af dhen öfrige Jordhen till dess Rāntan betalt blifuer.

Ting den 29 januari 1675 å rätte Tingstället Wijk- Fortsättning

Brevik	?	4 Befal:en begäredhe noteress måtte en Nembdens betigendhe för något ödesshemman: Och berättadhe Nembden therom således; dhen 3e part i heele Cronogårdhen Brevjk legat ödhe 67..? och båtzmannen taget af ödesshöet sin lön:
Hjälmsstad Slön Mjölkeröd Kleva	Skee Skee Tanum Tanum	5 Et hemman, Hjelmstadh legat ödhe 673 och icke höat, men 674 varit ödhe och höat: Langöe? 1/4dingh ödhe 674 och höat: Gudhe i Slöen , som förnekar dhe 10 rikzda:r Jakob Nielsson uthj Milkerö kräfuert af honom på Änkien Vivike i Klefues vägnar och bewijser? vara infördt uthj hennes sal: Manss Pähl Nielses räkenskapsbook: tilsadhes på näste tingh skohla bevijsa eller väria sigh det hafua betalt.
Österöd Giltorp Kampetorp Köpenhamn	Skee/Ström- stad Skee Skee Danmark	6 Truelss i Ysterö medh sin son Anderss Truelsson witnar, at dhe på Matthies i Giltorpss wägnar lefvereredhe otta rikzda:r i Kiöpenhafn til Matthieses hustrus systemsson Truelss Bergesson huarföre Truelss Bergeson pantsat till Matthies sin odel Een skäppa skyldh i Kampetorpss gårdh, det och Matthies medh Truelsses eget bref bewijste:
Vadalen Vadahlkiel Vadalen Norr	Skee Skee Skee	7 Assbiörn i Vadahl , pantsäter till sin son i Vadahlkiel ? 9 set:r skyldh i gårdhen Nordre Vardahl för 15 slete dal:r:
Skånim Nöddö	Skee Tjärnö	8 Olof Joensson i Skånem , bekänner at han af sin sal: broder Engelbret i Nöddön , lånt och optaget 40 rikzda:r in specie. therföre han satte till honom i brukel: pant 4 set:r skjldh i Nöddöen.
Torgonö Söby	Tjärnö Lur	9 Jörgen i Torgundöe kräfuert af Anderss båtzman i Söböen 1½ rikzda:r för en Ök Anderss förleden åhr feck af honom: Anderss säger öken dugde icke: doch bekänner sigh brukt öken vinteren öfuer: Afsadhes at Anderss betahler Jören dhe 1½ rikzd:r:
Tågeröd	Lur	10 Anderss i Tågerö bekänner, at hans granne Jurdh? Biörson försträkt honom 40 rikzda:r til 6 Mek sölf:r M:t huar rikzd:r och sat honom therföre i pant dhen 3e part i dhen halfue gården uthj Tågerö, som Anderss Andersson sielf bruket och besitter; och det till Jurdh får sin uthlånte penningar igen:

Aé: Ovanstående är det kompletta protokollet

Ting den 14 januari 1680 på gården Hede- fortsättning

Kleva Härröd	Tanum Lur	9. (8) Jakob Nilsson angaf för Rätten hurusåssom et stoort öwerwåldh föröfwats uthj Klefwa skough och Härsrödd skogh, medh olagligt Hugge, och skougens förderfwellsse, Altså blef af Rätten förbudt, at ingen emot 40 mark plicht tillgiörandes, må hereffter sådant medh olagligt fördrijsta;
Utängen	Tanum	10. (9) Hanss Hansson i Uthängen , Kiöpt af Hanss Olufsson, och hanss Modher Anna Hanssdotter, och af twenne hans söstror Åhsa och Ingebor Olofzdöttrar, 1½ Sättingh skiöldh i den gårdh Uthängen i Tanumz sockn, och gifwet derföre 10 Rdr 6 ..? på dahl: beräknat;
Utängen	Tanum	11. (10) Af samme folkk hafwer Christen Olloufsson i Uthängen Kiöpt 1½ settingh och gifwit 10 Rdr skall till neste tingh gifwes Kiöpebref förr...?

Aé: Ovanstående är det kompletta protokollet

Ala:3 Sid. 9-13	TUNGE i Sunnervikens fögderi
--------------------	--

Anno1680 Den 26 Aprill blef hållet ett Extraordinarie Tingh, effter Hanss Höga Exell:z Feltmarskalkkens och Generaal Gouverneurens ordre till Wellb:e Hr Major Muul ----- om en Profäs Undher Welb:e Majorens Companie Cornelj Bark benemb:d födh i Tronhems Låhn, för hanss begångna Fauter och förseelser -----.

Nämnden
Juull i Tyfft
Oluf i Röstorph
Fredrich i Dyngewall

Mårthen i Harlle i Thomes ställe i Fröstorp
Oluf i Breke

-----1 mål-----

Lursäng Tanums sn Bottna sn	Lur	<i>Aé: I målet omtalas personer från bl.a. Lur, Tanum och Bottna Målet handlar om en gift profoss vid namn Cornelij Bork, som legat inkvarterad hos HalfworBjörnsson i Lursäng i Lur. Han hade en ogift kvinna inkvarterad med si. Kvinnan hette Marta Håkonsdotter. Halfwor beklagar sig för att han inte fått ersättning för inkvarteringen, att han blivit slagen av profossen och för att profossen levt ihop med en kvinna, som inte var hans hustru. Profossen fick straff med böter och gatlopp. Kvinnan skulle efterspanas för att också bestraffas.</i>
-----------------------------------	-----	--

Aé: Komplet utskrift finns i Ingemar Lantz' material

Ting den 9 augusti 1680 på gården Hede- fortsättning

Svandal	Tanum	4) Lendzmannen instembdt Hans Torgersson i Swandahl äckta gifft man för det han hafwer haft beblendelsse, med et löst qwinfolck Barbroo Nillssdotter på Suandahl marck, då bekienna dee hafwa haft först sammanblaandelsse i förledet år 1679, effter det war inbergiat, då dee kiörde till skogz effter weed begge, Andra gången skiedde nu i år på Hanses Looge aftonen för S: Paulj dagh som war den 24 Januarij Anno 1680 hwillke dee begge om tijden woro samptz, Hans bekiänner Barbroo kom till honom i Loogen, då han kastade, då grear hon honom om hallssen, och i hans Byxor och då bedref han sitt hoor med henne, Alltså afdömbdes dee begge eeffter drotning Christine straffordningh at plichta Hans Torgersson för sin bråth 80 dr S:r M:t och der penningar eller arbete ey finnes då plichta med kroppen 6 gånger gatulop, af. och ahn, och som intet annat finnes, altså måste Hans löpa 6 gånger gatulop, och mistadh har sin rätt; Konan Barbroo Jullsdotter blef tilldömbt at plichta 40 dr S:M:t och som intet fans till afböta med, altså blef dömt at hon konan skall slita rijss för Tinghdören, hwilket skedde nu strax.
Tyft	Tanum	5) Lentzmannen instembdt een Kona benembd Zisilla Ollzdåtter håller till i Tyft i Tanumb sochn, hafwer förledet år 1678 blefwt. besofwen af een norsk Ryttare Erich (<i>Aé: i Göta Hovrätt finns här tillägget "ogift"</i>) under Welb: Ry ttemester Bråktorp, Konan Zisilla wart gifft för och nu låtet sig besofwa i sitt Enckestånd. Alltså dömbdes hon effter Swergies Lagh och giftemehle B:n 3 Capitel at plichta 5 dr Silfwermynt.
Kleva	Tanum	6) Ingaaf wålb: Rättemestaren på Klefwa Jes RytterHielm, een Ransakningh giort på Klefwa gårdz brotzfälligheet sampt een annan öfwer hwad skoghzhugge der finnes hwilcke Lengder äro af Lendzmannen och Nembden underskrefne.
Sannäs	Tanum	7) Johanna på Sandenäas Låtet instembt Tilleman Hindrichsson at han hafwer hootat henne och hennes barn, Johanna ingaf sin skriftelige inlaaga, Hwar i hon Klageligen föregifwer hwad wåld och oförrätt som Tilleman hafwer henne tillfördt, slaget henne uth fönsteren. Alltså dömbdes Tilleman för sin förseelsse at plichta effter Sweriges Lag Capitel 40 dr S:r M:t Elliest bad han föra sigh högeligen at icke detta hans förhafwande icke skulle utthydhas till det wärsta, Förelades och Tilleman at skall med första söckia hööga öfwerheten om tillstånd at få förblifwa her effter han her sigh hafwer gifet och der han det ey får, då at söckia till dee orter der han är kommen ifrån, och i medler tijd skall han ställa Borgen och Löffte för sigh, at han intet skall Intentera hembligen eller Uppenbarelig. Johanna eller hennes barn i någon måtto eller någon annan her i Landet.
Apelsäter Kil Hogen	Lur Lur Lur	8) Sahl: Häradzhöfdingens Gustaf Farters Enckia hustru Annicka Perssdotter hafwer låtet instemndt Oluf och Giöter i Abellsäter och Kijhls åboer Sifwall, Jöran och Enckian, då bekiende Sifwall at Abellsäters åboer hafwa kiört och påboet ängian och som Abellsäters åboer ey mötte då dee at plichta stembnefall, altså opsättes denne saak till näste tingh och nu imedlertijd skall Nembdemännen Nills i Hougen och Per Juhlsson besichta huru stoor skaada kan wara giort och dee då at plichta derföre.
Härröd ↖	Lur	9) Enckan hustru <u>Annicka Perssdotter</u> sahl: Heradzhöfdiingen Gustaf Farters effterlefwerska, kommer och Klageligen angifwer att hon egger ett Odells hemman benembd Häre som hafwer legat öde sedan A:o 1677. och alle huusen ähre alldeles afhyste så der icke finnes den ringeste HuuseKubb igen, Skogen är nu i Kriget med Sågh och qwarn der till alldeles opbrender och Ödelagder, gierdesgårderna ganska ruinerat. Åkeren hafwer intet warit bruckat sedan A:o 1675, war altså begierandhes at rätten wille meddela henne et sandferdigt Attestum, hwar med hon tencker till at sökia höga Öfwerheten om någon förskontsell å skattens erleggiande.

juuli 1681

Jacob Nilsson lät uppläsa och påskriva ett köpebrev utgivet av förre befallningsmannen Per Christensson på hans stall och lada i Sannäs han till Jacob Nilsson haver försålt. Brevet dat. den 30 april 1658.

§22

Olof Andersson på Långekärstrand igenom dess skriftliga inlaga kärar till Ingor i Sögård för 6 riksdaler han till hans hustrus bror skyldig skall var, då befinnes det att Ingors svärfader Olof ägde 6 settingar skyld i Sögård, vilket han bortpantade till sin bror Sven för 30 riksdaler och sedan satte Sven jorden i pant till Per Andersson för 30 riksdaler och Sven att giva en setting korn i lega vart år. Nu kommer Ingor och får Olofs dotter, inlöser så samma sin svärfaders jord, varså Sven 6 riksdaler i ränta skyldig till Per Andersson som Olof vill Ingor skall betala.

Resolutio: Och som rätten finner efter lag att ingen bör någon pant förhöja, Alltså känner rätten Ingor fri för de 6 riksdaler han på jorden med återstående ränta för högt haver och helst efter Sven hade förmåga jorden själv infri.

§23

Nämndemännen Lars i Kalleby, och Per i Gurseröd, bekänner att de hörde Anna Olofsdotter i Sör Svandal att hon hade pantasatt ½ tunna skyld av sin odelsjord i Svandal till sin son Knut Hansson för 28 riksdaler i jord och penningar och skall sonen njuta jorden för ränta.

§24

Länsmannen framhade konan Mari Trulsdotter i Tanam som avlat barn med en norsk ryttare Reor Rasmusson nu i kriget. Ryttern haver henne lovat äktenskap, och där med henne en lång tid uppehållet, som då ingen allvar synes vara. Alltså begärde länsmannen dom. Dömdes så hon efter Sveriges lag giftermålsbalkens 3 kapitel till 20 mark silvermynt.

§25

Framhades tjuven Per Björnsson som å tinget i Vik var framme, och nu examinerades för den tjuvnad han hos Lars Nilsson på Grebbestad har begått, som var förlidne den.

Tjuven Per säger sig förlidne bönedag varit med sin hustru hos Lars Nilsson som är hans syskonbarn, och var där till söndagen, då gick han sin kos, och måndagen 8 dagar därefter kom han dit om natten, och bröt sig igenom taket in, och tog upp en sele på loftet där tog han sedan upp låsen tog så en kär, en hud, ett fläskeböste. Item bekänner tjuven uppbrutit en kammare i förstugan och tog där ett stamskört, 1 lakan, 1 skjorta och 1 förkläde. Gick så den dag ej längre än till Kleva berg, där låg han över. Den andra natt, låg han Tanams berg. Den tredje natt gick han nord till Hessland. Item

bekänner tagit ½ setting mjöl och något bröd. Tjuven tillstår hava stulit en häst i Skäggeröd i en gård heter Börger, och sålde till Per i Hogar av Lur socken för 4 riksdaler, och genast därefter mötte de tjuven ifrån Norge, där som hästen miste, då sade han deras var hos Per i Hogar, och genast gingo de och togo sin häst igen. Samma gång sålde tjuvens kamrat Anders Joensson på Långörn i Slörbygden ett sto, till Hans i Tanam för 4 riksdaler. I den dagen därefter miste ryttern Lorents Jerpe sin häst han hade på foder hos hustru Annika på Skälleröd, vartill Per högeligen nekar. Tjuven Per bekänner och säger sig stulit från en bonde ovanför Fredrikstad 4 säckar, 2 skjortor, 2 par lakan. Bonden var Anders Gills bonde häremot, och vill inte bekänna bondens namn. Fördes för tjuveri Kville häradsting.

§26

Framhades Anders Eriksson av Fisketorp som tjuven Per säger sig hava gjort kamratskap med, att gå norrut och stjäla hästar. Följde så Anders med norrut i Bullaren till Långevalls ån, då begärde de att Anders vill gå norrut med dem åt Norge och taga oxar norr hos Halden. Anders Eriksson säger sig vilja gått norr till Strömstad med kläder till hans broder som tjänar i Skee. Anders Eriksson ingiver också sin skriftliga attestom hans förhållande, tagen av pastorn hr. Didrich i Kroksta, varuti om honom gives någon gott lovord, och som intet kan Anders övertygas tjuvnad hava gjort. Tjuven gör och honom fri. Alltså sättes detta målsåvida upp om något vidare kan visa Anders över, ty ställes hans fader såvida för honom i löfte.

TANUM 1681

Anno 1681 den 28 novemb. är hållet ordinarie ting med Tanums härad å uti gården Hede, hosvarandes kronans befallningsman välbetrodde Anders Börgesson, länsmannen väl. Sven Torsson, nämnden

Olof i Hala	Tore i Svandal
Lars i Kalleby	Reor i Hogen
Per i Gurseröd	Nils i Hogen

§1

Länsmannen instämt Jöns Joensson i Havstensund för slagsmål han med Anders Joensson av Fredrikshald har råkat med, nu i förliden sommar vid pass den 26 juli. Trättan yppat sig om en båt som Jöns Joensson lånt Anders Joensson, samma båt var framstammen avbruten, och en Anders Joensson kom med båten. Bjöd han en ort i betalning, vilken Jöns inte ville taga. Då skällde han Jöns för körsbärs månglare, och där med de i samman, och i det Jöns fatta i Anders, fick han i hans hår som var en peruk han hade på sig, och fick så intet

Från Ala:5 och vid behov jämförelse med Göta Hovrätts renoverade exemplar med viss komplettering eller förtydligande Volymbeteckning hos SVAR EVIIAAAH:31 kort 1/2	TANUM o VETTE
--	----------------------

Anno 1683 den 14 Aprill ordinarie tingh som hölltz med Wette och Tanumbz menige allmogo uthj Norrwijkans Fougerie, af Undertechnad Heradzhöfdinge öfwer Wigerne, nerwarande i Kongl: May:tz Befallningzmans ställe, Lendzmannen well:t Simon Tohlsson medh samptelige Nembden, som In Protocollo finnes,

UTDRAG

Attorp Luttra Falköping Kleva	Västergötl. Västergötl. Tanum	1. För Rätten presenterade sigh wälborne Ryttemestaren Jes Vising Reuterhiälm, sampt Ryttaren Olaus Pahlbäck och låt welborne H:r Ryttemästaren framföra een hans tjänstedräng Hans Assarsson om 18 åhr, Barnfödder i Giäsene heradh, Molla Sochn och gården Attorp uthi Wästergötland, hwillken dräng bekienner at haft een Broor Anders Lutter, boendes wedh Fahlkiöpingh å gården Luttra, som i förledet åhr taget denne sin broder till sigh, och då uthskrifningen angich der oppe i Landet, ställte Broderen honom till Borgmestaren well:t Anders Larsson i Fahlkiöpingh i tjenst, och enår skrifningen war ändat kom hans Broder, och togh honom der ifrån, då Hans Assersson weelat tiänt sitt åhr uth hoos bemellte Borgmestare, Och som öfwerheeten blefwet her om underrättat är Hans Assersson blefwen skrefwen till Kneckt, och insatt för een Pläckeroote, der med togh hans Broder Anders Lutter, som tiänar för Ryttere under welborne herr Ryttemestarens Compagnie och förde honom hijt neder i tenst hoos bemellte Ryttemestare, dock war Ryttemestaren ey till kiänna gifwet af Ryttaren at Hans Assersson war uthskrefwen till Kneckt och ner han så tiänte een tijd, hoos welb: Ryttemestare kom han till at skiuta welborne Ryttemestarens bäste häst igenom hallsen af wanwillia, han skulle taga Pistooleerne uthur hyllsteren wed sadlen, som lågh på hästen, men hästen blef god igen, och ner han detta giort hade, lop han der med bort, hwar med Ryttemestaren slogh efter honom, och fich honom igen hemptat, då ställte han sigh i tjenst igen, och Ryttaren hans broder gich i Caution för honom, at han intet rymma skulle, och ner han åter så een tijdh tiänt, till nu för påske på welborne Ryttemästarens gård Klefwa, hafwer han gått till uthi welborne H:r Ryttemestarens från hwaro, med een annen H:r Ryttemestarens Poicke, om 16 åhr Nills Grellsson benembd, och brööt op een Camnardöör, der H:r Ryttemesterens saaker lååge innelagde, och togh då något kruut, bruute och blyet uhr Fönsteren och skiute med, Blef så Nills inkallat, och tillsporder om han war med, och brööt op dören, hwar till han i förstone neekade, Men omsijder bekienner och säger, at Hans toogh een yx, och opbrööt dören med, blef så dören oläster ståendes, hwar med dee altijd haade sin gång inn, och uth, ner dee wille, Ner detta påstogh kom een kona Sara Giessdotter, Moder till Nills, som för kriget hade ägdt een Dragon, som förr hade warit een Kiätlepankare, samma koohna sade sigh efter drängen Hans Assersson, hwillken han bekienner sigh intet kunna blifwa till fredz före, denna Saara Giessdotter, så af Nembden som ganska allmogen gafz et elackt Loford, om hennes förhållande, at hon far omkring i bögden, och låter mercka at kunna med signerij, och hwar hon kommer töras de ey annat åhn af redddhooga, gifwa henne, hwad hon begierar,.....osv <i>Aé: Målet, som började på sid 81, fortsätter på sid 85 och avslutas på 87 med följande:</i> Resolutio Uthi denne instembde saack af Ryttemestaren Edle och welborne her Jes Vising Ruterhiälm, angående Hr Ryttemest:----- Af dee skiähl In actis finnes och Hans Assersson finnes förledder, först igänom Saara Giessdotter, hon honom hafwer tillrätt at afrymma, till des hon skulle efterkomma, som och hennes son Nills Grellsson, som hafwer hiullpet till, och afskaffat Hans Assersson på flyckten, hwarföre Trenne gånger Dubleras dess tiufnadt efter hennes May:t drotningh Christine straffordningh, och dömmes Hans Assersson at gå uthi Cronones arbete i 2 åhr, och Nills Grellsson et åhr, samt Saara Giessdotter, som i detta hafwer warit wollande, och för dee elacka beskyllninger allmogen henne öfvertyger, hon at förwisas landet innan 14 dagars tijd
--	---	---

FORTSÄTTNING - Ting den 14 april 1683 i Norrvikens fögderi -

Berg	?	2. Herman Ollsson begierer optaaga det heela hemmanet som Oluf Hansson i Bärg för brukat, och för detta förmedlat till hallft A:o 1675 af Kongl: Commissarierne, och är Militien anslaaet, hafwer öde legat öfwer 10 åhrs tijd. Huus finnes der alldeles inga, desslikest inge gierdzgårdar, åkeren är fallen i Line och walld, ången heehl snöö, Skogh finnes ingen hwarcken till gierdzle eller bränne. uthan den för peninger skall köpas, Nämnden pröfwar åboen betarfwa 4 åhrs frijheet,
Knäm Övre	Tanum	3. Erich Andersson begierer at optaaga det heela ograverade hemmanet i Öfre Knemb , som Dragon Anders Håkensson för detta optaaget, och ey förmått bruuka uthan på revisionstinget sigh der ifrån säger, då han bygd der een liten stuga och finnes et gammalt fåähuus förfallet, andre huus finnes inga, Nämnden pröfwade 3 åhrs frijheet,
Norge Torp Idde sn Slänge	Tanum Norge Tanum	4. För retten presenterade sigh well:t Jonas Wargh fullmechtigh giord af Nills Andersson af Norgie , och Hans Pipper Trägårdsmester angående om 6½ settingh skyld i Torp , hwar på framlaades i retten et köpebreef af Dato den 28 Julij 1641, af Tingzrätten uthgifwet, som lyder at Guude Persson med sin hustru Kirstin Hansdotter och Moderen Boell Olufzdotters samtycke der till, bekienna sigh sållt 6½ sätting skyld i Torp till Anders Joensson sitt syskonebarn boandes i Norgie i Idde sochn , her emot mötte Guude Persson i Torp på sin hustrus wägnar, och Dirich i Slängen på sine egne wägnar, och berätta at dee icke weta whem denne Jorden äger, änten dee eller deras granne Hans Ollsson i Torp. Dy opsattes detta till neste tingh.
Greby Rörvik Kuseröd Gissleröd Grebbestad Kleva	Tanum Tanum Tanum Tanum Tanum	5. Welborne H:r Ryttemestaren anklagar i rätten samptelige åboerne, Greby, Rörwijk, Kuseröed, Gissleröed, och Gribbestad för dee taaga sigh een olaaga wägh wed Klefwa , emot förbud sampt borttaget någre och tiugu fambner gierdzle, Mötte så samptelige åboerne och sägia, at een part der kiöra, och een dehl intet, hwarföre är afsagdt, at dee läggia hwarandre uth till neste tingh, och i medlertijd alla opgiorda så godh gierdzgård som der stogh, då dhe wederbörandhe att refundera dhe oskyldige sin omkostnadt igen.

Aé: Ovanstående visar samtliga mål i protokollet

Från Göta Hovrätt Volymbeteckning hos SVAR EVIIAAAH:11a kort 5/11 Protokollet saknas i Landsarkivet	NORRVIKEN
---	-----------

Anno 1683 Den 4 Decemb:r hollet Extra ordinarie Tingh å gården Heede i Tanumbz sochn, nerwarande Bealldningzmannen welbetrodde Amders Börgesson, Lendzmannen Swen Tordsson medh Nembd.

Gunnar i Ytterby	Reor i Hougen
Knuut i Rabasshee	Per i Juhlssrööd
Joen i Bärgh	Nills i Hougen
Gunner i Haala	Anund i Eigst
Bengdt i Leersteen	Lytter i Ystby
Lasse i Kalleby	Joen i Åmoedt

-----10 mål -----

Kleva Val	Tanum Tanum	1. Præsenterade sigh för rätten Leutnampten Hendrich Edbergh, hwillken war Inciterat af Ryttemästaren Edlen och welborne Jes Vising Räuterhiälm, som Suplicando söökt Hans Nåde General Maior och Landzhöfdingens, den Högh Edle och welborne Herr Johan Benedict von Schönleben om et Extra ordinarie tingh, at Lieutnampten då igönom sin fullmechtige eller sielf at nerwara med några witnen, för retten Edleligen afhööras motte; Hwar emot Lieutenampten Hendrich Edbergh, och söökt Citation, på Hr Ryttemestaren, at han skall swara honom till den Langsamma Aresten som han nu uthi 8 Månaders tijdh uthstått hafwer, emot hwillken Arest för tingetz begynnellsse, af Dato Kleefwa den 26 Noviombr: inkommet, med sin skriftelige protest och begiärat at Lieutnampten sådant Kunnogdt blifwa, hwar uthi Ryttemestaren protesterer at intet stände? Lieutnampten för någon arest till swars, för ähn dem emellan 2 inwecklade saaker och Iniurier äre wid sitt rätta och tillbörliga Forum uthförde, hwar om bemellte Ryttemästare föregifwer andraget hoos Hans Kongl: May:t och den Högloflige Kongl: Hofrätten, blef fördenskuld Ryttemestaren swar gifwet, förmedellst hans protester ey Lieutnampten Comparera, och så saaken Parterne emillan å begge sijdor Ooptaagen. Afgich der på så breef gienast till bemellte Ryttemestare at Lieutnampten till bemellte Tingz Termin lærer Comparera, hwillket breef Ryttemestaren af Postbönderne i Hwahl tillbrackt blef, som och af H:r Ryttemestaren sons præseptor och Scholemestare Mons: Olaus Palhsbäck? bewitnes i sanning wara at Ryttemestaren det fådt, Och som welben:de Ryttemestaren intet Comparerade eller hade någon fullmechtige tillståde, Frambrackte så Lieutnampten et breef han med sigh fört ifrån Hans Nåde Hr General Maior och Landzhöfdingen tillskrefwet Hr Ryttemestaren. Och som Lieutnampten föregaaf der wara förmållt, om denne deras saakz föreställande för retten, öppnade han breefwet, och för retten opläsit blef, af des innehollt, at General Krigzrätten pålagdt Ryttemestaren, at han innan een Månadtz förloop wed sitt tillbörliga Forum uthföra sin saak, men nu reeda wara dells twenne Månader förflutne äre, hwar före ,man hade hogh at Dimittera Lieutnampten uhr aresten, och på det Hr Ryttemestaren ey må hafwa orsaak at sägia sigh fått rååderom Noch, ähr honom ähnnu förUndt af Hans Nåde Herr General Maior och Landzhöfdingen 14 dagars Delation till, och der med welb: H:r Ryttemestaren intet wijdare upskååf, der uthi giöra, opläästes så bemellte Lieutnamptz ingifne Libell, l hwar uthi han klaagar och tillkienna gifwer om dee 8 Månaders arest, sampt blefwet fört af och ahn igienom Landet, som een annan Ogiärningzman. Hwarföre bemellte Lieutnampt föregifwer wisserrligen tänckt sin wederdeeloman Hr Ryttemestaren, som Kiäranden, och söökt General Maior och Landzhöfdingen om et Extra tingh, som och honom inciterat hade, ey skohlat sigh absenterat, och som bemellte Lieutnampt föregifwer, at nu för een så otillbörligh neesa söökt sin Satisfaction, för hwillken orsaak skulld Lieutnampten I Solennihsime? in optima Forma Juris protesterer, ey må lengre sålunda Deterrereras eller återsättias, gifwandes så före at förmedellst wara olagligen handterat, hwarföre han reeser hem till sitt förrige hembwist, hwarest han för obligerer sigh efter Undfångne Citation at stände hwariom och
--------------	----------------	--

		FORTSÄTTNING- Mål nr 1 vid ting den 4 december 1683 i Hede enom till laaga swar, sampt williandes sin weederpart Uthi allt förläggia och der före sin förnögielse söökia. Item begiärandes hans wederdeeloman må honom fordeligest för arresten inciterat blifwa, och som Contraparten Ryttemästaren intet siellf eller sin fullmechtige tillstädes hade Kunna retten, ey wijdare för denne gången optaaga.
	<i>Upplästes odelsskattelängden</i>	2. Opläastes och Examinerades odells skattz Längden af föreskrefne Fougderie, som löper 56:8:3 3/5 ..? S:mt
Ulveskär	Svenneby	3. Befalldningzmannen andrager, huru såsom på revisions tinget bleef förgiätet at opföras Ödesmåålet för det hallfwa Frellssehemmanet Ullekiärr i Swenneby sochn, tillhörigdt welborna sahl: Christian Billdz Son Daniell Billd, och det af orsaak der ingen frällsse fougde warit för samma godz och swarat, löper dess hallfwa renta 5 dr 11 öre S:Mt: hwillken renta hafwer warit Kongl: May:t och Cronan bespard.
Oppen Överby Staby	Tanum Lur Kville	4. Item andrager Befalldningzmannen om några hemman Nembl: 4 gårdar i Oppen i Tanums Sochn, rester 2 T:r 2 S:r, Kongztijonde, Öfwerby i Skiee sochn, Een Tunna 6 sättinger, Staby i Qwille Sochn 11 settinger, desse hemman äre i åhr förmedellst wadelld alle dess grööde och ägendomb afbrände, så at åboerna gåå omkringh och tigga, hwarföre Befalldningzmannen är intet blefwen mecktiggh ofwanbemellte dem påförde Tijonde, hwillket Nembden allt bekienner wara i sanningh.
Line såg Valex såg	Skee Skee	5. Befalldningzmannen begierade af rätten een attest opå huru många Tijonde Bräder Kongl. May:t och Cronan äre tillfalldne wed dee twenne Sååger Lijne och Walex . Så witnade Nembden at der äre falldne 32 Tollfter hwillka Nembden werderade för 8 öre S:Mt Tollften efter till samm sååger et ganska ringa och smått grantimmer åhrligen faller.
	<i>Om Sjättepenningen</i>	6. Befalldningzmannen begierade Attest opå huru stoor andehl den siette penningen sigh belöper pro A:o 1683 i Norrwijskans Fougderie, så witnades at ey flere wara falldnen ähn 6 dr S:M:t som sahl. Her Pär Jacobssons arfwinger ehrlagdt och betallt hafwa,
Guvernementshuset	Kungälv	7. Bleef begierat af Befalldningzmannen at Gouvernementz Huus Byggningzpenningers Längdh motte verificeras at den på revisionstinget är i rettan blefwen præsenterat, och förmedellst samma Längdh befans då wara ricktigh, bleef den ey wijdare Examinerat,
Björneröd Norge	Skee	8. Skougefougden Oluf Juhlsson instempt Lendzmannen Tomas Kiegp för een Eek han hugget i Björneröod skough, Lendzmannen wedhgåår hugget een Eeck, men föregifwer lof af Heghedrijdaren Anders Guttormsson, hwillket skall till neste tingh bewijsas, och gåå domb, Noch hafwer Tore (<i>Aé: Det står så</i>) skoolat låtet een Kiöra neder till stranden, som berättas wara huggen af dee Norske , och skall föras beskiedh der om till her nest, huusmannen Anders Persson hafwer warit som hafwer fällt Eeken.
Tågeröd Bramseröd	Tanum Tanum	9. Item instempdt Anders Tollfsson i Tågeröed , för han hugget Eek i Probstens namn i Bramssröedh skogh hwar emot Andhers mötte iempte Prousten, och Probsten berättar hafwa fått een sedel af Sahl: Gen: Maior och Landzhöfdinge Lybecher på 3 st:n Eeker, men Oluf Juhlsson föregifwer i sedlen man 2 st:n och som Oluf intet hafwer sedlen med sigh, hwillken förelades at opwijsa till neste tingh; detta är sålunda. Prosten öfwertygadhe at Oluf Juhlson sagdt at det war 3 st:n Ecker. Prosten beplichtar sigh, at iche weeta annat ähn det war 3 st:n Ecker, och hugget dem efter Oluf Juhlssons tillstånd i Bramssrödh skogh.

		FORTSÄTTNING på mål nr 1 vid ting den 26 februari 1686 i Hede. gick han gienast till honom, Börge åthskillige gånger medh böner, beder om förlåtellsse, samt beiackar allt det Bengdt sagdt hafwer, är sant, och belofwer Bengdt at skaffa hästen tillbaka igen, Inkom Dragon Per Larsson Rållboo, som är hemma i Kiedumb by, och bekiänner Bengdt kom dit, alltså togh han honom in till sigh, och bonden præterender sin foderlöhn, det Bengdt säger sigh willia betala, hästen är 14 åhr gammal och wrensk, som blef wärderat för 10 rdr S:M:t, hwilket och Dragon som hafwer sedt hästen säger den ey högre wara wärddh. Resolutio af dee skiähl In Actis finnes, i det hästen är werderat för 10 rdr S:M:t, blef effter dråtningh Christine straffordningh förenembde 10 rdr Multiplicerade 3 gånger så mycket som hästen är werdh, som är 30 rdr S:M:t tillsamman och som Börge Spaak af Bengdt Pijpare öfwerlygat är ey warit lijka samrådd at stiahla hästen sampt Börge så ofta för rätten funnetz twetaligh hwarföre är Börge Spaack tilldömbdh, för sitt begångne tiufwerie, at gå i 3 Månader på Kongl: May:tz arbete, och Bengdt Pipare, som ey warit lijka samrådigh med tiufnaden, at gå uthi 2 Månaders tijdh, och förskaffa Målsäganden Knuut Nillsson sin häst igen,
Tanums Prästgård Kalleby	Tanum Tanum	2. (Aé: Från konceptprot. Ala:6 - nr 11 där) Sahl: Probstens efter Lefwerska hustru Christina Hoffgård, kierande till Engebret Lassesson i Kalleby i Tanums sochn, swarande, för een Foderstuut han hade taget, och god om 5 rdr, nu fich stuuten gale på Ögat, hwilket Engebret låt bortskiära uthan den ringaste åthwarssell till Probstens, så han blef blind, sedan låt han leeda stuuten hem igönom sin hustru, och ner hon kom, bad Prosten henne leda honom hem till sitt igen, och bedia mannen kom igen med honom, det hon gjorde, och i medlertijdh, kom dee intet effter Prostens begiäran, igen, slepte så stuuten med den andre deras Boskap åt Marcken, som då föll uth för et bärgh och slogh sigh i hiähl, Her föruthan Engebret skyldigh 36 öre S:mt till Prostinnan, som han wedgåår. R:tio af dee skiähl som In actis finnes, dömbdes han at betala dee 5 rdr till sahl: Prostens Enckia sampt dee 36 öre efter det 8 Capitel i köpmåle Ballken.
		3-4 i Göta Hovrätt- ej avskrivna
Kleva Hersröd Mjölkeröd	Tanum Tanum Tanum	5. (Aé: Från Göta Hovrätt) I lijcka måtto fredlijkes Klefwa och Herssröd skough med 40 mark S:M:t straff, sampt Miöllkeredh skogh hwem som gör åwerkan der på.
		6-8. i Göta Hovrätt- ej avskrivna
Överby Rossö Slön	Lur Tjärnö Skee	9. (Aé: Från konceptprot. Ala:6- nr 19 där) Gunnar Jacobsson i Öfwerby tillstår hafwa opburit af Nills Hansson på Råssöhn 129 dr S:mt och derföre pantsätter 8 Settinger Skyld i Öfwerby, som han Gunnar Jacobsson af Taralld i Slöön sigh tillförpantat hafwer. Item dee 2 Tr 4 s som stogh i pant hoos Simon på Råssöhn och Gunnar Jacobsson på sine styfbarns wägnar infrellst har, så at det blifwer nu tillsammans 3 Tunnor Skyld i Öfwerby som Gunnar till Nills Hansson för dee 129 rdr Smt medh licka willkor, som dee tillförende samma Jord innehaft hafwa, doch sålunda at Gunnar Jacobsson gifwer åhrligen till Nills Hansson, renta, af hwardela 3 öre Smt:
		10. i Göta Hovrätt- ej avskrivet
	Upplästes en odels-skattelängd	11. (Aé: Från konceptprot. Ala:6- nr 3 där) Oplästes odellsskattz Lengden på Tanumb och Wätte härader.
		12 – 14. i Göta Hovrätt- ej avskrivet
Koster Tånga	Tjärnö Skee	15. (Aé: Från konceptprot. Ala:6- nr 7 där) Nills Ifwersson på Koster, begierer optaga det hela Cronohem:t Tånga i Skee sochen, som hafwer öde legat i några åhr. A: 1685 på Lendelningen, och effter hållen Jorderansakningh till 1/2 mt förmedlat i Extra ordinarie och afskattat i ord: Jordebokzpeetsedler 1 rdr 16 öre, och een Tunna Mallt, sampt bepröfwat till hemmanetz opodlande och bebrukande 2 åhrs frijhet A: 1685 och 1686
		16. i Göta Hovrätt- ej avskrivet

33H

Dhen 27 Aprilis höltz Rådhestugu -----

34V

Dito blef 2:ne Tompter, som Befl:mn Reinholt Petterson haffr imission på, beliggendhe på Långgathan, Nembl. som Rådhm:n Christen Rassmuson och Lars Lemmiche haf:r åbodt opbiuder nu 2 gången . Häremoth tillbudo sigh Arfwingarna, om någon billig Lössen därpå skie eller wara kunde, då welle dhe dem inlösa, ock förmodher ingen kan dhem från dheras Arf trängia, eller ock befallningz Mannen betaler dem, dhet dhe dhär uthj medh rätta tillkommer.

34V

Anno 1686 den 4 Maij-----

35H

dito hade förbem:te stadz Fischal Oluf Pehrsön på sin principals Tolleshusens wägnar, Borgaren här i stadhen wäll:tt Anders Johansson till Rätten Citerat för een Tompt belägen nedher på Nordhgathan-----

36V

HärEmoth framstodh Anders Johanson och i Rätten framLadde ett köpebref på samma Tompt, som Jonas haf:r kiöbt af Martha Larsdotter här i stadhen de Dato d. 7 Martij Ao 1669, ock därpå framLade en obligation-----

:-----

37H

---Borgemästare Anders Larson upstodh, proponerandes, att hans Kongl. Maij:tt Ao 1676, allernådigst gifwet gårdarne Bratterödh, Bråthen, Nödhullt? ock Nordmannerödh till wederlagh för Klefwa ock Kiärragårdhar i Thanumb sochn, ock på sk? A. 1680 d. 14 Julij är dhelt på stärbhuset af Klefwa hwar syster Lådt ¼ gårdh ock Borgmäst:n då straxt på skifte Inlöste 2/4 Partter af Claus

38V

Claus Poulson och ¼ af Karin Pålsson, ¼ Part af Sara Pålsson och ¼ Part af Wiveke Pålsson och strax dherpå ähr godzet Reducerat till H: Kongl: M:t och dhe som godzet sålt äre Långt ifrån, att Borgning..? ..leth? sigh icke Någotd till refusion.....osv

2 5/4 OLLAR
CLAU
KARIN
SARA
WIVEKE

38H

Dhen 28 Maij höltz af Magistraten Rådhestugu, då framLade Rådhm:n Torkell Erikson ett Testaments bref emillan sigh och sin hustru Elsa Persdotter Uprättat effter dhe inga Lijfz Arfwingar haffr sigh emillan att dhe testamentera den som Längst Lefwer af dhem bägge effter 19 Cap: arfweb: 1/3 Part, af all deras ägendomb i Löst ock fast; huus och gårdh, ...edher? ock all ägendomb, dhet Borgmästaren Anders Larson och Rådhm:n Pedher Nilson underskrefwit hwilket Testamentzbref för Rätten opLästes ock påskrefwet blef,

Dito framLagde Hr Borgmäst:n Anders Larson een skriff Lydandes på 300 dr Smt som han har af dhe fattiges medel inne hos sigh på Rännta och dherföre satt i Pantt tillförendhe i försäckringh 4½ ten skyldh I frälsse gårdhen Skiähr i Skie sochn som han har till kiöpt sigh i desuthan sätter han ännu dhe fattige till för...tring? i pantt på samma 300 dr Smt 100 rdr? som han tillkiöpt sigh, dhen frällsegårdhen sör? Böö ben:d och Skie sochn belägen, som ähr 2 1/3 t:n och Penningarne ähr:l:n at förräntas,så Länge dhe hos honom ståendhe ähro, medh mehra samma obligations skriften omförmäler, Dat: Uddew: d. 19 Hujus, medh Borgmästarens egen handh underskrefwet.....osv

43V

Den 6 Julij Höltz af Magistraten Rådhestugu-----

43H

S:dagh framkom Borgaren Wäll:tt Jocum Larsson Lämnicke, och i Rätten framlade ett Panttbref Lydandes på 13 dr Sölf:tt som Håken i Mårtens gårdh har bekommit, och dherföre satt honom i Pantt ett styche Ängh söhr öf:r Äen, effter Pantebrefwet Innehåldh de dato d. 15 Julij 1684.

Noch framLagde Jocum Larsson een Räkning på 17 dr 20 öre Smt Noch prætenderade Magistraten på sacköhren 10 dr 16 öre effter Protocoletz innehåldh, än fordradhe Rådhmannen Torkill Erikson, effter sin inLefwererade skriff, medh hans egen handh underskrefwitt 3 dr 8 öre Smt hwaröf:r Rätten resolverade Emedhan Jocum Larson begierer

44V

begierer Immission uthj samma Ängh för ber:de Penning:r, altså effter Pante brefwet innehåldh har han dhen Ängh söhr öf:r Äen i Pantt, och giör sigh sin gäld dheruthj betalt medh därpå flytande Rännta; dessLijkest betahler Magistraten dhe 10 dr 16 öre Smt saköhren, ock Rådhmannen Torkill Erikson 3 dr 8 öre Sölf:tt hwilka föreskref:ne Penningar ock inföhres? på samma Ängh, ock Jocum Larss. att hafwa berörde Ängh, till eett bruckeligt underpant om sl. Håkon Mårten gårdz Änkia icke? Infrälsser den Innan d. 1 Maij 1687, och sedhan Nähr Änkan Anna betahlar öfwanber:de Penning:r då Ängien föllier henne frijt hena? hemb igien.

mm 1687

henne med okvädinsord, som sig tilldragit i genom något ölsal de talt om, då Nils sagt ingen bör sälja öl utan de på Skalleröd, där med sade Jören, jag försälja öl om jag haver en tunna, då sade Nils, som han bekänner av hastigt och obetänksamt mod, kallade henne en tjuv och hora, fördes till vittne Tomas i Borrekärr och Hans i Kil. Tillspordes Nils om han vet något oärligt med henne, då bekänner Nils ej veta något oärligt med Jöran men nu som förbeder om nåd, och att Jöran ville tillgiva hono, vilket hon gjorde, och där med gävo varandra handen, blev och av sagt vem Jöran härefter åt något sådant förebrår plikta 40 mark smt.

§12

Simon på Rossö instämt Karin Pedersdotter i Bräcke i Tanums socken för 12 daler lånte penningar, för långsamlig tid, fram viste så ett skiftebrev anno 1683 vari finnes Simon är tillagt ett sto för 15 daler, 6 får 3 daler. Karin säger här på hava betalt en daler smt och samma sto haver hon mist.

Resolutio. Avsades att Karin skall betala på skulden 2 tunnor korn om juletidatt leverera efter markgången, och 2 tunnor till ett annat år, och detta så länge intill skulden bliver betalt och all räntan haver han eftergivet.

§13

Simon på Rossö lät andra gången uppbjuda hemmanet Gissleröd i Lur socken till odelsfolken att inlösa.

§14

Befallningsmannen lät för rätten inkalla Kalvö åboer, som befinnes hava sålt en del tranfjårdingar som ej varit med rätt mål arbetade utan funnits allt för små., och med för tjockt trä uti nämligen Jon Hansson 4 fjårdingar Tolle Hansson och hans son Jon Tolleson 4 fj. Lars Clemetsson 1 fjärding, Olof Nilsson 2 fjårdingar, Tolle Tormosson 1 fjärding, vidgingo alltså förenämnde åboer, att de kännas var vid sina trä eller fjårdingar. Jon Larsson påFjällbacka bekänner på sin styvson Johan Gudesson vägnar, som är borgare i Strömstad haver dessa fjårdingar uppköpt för honom, berättar och att här nu i många år intet varit något seegefiske och så ingen tran ingen tran fang var med de något kunna förtjäna, säger och tran är sådan materia som vill vara gott och fast trä till, blev så samma granträ ommålat somliga hållt 9 kannor och somliga 9½ kanna nu vid ommålandet, som blevo av länsmannen och nämnden med vatten mälte. Dessa samtliga falla till bönen och bedja om nåd, då beklagar Joen Larsson sig i Göteborg illa varit de för dessa oriktiga fjårdingar, och när varit fast groppen?? .Befallningsmannen inlevererade hans excellens kungl.råds fältmarskalken hr generalguvernörens samt hans nåde hr generalmajor och landshövdingens brev av dato den 29 april 1684 och det andra den 14 feb. 1684 vara förbjudit med 200 dalers straff som förfalskar eller brukar, utan rätt mål och vikt. Och som rätten finner sig för åtskilliga orsaker skall ej kunna skrida till doms så hastigt, varför rätten vill hava detta mål uppskjutet in till revisionstinget bliver och

hans nåde hr general major och landshövdingens ankomst hit å orten.

§15

För rätten framfördes drängen Cornelius Joensson, och konan Karin Jörnsdotter, som bägge tjänte i Val och tillstå haft samläger tillhopa, och Karin går nu havandes med barn 5 veckor före jul. Varför avdömdes nu drängen Cornelius efter vanligheten att plikta 40 mark smt och konan avdömes då hon bliver förlöst.

§16

Dragon Jonas Pålack under välb. Major Falkengrens kompani anklagar och föredrager, huru såsom han söndagen före kristi himmelsfärdsdag var överfallen av Joen i Kyrkoryk och Anders i Varlös, då de for till kyrkan och voro i festeöl med Truls son i Fossum. Joen i Kyrkoryk slog honom en örfil och så slog de honomvar sitt piskeslag, samt skällt dragonen med okvädinsord på kyrkogården för hundsvett och svinhund, samt med skrik och rop. Anders i Kyrkoryk haver och tagit Joen Hansson i Fossum ihåret, framställes tvenne dragoner till vittne Engebret Andersson, och Hans Eriksson, som hörde det Joen och Anders skällde dragon Per Eriksson för hund och skälm samt Jonas med. Joen bekänner en tid efter detta sände majoren bud efter honom och ville köpa ett par oxar, då gav majoren honom öl att dricka, och när han for från Kleva mötte dragonenerna honom, och över honom med slag på majorens mark.

§17

För rätten framfördes drängen Amund Joensson i Lilla Ryland som haver besovet konan Marin Andersdotter i Säm, bägge tillstå gärningen, och för 3 veckor sedan födde hon barn, och kommit 6 veckor för tillig, Rätten med noga flit förhöll Marin, om hon haft beställa med någon annan, det nekar hon.

Resolutio. Dömdes de så bägge efter vanligheten, han till 40mark och hon 20 mark smt och sen stånda kyrkoplikt och barnet efter lag ligga å bægges deras vårdnad.

§18

Olof och Lars Andersson i Ryk plikta stämnefall emot Anders i Ryk och Anders i Rungstung var 3 mark smt.

§19

Den 1 juni mötte samtliga de stämda i den sak och slagsmål som skedde i Rungstung, och igår var framme Anders i Rungstung bekänner slagit Anders i Ryk ett slag i huvudet och lika igen Anders slagit Anders i Rungstung då intet håll mensyntes blodvite. Varför dömdes de bägge att plikta 6 mark smt var, och Lars som var upphovet till slagsmåletplikta desslikes 6 mark smt till de 3 mark som han här pliktat för uteblivandet.

haft bud både till hans hem, där han ej fanns vara, förspordes vara gången ett ärende till Fredrikshald, för den skull begärde tillåta att denna Anders Sunassons egendom måtte sekvestrerad till nästa ting, och att när han hem kommer ställa personal caution då att komparera, vilket rätten fann skäligt att samtycka och remitterade detta verkställande till kronans befallningsman väbetrodde Bengt Månsson. Anders Sunasson plikta för stämnings försittande 3 mark.

§19

Jörgen Larsson i Kil inlade uti rätten en supplik som han till hans excellens hr baronen general löjtnant ochguvernör högvälborne hr Johan Benedict von Schönleben ingivit där uti, han tillkänna giver om dess ärftliga tillfallna odelshemman Bro i Tanums socken, därest halvdelen i några år, för dess svaga och ringa villkor av egendom skulle legat öde, och han den anslagne rätten till hemmanets frälsande årligen måst likväl betala till hr kapten baron Kruise, men odelsrätten har han ej betalt varken för det brukta eller obrukta, varför kronans befallningsman för dess uteblivande vill hava gården under kungl. majts. Och kronan förverkat. Detta ärende har hans excellens förmedelst dess remiss av d. 13 nästförlidne januari hemställt till tingsrättens rannsaking och betänkande, där på hans excellens lovar där efter framdeles vilja resolvera. Detta bevittnade nämnden med kronans länsman och tingsökande allmogen, att gården är och varit i stort lägervall, och han Jören Larsson i några år måst, kosta för ödesmålet, och denna Jören Larsson icke fått sin landskyld som honom borde, ty synes rätten att slik händelse, Jören uti dess varande fattigdom straffat över sin förmåga, och sedan han haft i dessa år mer skada, än han med dess frukt på långlig tid lär kunna stoppa, forna skuld fast odelsskatten uppå höga överhetens nådiga gottfinnande pröva böra skäligen befrias, allenast han tädan efter gör sin rättighet där av.

§20

Kronans befallningsman välbetrodde Bengt Monsson androg uti rätten, huru andra gården som kallas Torbjörns gård i Bro, är av arvingarna och odelsägarna allt sedan fred blev, ingen odelskatt betalt, förmenandes den jämväl vara förbruten, eftersom ingen av odelsägarna kunna bevisa över 20 års tid betalt kungl. majt och kronan dess odelskatt och kostnad, dess utom framlade hr kronans befallningsman en 10 stycken gamla brev dels på pergament och dels på papper skrivna, bestående av odelsskifte, härads och lagmansting, samt kungl. hovrättens i Kristiania utgivna brev och domar som Siuhl Mattsson i Kil honom till ett tack? över levererat gården på sin hustrus vägnar ejvilja förvara, ty prövade tingsrätten i anledning av Norges lag som i detta mål med landsens bruk och sed, överens

kommer, denna gård som in anno 1685 är förment till $\frac{3}{4}$ under kungl. majt och kronan böra kännas.

§21

Åborna på Hen, Ulvesked och Gån voro här för rätten av välborna hr översten Weinholts instämnda, vilka hemmans åboer förmedelst ägornas magra och slätta tillstånd äro mycket utfattiga, dess sedan anno 1685 varit hr översten på honom klagat, begärandes att rätten ville dem examinera om han varit orsak till deras ruin och undergång, det och rätten gjorde, vilka hemmans åbor här frivilligt bekände, att hr översten ingalunda där till vara orsak, utan missväxt och deras svaga åboende hemman, vilka fattiga betarva för med, sådant förorsakat, bekände och att hr översten ej pressat, utan heller givit dem lång dag på skatten, och alls intet besvär av honom mer haft än betala den anslagna räntan. Gunnar i Gån och Tarald i Ulvesked, restera ännu med några daler, som de bekände och veta ingen utväg till dess betalning.

§22

För rätten framkom nämndemannen Lyster i Östby och inlade ett testamente dat. Långenas strand d. 22 oktober anno 1689, som är gjort av sal. Nils Bengtsson på Långenas, var uti han tillstår sig hava testamenterat, sin styvdotter Karin Andersdotter, att vad som finns efter honom, helst han själv inga barn haver, och såsom vittnen där till är, sådant underskrivet och betygat så i sanning vara av tullskrivaren Sven Tvilling.

§23

Såsom till senaste ting i Vik d. Novemberanno 1689 hr befallningsmannen låtit instämma sal. Jacob Nilssons barn och arvingar i Mjölkeröd angående 1 tunna skyld i Långön som de där rådandes äro, men befallningsmannen förmenat den samma böra hemfalla kungl. majt och kronan, så emedan odelsäganderna nogsamt bevisa med ett sina utkomst och köpebrev utgivit av sal. Påvel Nilssons efterleverska hustru Vivika Claesdotter dat. Kleva d. 15 septemb. Anno 1675. Hurulunda samma tunna skyld är dem igenom köp uppdragne, för vilkende och betalt odelskatt, och så efter hr befallningsman ej kan fram te några skäl, var med denna sin odelsjord kunna framkänna ty blev av rätten resolverat, att de ifrån hr befallningsman, tilltal skola befriade vara, vad de 16 öre smt taga som årligen därav borde utgöras, och nu för många år innestår, synes ej vara åboernas utan betjänarnas skull som försummat den att infordra och för den skull rätten velat nämna det till höga överhetens nådiga resolution, om icke de för deras armod fattigdom skulle kunna för den innestående taga och erläggande förskonas, allenast där här efter åt den i rätten tid utgöra, och betjänarna uti räkningarna upptager.

Ting den 25-28 maj 1696 i Vik – fortsättning.

Kleva	Tanum	9.
Uddevalla	Tanum	Befallningz Mannen Wellbet:de Bengdt Månsson hade i följje af Hans Excell:s Hr
Ejde Väster	Tanum	General Lieutnantens och Gouverneurens Höghwellborne herr Baron Johan
Fredrikstad	Norge	Benedict von Schönlebens bref och Ordre innstembdt Borgmestaren Wellbet:de
Nästegård	Tanum	Anders Larsson i Uddewalla, att förklara huru Kongl. May:ttz och Cronans annpart
		Siettepenning är worditt betahlt för dess med Erfwingars <u>effter swärmoderen sahl</u>
		<u>Wiwike Clausdotter på Klefwa</u> som war för dum Befallningz Mannen Sahl. Paul
		Nilssons effterlefwerska, effter hwilken sahl: hustru Wiwike hölltz af vice
		Laghmannen Laurentz Böker effter Fredz slutitt A:o 1680 in Julio utj Uddewalla
		stadh, dehlning och skiffte, befinnandes Cronones Befallningz Mannen aff dhe
		undfångne Extracter aff vice Laghmannen Böker hurulunda Jordego/d/sset warditt
		deehlt, så att <u>sohnen Claes Paulsson</u> , sedan dess gielld och skulld wordin betahlt,
		till <u>swägrarne Borgmestaren Anders Larsson och Borgmestaren Swen Andersson</u> ,
		allenast hade i bohålld till 543 Rdr in Specie med 15 öre Smt, hwar af Kongl.
		May:ttz annpart siettepenning 90½ Rdr in Specie skulle uthbetahlas, till hwilketz
		försäkrand blef Wester Eigde i Tanumbs sochn för 95 Rdr in Specie och 32 öre
		Sillf:r mt. Seqvestrerat och uthlagdt, som siellfwa Laghman Bökers Extract
		uthförligen wijsar; Samma Wäster Eigde är nu omsijder under Cronan förfallitt till
		skattewraak, så att Befallningz Mannen seer sig å den sijdan intett wijdare till
		Kongl: May:ttz Höga Interesse i detta måhl tillgiörandes; Men för dotteren
		eller swägerskan <u>Sara Paulsdotter</u> , som med sin Man nu för Tijden Pastor? i
		Fredrichstad Hr Lars Jönsson Dahl är uhflytt, böör effter ded skifftebref som vice
		Lagmannen författadt under före åberopade Anno 1680 d. 15 Julij aff Jordegodsset
		betahlas siettepenningen med 11 Rdr in Specie, för hwilke siuttijo? Een Rixdl in
		Species uthbetahling Seqvestrerades så mycket i Nästegård ; inn till dess Kongl.
		May:tt och Cronan för denna sin rättigheet förnögd blifwer, Förmehnandes
		Befallningz Mannen ded Borgmestaren Anders Larsson sig denna sin swägerskas
		Sara Paulsdotters Seqvestrerade anndeehl utj Nästegård tillkiendt och rättigheeten
		upburett, och fördenskulld bööra swahra så till Capitalet 71 Rdr in Specie, som der
		på Löpande Interesse, effter Kongl. Cammar Collegij uthräkning; Borgmestaren
		Anders Larssons Måg Rådhamnen i Uddewalla Wäll:t Lars Silentz på sin
		swärfaders weg:r Fullmechtig, innlade sin skriff och Förklarning öfwer handeln
		med Claes Powellsson, der uthinnan med dess Förklarning Befallningz Mannen till
		een deehl war förnögd, Men hwad sig Sahras Lutt och deehl andkommer, der öfwer
		wardt intett mentionerat, och förmeente Fullmechtigen Silentz att dess swärfader
		sigh der med intett befattadt i Nästegård, skulle ded wara skiedt, åhr ded händt af
		missförstånd och förseande i denna sin swärfaders höga ållderdomb, och befattar
		sig hädan effter intet med Sahras andeehl i Nästegård. Hwarföre Rätten fann
		skiähligitt dedh Befallningz Mannen Wellbet:de Bengt Monsson effter
		skifftebrefwetz innehålld, skall för denna siettepenningen 71 Rdr in Specie å Kongl.
		May:ttz wegnar widkiänas hustru Sahras Powellsdotters anndeehl, som är 2 Tunnor
		skylld i Nästegård utj Tanumbs sochn, som utj skifftet åhre beräknade för 117
		Rixdr in Specie och 32 öre Smt, och ded inn till dess wederböranden sin till
		betallning och avräkning her i Orthen innfinner.

22dal 7 2/3öre Lars Hindrikssons avlidne hustrus Karins barn betalas av Sven Hiort 22dal 7 2/3öre och mostern Sidsela undfår som de andra 22dal 7 2/3öre Summa 66 daler 23öre

När nu desse 90 daler smt för norr Vadalen på föreskrivne sätt är betalte så tillträder Sven Hiort desse 9 settingar uti Norra Vadalen dem att göra sig så nyttig som han kan och gitter efter lag, och Lars Hindrikssons barn behåller Söder Vadalen, varmed de å alla sidor voro förnöjda.

§16

Grin i Hessland låter uppbjuda 5 settingar skyld i Hessland 3je gången.

§17

Det haver hr kaptenen för ett kompani dragoner här uti Tanums härad, välborne hr kapten Andreas Boije genom sitt brev till hans excell. generalen och guvernören Johan Benedict von Schönleben dat: Kleva den sistlidna decemb. givit medelst ett insänt memorial ödmjukeligen tillkänna om någon under dess anförtrödde kompani felbar rusthålls hemman som dels är vid helt utfattige åbor beskatta dels är och låta till ändligt ödesmål, var man ej i tid skulle sådant förekomma och ej botandes skedde ett märkligt hinder till Kungl. majt. tjänst och rusthålls presterande. Alltså har fuller till en del hans excell. efter inhämtad kunskap av hans betjänter, hos samma memorial givit sin resolution men vid somliga rusthållen till deras uppbringande velat vid tinget medelst rättens undersökning och dess bevis påminna och inkomma, som resolutionen datum Bohus d. 25 januari nästlidne vidare förmåler, alltså har rätten sig detta ärende företagit och där med på följande sätt, beskaffenheten funnit som beskrivningen här efter utvisar.

N50

Befinnes ett halvt kronohemman Lerdal i Tanums socken, dess åbo Lars Andersson berättas vara helt utfattig och förarmat. Imo för det han för denna halva gård vid indelningen anno 1685 blev allena satt och pålagt till ett helt dragon rusthåll och då i begynnelsen intill anno 1689 allena måst den fullborda varigenom han all sin egendom och förmåga måst tillsätta. Anno 1689 blev fuller ½ krono Vitevall till rusthålls styrko tilldelat, men 2do som Lerdals åboen var mycket av sig kommen, har han sedan sig förmedelst den uti råkade fattigdomen, så och den stora och svåra missväxt samt boskaps döda ej kunnat upprätta, blivandes av betjänterna och nämnden vittnat att han för ingen lättja eller försummelse kan beskylas, utan varit en flitig och arbetsam bonde. Detta hemman i förlidet år alldeles i ödesmål lämnat husen är till en del förfallna samt och gårdsgårdarna. Hans excell. högvälborne hr generalen och guvernören har fuller å dess resolution fallit på de tankar, som skulle tingsrätten giva dess betänkande med något frihets år detta hemman kunna upphjälpas, men rätten har efter noga överbäggande sådant eftertänkt

i så måtto, fastän man frihets år skulle föreslå och utsätta, så spörjes efter inhämtad underrättelse att denna halva gård, icke kan bestå att svara till halvt rusthåll, utan efter frihetsårets ända, ändå råka uti sin förra olägenhet och uti ödesmål, och alltså ej kunna vidare därvid göra, innan någon hufficiant åbo sig angiver, som skulle detta hemman sig erbjuda och upptaga. Välborne hr kapten Boije berättar att fuller åbo kunde förskaffas, men intet under förmedling och avskattning, och det för samma hemmans ringa och svaga lägenheters skull. Häradstingsrätten understår sig intet här vid något betänkande giva eller göra förrän av höga överheten i nåder blivt resolverat, det några (ledamöter)?? måtte förordas som samma hemmans lägenheter och villkor avtager, och sedan beordras skattläggningen efter den här i landet brukliga metoden uppsätta.

No57

Ryk kronohemman ¾ mantal berättas anno 1685 då jorddelningen skedde, stått för ett Helgeröds hemman, och pålagt ett helt rusthåll, med 25 daler smt ränta. Överräntan har måst betalas till regementsskrivaren som var 10daler 17 öre smt. Anno 1689 blev åboen benådat med hela räntan, men var likväl av munderingens skyndsamma anskaffande så av sig kommen, att han sig ej uppresade kunde. Anno 1694 är denna gård förmedlat till ¾ mantal var då jämväl uti ödesmål, ehuru väl det hr översteö. Falkengren tagit sig an dessa rusthåll och alltid tänkt där efter få någon åbo, men ingen sig här till angiva velat. För den skull gräs(giellet)?? lönt dragonen och anskaffat några munderings persedlar men hästar finnes icke vid detta rusthåll. Husen så till manna som till ladugård berättar nämnden vara ganska nedruttna och förfallne, som nu är besiktigade, å kompaniets vägnar av löjtnanten manhaftig Daniel Kiellberg, och länsmannen Sven Svensson med Tanums härads nämnd. Detta hemman är beläget på slättbygden som måste hämtas fulla 1½ mil upp i Bullarens härad all dess byggnads timmer och gårdslång.

Ingen stuva på gården finnes behållen, utan 2ne förfallna och nedruttna stugor, varför synemannen värderat allena till en stuvebyggnad och framkammare med förstuga icke kunde uppsättas ringare än 30 dal.

en stall är utsatt 18 dal
lador och logar alldeles förruttnade, så att intet av dessa kan brukas annat än till reseved dess uppbyggnad värderat till 35 daler

Ett fähus helt förfallet dess byggnad värderat att kosta 18 daler
Kjölne eller torkhus värderat för 6 daler
Summa 107 daler smt

Ingen kvarn, fiske, skog eller andra härligheter finnes till denna gård gårdsgårdar helt förfallna.

Det haver hans excell. högvälborne hr generalen och guvernören, uti dess resolution på hr kaptenens memorial, beordrat härads tingsrätten här över rannsaka samt dess betänkande giva huru många frihetsår till dess

De för en bok betalte 23 öre smt. till Jacob i Edsvik, är boken hr. kaptenen bevarat, och där på ingen pretention gör.

De till drängen Måns lånte 5 caroliner är förlovat och avskedad av fänriken till sitt hemuti Skåne och kan för den skull här ej dessa penningar fås utan söks där han finnes.

Halsduken för 20 öre smt. har hr. kapten hos sig. De byxor som drag. Carl stalldräng fått för 1 daler 9 öre smt. skall bliva observerat när de från tjuven stulne och lånte penningar bliva rannsakade förlovade drag. Olof Bärge, som varit husman och haft sitt tillhåll på Ertseröd under kaptensätet Kleva, och 2^{ne} tröskmän. Olof Bärge som var tillstädes tillstod att hava fått 10 öre och de andra tröskmännen 2^{ne} fått 10 öre i fynd och hittelön för dess penningpung, så väl som för de sållde ostra?? som tjuven köpt skola av Olof Bärge återbetalas 3 daler och 14 öre smt., och emedan denne Olof Bärge är en gammal förlovad krigsman har hr kaptenen dess övriga förseende eftergivit.

Den sönderbrutna skeden och kniven som han betal med 13 öre smt vill hr kaptenen att de måge i tjuvnad beräknas.

Sedan kofronterades tjuven Mattes, med dragonen Carl Carlsson som hos hr kaptenen varit brukad för stalldräng, vilken på förberörde specifikation, är uppförd från tjuven stulit dess pung, som Mattes gömt på stallrännan och sedan han Carl tagit därav 13 caroliner var 16 dubbla och enkla karoliner i pungen igen. Denna pung som Carl fann, tog han ned av stallrännan med sig, och sedan under en tilja i stallspiltet som hästarna stodo i fram under krubban, de övriga nedlade. När nu Mattis saknade pungen med penningarna frågade han Carl efter den samma, men Carl nekade sig ejav den veta eller sett. Omsider sökte Mattis så länge, att han fann penningpungen igen. Och då tilltalade Carl om de penningar han saknade, men förstone nekade Carl, sig tagit penningarna, utan någon tid därefter då tillstod Carl för Mattis demtagit. Härförutan har Carl lånt av Mattis något tillförne förrän Carl stal från Mattis 5 karoliner som allt stå obetalte, gör tillsammans 11 daler 8 öre smt som Carl av Mattis uthämtade. Denna berättar som de förra att Mattis sagt sig haft något silver, det förberörde hovslagare Bolling för honom sålt på Fredrikshald, vilket allt tjuvpojken Mattis tillstår sig dem så inbillat hava.

Än vidare blev strandsittaren Reor Tolleson på Grebbestad strand inkallad, vilken uti specifikationen, är uppförd hava öl för 9 daler 1 öre smt denna Reor med dess hustru Ragnilla Christensdotter vara instämnda som mötte och gävo tillkänna att denne Mattis fuller några ?? och om natten kommit stundom till dem, och ibland till deras grannar, såsom drag. Anders Ekroth och den blinda pigan Elsa, men den avskedade Måns, som tjänte fänrik Falkengren, så ock skomakaren Petter Larsson och ibland Carl stalldräng köpt och druckit en kanna öl, och där med rest hem, och hämtat i en liten bempell? Sig ett par kannor öl hem till Kleva, som de sagt varit utskickade att hämta för hr kaptenen.

Tjuven Mattis vill fuller neka att icke sagt sig köpt för hr kaptenen, men såsom hr kaptenen själv bekänner att denna pojken den han mycket väl betrott, har uti dess bekännelse funnit mycket ostadig och med osanning, i det att sedan tjuveriet blev uppenbarat genom hovslagare Bolling vilken skolat sålt det utbrända silvret, som tjuven Mattis skurit här och där av skobrett och handskarna samt av dem rooda?? Ungerska gjorda rocken, vilket i förstone var ringa han vill sälja för en karolin, och sedan växte till och förkovrades till fyra lod som till kaptenen är framburit, och för det andra den guldring av 2^{ne} gånger om fingren. Den 3^{tio} heeman?? Har den av döda skallmejablåsaren som förr infattat är pantsatt i prästgården för 3 daler smt. Var i början hr kapten där om hovslagaren tillkänna givit och varnat, så att hr kaptenen där av fått tillfälle göra närmare undersökning, och att denna tjuvem Mattis i begynnelsen sagt sig allena stulit 20 daler smt men på sistone efter det hr kaptenen lät genomkompani profossen på sitt hemvist Kleva honom med järn uppslå, tillstod sig på 6 gånger hava i allt tagit till 60 daler smt. ur kofferten, havandes brukat skaffet av en lodforna??, där med han nu sedan visat i hr kptenens åsyn huru lätterligen hankunnat hr kaptenens koffert upplirka varigenom rätten kan förmärka han ostadiga bekännelse, och på allehanda sätt visat sin tvetalan. Bekänner och nu genomsomakarens pojkehan haft som och en liten profosens gosse, som ibland gått där på Kleva ofta låtit om ljusa dagen hämta öl och mat på stranden Grebbestad, men vet ej hos vem, så att efter hr kaptenens fullmäktiges ingivna libell, icke kan denna Reor som med sin hustru aldrig haft annat än det rykte om ett ärbart levernebeskyllas bekännandes hr kaptenen och där hos några gånger stundom i halvtunna, och en gång i dess flaskefoder hämtat öl, så ock i annor måtto med lån av husgeråds saker haft deras villighet, men icke förordnat att dessa skulle numed dess folkhaft någon otillbörlig handel, så att de genom dryckenskap skolat blivit förförda honom till stor skada, begå tjuvnad. Hr kaptenen svarade dem att dessa folken lånt honom deras bryggkittel var med han i vinter några gånger bryggt så de nog visste hr kaptenen inte behövde då köpa något öl av dem eller andra. Denna Reor med sin hustru Ragnill undskyllde sig, det så mången kommer och köper en kanna öl, mindre och mer, men kunde ej tro folk begått någon otrohet, och att de ej över 4 eller högst fem gånger druckit mera än en kanna öl hos dem tillika det Mattis, Carl och skomakaren tillstår. Det öl där med sig hämtat hem skolat varit för hr kaptenen uti en brongel av 2^{ne} kannor storlek att de växlat de penningar med Carl eller andra, som när de äga medel växla så kunde de intet veta eller fråga efter var de fått dem, utan ser att det är gångbart konungens mynt. Hovslagaren ursäktar hr kaptenen så för det han först gjort tjuven misstänkt och hr kaptenen sådant uppenbarat 2do är en gammal krigsman vari korpral under småländska kvallareriet och ärligen avskedad, därtill med bevittnar honom vara den bästa hovslagaren under eskvadronen, dem honom kunna giva och gott

År 1703

Anno 1703 d.25, 26 och 27 februari blev ordinarie laga ting hållet med allmogen av Tanums härad på Kragenäs, närvarande kronans befallningsman välbetrodde Bengt Månsson på Vettelanda samt häradet edsvurne och trovärdige nämndemän som voro.

Av Tanums härad
Regart Torsson i Hogen
Gude Eriksson i Håkeby
Hans Bryngelsson i Säm
Guttorm Gunnarsson
Simon Olsson i Kalleby
Jul Persson i Gurseröd

Av Vette härad
Anders Andersson i Treje
Hans Mickelsson på Rundö
Hans Simonsson i Sälten
Joen Larsson i Kollekind
Lytter Olsson i Östby
Joen Hansson i Åmott
Exkuserad för deras opass-
lighet

S.d. utlystes tingsfreden sedan predikningen var hållen på vanligt sätt.

§1

Där näst blev för tingsökande allmogen, uppläst hans excellens högvälborne hr baron guvernörens och amiralens hr Erik Siöblads höggunstige brev och svar uppå häradshövdingens förfrågan, huru förhållas skall med dem av allmogen, som sig understått att borttaga någon ved av, de här med gränsorten upprättade våderveterna, och blev till hörsammaste följe av högbemälte hans excellens nådige brev, av d.12 november 1702 med 40 mark smt plikt förbjudet, att ingen hädanefter, till större eller mindre del, må sig understå, någon ved utur slika vårdkasar förrycka, vilket förbud och kronans befallningsman välbetrodde Bengt Månsson vid skattemöten, och flere publike sammankomster, lovade göra allmogen kunnigt. Men i anseende till högbemälte hans excellens brev, blevo de av allmogen, som för en slik förargelse uppå Sör Kärra berg vårdeveten av länsmannen Sven Svensson nu för rätten inkallade voro, nämligen Olof i Rörvik, Simon i Björnås, samt Olof Simonsson i Litsleby, förskonte för plikten, emedan de av oventenhet sådan gjort, och där hos, sedan med vedens restituerande skadan reparerat.

§2

Engbrekt Håvelsson i Småris framviste skinnen efter 2ne gamla vargar, som han skjutit ungefär för en månad sedan, för vilka han har att undfå, av kronans befallningsman 4 daler smt i skottpengar av de där till förordnade medel.

§3

S. dag tillät rätten dragonen Sven Hendriksson, som tjänar för Skärbo, fullborda sitt utfästa äktenskapslöfte med kvinnspersonen Margareta Svensdotter, som av honom är besoven, och nu för tiden tjänar för Anna på Kleva så snart han visar upp för hans ärevärdighet hr prästen i Tanum, sin förra själesörjares kyrkoherden hr

Anders i Botternäs attest, och vittnesbörd, att han från äktenskap där å orten är fri och ledig, och såvida blir han för världslig plikt denna gången befriad.

§4

S.dag hade länsmannen Sven Svensson instämt drängen Tol Gunnarsson i Överby i Lur socken, för begånget lägersmål med kvinnfolket Gunnil Persdotter uti platsen Länäs under Hessland, och påstod hon njuta honom till äkta, emedan han skall lovat att henne inte svika. Men han nekade alldeles där till, emedan lmo hon är född av oäkta säng, och 2do hennes moder fått 5 oäkta barn. 3tio skall han intet fått vara för henne tillfreds, utan hon tråget eftertraktat honom besmycka och är lägersmålet skett på skattehemmanet Hessland, där efter hon fött barnen månad för senaste julehelgen. Gunnar Jacobssons hustru i Söby hustru Barbro Olsdotter sade det hon och hennes man ville stå för barnefödslen.

Resolution: Såsom det befinnes av drängen Tol Gunnarsson i Överby i Lur socken och löskonan Gunnil Persdotter på platsen Länäs för rätten gjorde bekännelse, att de nästförlidne år haft olovligt lägersmål tillsammans, uti Hessland i Lur socken, varefter hon en månad före jul fött barn. Alltså emedan de efter kungl.majt. allernådigste resolution av d. 3 januari 1694, sakfällde, han till att plikta sina 40 mark smt, och hon sina 20 mark smt, skolandes därjämte efter kungl. majt. publicerade kyrkolag, de stå en söndag på pliktepallen, och sedan undgå uppenbara kyrkoplikt. Och emedan ingendera undfick någon caution för boten, avstraffas de med kroppstraff. Till barnafödslen pålades honom årligen betala 5 daler smt, dock lämnas honom tillstånd, att sedan det är från spenen avvänt, och modern försörjt det 1 år, må fadern det försörja 2ne år, och för barnafödslen, caverade drängens moder.

§5

Jacob Bengtsson i Stora Anrås i Tanums socken, som köpt av Helge och Sven i Tyft, uti Bullarens härad, efter deras skriftliga attest, 18 lp näver, som en dragon Thron vid namn, vilken tjänar för Skistad hos dem deponerat till den ändan, att de densamma skulle åt honom försälja. Beklagade högeligen, att när han kom på hemvägen med näver, vid Stora Ryk åkern, kom Joen Olofsson i Kyrkoryk, och tog med våld samma näver ifrån honom för 14 dagar sedan och körde den med Jacobs släde upp till Tyft i Tanums socken. Joen föregav sig hava köpt nävern av dragonen Thron, som nu ej var tillstädes, viljandes han sådant med dess vittnesbörd intyga till nästa ting. Omsider steg äntligen Joen Olofsson i Kyrkoryk fram, och begärde det rätten behagade nu uti saken avsäga dom. Rätten tillsporde Joen om han köpt av Sven och Helge i Tyft denna näver, och om han gav ut några penningar på densamma, före Jacob till dem. Han svarade därtill nej, och sade att nävern var av dragonen Thron nedsätter hos dem till att säljas. Men emellertid, förrän Jacob sig nävern tillhandlade, av dem, hade han givit förberörde dragon därför penningar, vilken var ägare av nävern.

Ytterligare blev granneligen efterfrågat och rannsakat om några privata preceptores varit och äro här uti häradet tillfinnandes, som komma till att erlægga för deras löningar pro anno 1702 kontributionen till kungl. majt. och kronan. Men besvarades av nämnden och all tingsökande, det några slika personer här uti häradet icke varit näst förflutna år till finnandes. Varför tingsrätten uppå begäran beviljade, att sådant måtte hr befallningsmannen under häradets sigill med vederbörande häradshövdinges egenhändiga underskrift attesteras och bevittnas.

§6

Sist blev och granneligen rannsakat och efterfrågat av vad villkor de här uti häradet boende husmän och strandsittare äro, om de kunna finnas för förmögna, att erlægga till kungl.majt. och kronan, de 2 rd smt efter kungl.majts. kontributions plakat, för det förflutna året 1702, vartill samtliga nämnden och att närvarande allmogen svarade att de äro därtill, merendels allesammans inkapabla och oförmögna och skulle sådan bliva dem påfört då stodo sådant aldrig till att tillbekomma.

§7

S.dag blev Nils Björnsson i Ryk, pålagd ofördröjlighet betala de 2 rd, han tillstod sig vara skyldig, till hustru Jöranna Olsdotter i Orredalen i Tanums socken, på en ko han av henne undfånget. Till vilka penningars betalande hon förmente honom 3 veckors dag. Skall och han Nils Björnsson, betala henne sin stämningsmark a 8 öre smt, och där han intet klarerar till henne, inom den tiden, förberörde fordring, utan hon varder försorsakad, utlösa denna domen, och söka exekution där å, då skall till domens utlösande bestå henne 16 öre smt, och dess utan alla de omkostningar, som hon varder till exekutionens erhållande bevisligen görandes.

§8

S.dag fann tingsrätten billigt att pålagga Sten Halvardsson i Björnäs i Tanums socken ofördröjlighet erlægga till Erik Siulsson i Amunderöd i Lur socken, de 24 öre smt som för undfånget timmer, Sten tillstod och bekände sig vara honom rättmäteligen skyldig. Skall och Sten därjämte betala till Erik Siulsson de utlagda 8öre smt i stämningspengar.

§9

S.dag blev Gertrud Halvardsdotter i Gusgård i Lur socken, erkänner skyldig, att betala till Erik Siulsson i Amunderöd i Lur socken efter den 4 punkten uti kungliga majts. allernådigste förordning om tjänstefolk och legohjon, de anno 1686, en årslön a 4 rd smt, emedan hon utan någon bevisad skälig orsak, nästförlidne år, en månad före jultid, är bortlupen och avviken ut ur Eriks Siulssons tjänst.

§10

S.dag förekom hustru Barbro Olsdotter i Gissleröd, beklagandes att hennes sal. man Anders Nilsson nästförlidne sommar, dagen för larsmässodagen, var omkommen olyckligen vid Stora Ryland i Tanums socken, av orsak, att då han skulle rida hem ifrån Kleva, där han ett ärende hade varit hos välb. hr kaptenen Boije, äro fähundarna uti Ryland kommit åt honom och skrämt hästen, så att den samma sprungit honom av, och han fallit till jorden och förkrossat sitt huvud, så att han ej längre levde än till onsdagen näst där efter. Och beropade hon sig här uti till vittnes på Joen Olofsson i Grifseröd som med hennes man var både till Kleva och på hemvägen. Rylandsborna inställde sig här på till ansvar, nämligen för Halvard Månsson dess son Måns Halvardsson och Halvard Ingemarsson, vilka sig högeligen ursäktade uti detta, och sade dem vara okänt, att han så hastigt omkommit, och förmente, att hästen, som eljest mycket skys?? Och vaken var, har sprungit honom av, fast hundarna ej varit åt honom. Kunnandes slika hästar skrämja sig själva, om än dem ingenting skrämde. Halvard Ingemarsson sade sin hund intet varit ute, när sal. Anders Nilsson i Gissleröd red förbi och sig allt där för ej hava här uti något att svara. Emot Joen Olofsson i Grifseröd hade Rylands karlarna intet att invända, att han nu måtte göra dess vittnesbörd efter avlagd ed uti denna saken, emedan han var med sal. Anders. Allt där för blev han efter trogen förmaning om edens viktighet efterlåten sin vittnesed med hand å bok avlägga, vilken sedan han gjort, han således som följer berättade nämligen, att han var med sal. Anders Nilsson i Gissleröd på Kleva, om söndagen före larsmässodagen, och när de kommo på hemvägen till Ryland, och han lät upp grinden där vid gatan, kom en av deras fähundar springandes, efter vilken Joen kastade en sten, där med lopp den hunden sin väg upp omkring husen, och vid det sal. Anders Nilsson var kommen igenom grinden red han framåt vägen före och Joen dröjde, låtandes igen grinden. Och medan vägen böjde sig om husen, såg han intet huru tillgick. Men då han kom efter husen förbi, låg mannen fallen av hästen till jorden, och dånad. Hade han och hört emellertid det hundarna skällt. Och när han kom efter till det rummet där mannen låg fallen ifrån hästen, voro ännu hundarna där kvar utmed honom, och skällde, och hästen gick ej långt därifrån och åt. Men intet hade de, det han förstod, tagit uti och bitit honom. Vid det sal. Anders Nilsson hade avfallit, sade Joen att han uti sanden och stenbacken, som var brant utför, stött av huden och köttet upp uti huvudet in till bara huvudsvålen, över högra ögat, så att den samma syntes. Och såsom detta skedde ej långt ifrån husen, ropade han till folket i gården, begärandes vatten att bringa honom till rätta med ifrån dånningen. Vilket då skett vara, drog Joen huden som var skriden neder över högra ögat på honom till rätta, och förband honom med ett kläde han där uti gården, där till lånte. Sedan steg mannen upp med liten makt på hästen igen, och red till sitt hem. Onsdagen där efter blev han död. Mer hade han ej till att säga. Rylands borna svarade sina hundar aldrig hava gjort någon skada

		FORTSÄTTNING på mål på sid.219 vid ting d. 12-16 okt. 1703 i Rabbalshede. tilstades: dok lijkwähl berättade Anders i Boxungerudh, att han dhet fått weta. Lööskohnan Ingridh, sade att Halfword berättat för henne, att han warit Enklingh, och dherigenom låckat henne til lägersmåhl. Samma berättelse merendehls hade och Anders i Boxungerudh, nembl. att han hört, dhet Halfword Loobo sagt, dhet hans hustru woro gammal och siuk, och när han kommo hem dödh: derföre wille hon? hafwa denne igen om han än drog åth Christiania. TingsRätten befrågade, om hon haft medh Halfword något att göra, sedan hon födde barn. Hon swarade dher til alldehles ney. Anders i Boxungerudh lofwade Cavera för dhenna Lööskonan, att hon til nästa Tingh, sig infinna skall. Resolutio. TingsRätten pröfwat billigt, dhenna saaksens ändteliga decision uppskiuta, til dhes Halfword Loobo i Skiöthborudh? i Eedz socken på Dahl, som beskylles hafwa rådt Ingrid Arfwedzdotter i MåsseKaasen medh barn, sig infinna, då saaken om dheras begångne hoor til slut skall upptagin warda; Imedler tijdh, blifwa dhe 15 dr Stt, som Anders i Boxungerudh hade medh sigh, til att utläggja booten medh för Dragounen Anders Korsslätt och Ingridh, til wijdare sluth utj saaken, deponerade utj häradzKijstan.
--	--	--

d. 14 October

Norge Skramme- stad Mjölkeröd Kleva	Naverstad Tanum Tanum	Sid 234 S.d. fordrade Norrske Capit: sahl: Clavus Påfwelssons sohn Sergenten Christen Clavusson, aff Bryngel Wättleson i Skrammestadh, bewijs dheröfwer, att han betalt til Jacob Nilsson på Mjölkerudh, som war sahl: Påfwel Nilssons på Klefwen broder, dhe 10 rdr, som komma skulle utj afräckningh på dhe 50 rdr, hwarföre Bryngels fader, Wättle 9 sättingar skyld utj Skrammestadh pantsatt hade, Ao 1648 d. 5 decembris. Och gaf Bryngel här på til swar, att han dhem ricktigt til förberörde Jacob Nilsson betahlat haffr: Men inga bewijs kunde han dherföre producera: -----osv Ty bliffr dhen saaken differerad til nästa Tingh, att Kyrkioheerdn wördige och wällärde Hr Peder utj Nafwerstadh, kan inkomma, och effter aflagd eedh, med hand å book, sin berättelse göra; sedan will TingsRätten dherom wijdare yttra
---	---------------------------------	--

d. 15 Octob.

Naverstad Norra Naverstad Buar Norra	Naverstad Naverstad Skee	Sid 243 S.d. pröfwade TingsRätten skiähligt, att Biörn Grimsson i Norre Nafwerstadh, bör af sin sahl. faders qwarlåtenskap, förrän någon dheelning dher uppå skiee kan, 5 dr 28 /: Stt åthniuta, som han på sin sahl. faders begrafningh och jordefärdh kostadt. Des uttan har och Biörn Grimsson underhållit sin sahl. fader ifrån dhen tijdh TingsRättens domb Ao 1701 d 9 October affsaades, utj 28 weckors tijdh in til dhes han dödde; hwarföre han bör åthniuta 8 dr 4 /: Stt, effter berörda dombs anledningh, af dhes qwarlåtenskap, förr än något arfskiftas kan. Hwilken Biörns præntion hans nu nerwahrande bröder, Hans och Assmund Grimssöner i Naffrstadh och swåger Ifwar Påhrsson i Nordbuar i Skiee socken ickie kunde medh skiähl bestrija, hwilket alt widh dhes effterlätne odelsjordz fördehlande och skiftande kommer att observeras.
Naverstad	Naverstad	Sid 244 S.d. kunde intet Assmund Grimsson i Naffrstadh beståas dhe 2 dr 4 /: Stt, dhem han såsom gjäld fordrade effter sahl: Grim Nilssen dhes fader; emädan sahl. Grim dhem widh arfskiftet som stodh effter dhes sahl: hustru Marta Andersdotter, som war Assmundz moder, dhem ickie wehlat betahla eller betahlat, ehuruwähl dhe då krefde blefwo: Lefwandes? sahl. Grim då sagt, att Assmund nog bekommit hade.

d. 16 October

Uppbudh

Aé: Uppbuden börjar på sid. 247.

Således utj alla föreskrifne måhl och ährender, parterna emillan wara agerat, tahlat och swarat, Ransaakat, befunnit, wittnet resolverat och dömbdt, som föreskrifwet ståår; betygat underteknadh medh mitt nampns egenhändig underskrift och Sigills tillsättiande. Actum, Anno loco et tempore uit Supra.

Gudmundus Nordhbergh

(Sigill)

förr, och icke heller nu, utan förmente att hästens yrhet denna olyckan förorsakat, vilken och på Kleva gjorde sig helt galen, och slagit en annan man av, som satte sig på densamma. Hustru Ingeborg Jacobsdotter i Gissleröd Joen Evenssons hustru beklagade och i lika måtto, att vid midsommarstiden, då hon var uti Kleva, att betala skatten, hava dessa hundarna på henne hemresa, sökt på hennes häst, var igenom hon och kommit till att stupa av hästen, och slagit av sig axelbenet. Hava och där bitit henne vid örat. Hon sade sig vid det hon fallit av hästen i marken, av samma fall dånat och legat länge dånad, till dess att hon blivit av folket där i gården vederkvickad. Sedan den tiden, klagade hon sig intet arbete kunnat göra med sin arm. Utan lidit stor värk och vedermöda. Hade och likväl Rylands borna därför denna gången icke låtit instämma.

Resolutio: Såsom det är ganska klart och omständeligen bevitnat, av Joen Olofsson i Grifseröd, att Stora Rylands i Tanums socken åbors Halvard Ingemarsson och Halvard Månssons hundar den 9 augusti, haver skrämt hästen, varpå sal. Anders Nilsson i Gissleröd, från Kleva hemred, så att sal. Anders Nilsson därigenom stupat av hästen, och slagit sig uti huvudet emot marken så illa, att han onsdagen där efter, är med döden avgången. Allt där för finner tingsrätten billigt det bör Halvard Månsson och Halvard Ingemarsson som hundarna ägde, plikta efter 17 kapitel dråp m.b. med våda landslagen, tillsammans sina 9 mark smt såsom en vådabot målsägandens ensak,

d. 6 oktober

§11

S. dag förekom norska sergeanten Christen Clausson föredragandes huruledes hans sal. fader kaptenen uti Norge sal. Claus Påvelsson, anno 1680 d.15 juli, vid arvskiftet uti Uddevalla hållit som hr vice lagmannen sal. Lars Böckar underskrivit bekommit jämte annat mera, efter sin sal. moder Vivika Clausdotter uti arv 50 rd kurant, som en tunna och 2 sättingar skyld uti Kalleby i Tanums socken varit pantsatta före till hans sal. fader Påvel Nilsson av sal. Jacob Andersson i Trätteland till vilken en man Anders Björnsson benämnd med sin hustru Kirstin Jeriksdotter haver pantsatt berörde 14 sättingar skyld uti Kalleby, först för 70 rd specie d. 30mars 1634, till en brukelig pant uti 5 års tid och sedermera anno 1638 d. 2 april för 50rd specie, så att summan är 120 gode specie rd, varför berörde jordedel eller 14 sättingar skyld hos honom under förpantning till dess de bliva Jacob Andersson från löste, äro lämnade, vilken jord, ehuruval han Christen Clausson förmenar sig vara pantägare av, beklagade han dock, det en man Christopher Håvelsson i Greby benämnd, skall den intagit och sig bemäktigat, än dock han ännu sina pantepenningar intet kunnat igen bekomma. Allt därför begärde han, det måtte honom tilltalas, sin pant att tillträda och att Christopher där uti icke måtte göra honom något förfång. Christopher producerade tingsrättens protokoll, de anno 1699 d.23

oktober, och där över fällde resolution. Där uti en kvinnsperson Ingeborg Andersdotter benämnd boendes på norska sidan och Börta hennes syster, som äro sal. Anders Björnssons barn, tillåtas själva disponera deras landskyld 14 sättingar uti Kalleby, där om tillförne Lars Hindriksson i Skogelid uti Skee socken någon disposition fört hade, där med de ej väl voro nöjda. På vilket brev Börta Andersdotters kvittens finnes antecknat, att hon bekommit på berörde sin jord 17 rd smt av Christopher i Greby. Ytterligare producerade Christopher ett brev utgivet av tingsrätten av tingsrätten 1701 d.11 februari, där med Christopher bevisade sig hava betalt till systrarna Ingeborg och Börta Andersdöttrar i Massleberg 40rd smt, var emot de alldeles sälja och avhända till Christopher i Greby berörde 14 sättingar skyld i Kalleby till evärdelig odelsegendom. Begärde och Christopher, att förrän saken bliver sluten, han måtte få tid och rådrum, att inkalla sina hemulsmän Börta Andersdotter i Massleberg som ännu lever, och Ingeborg Andersdotters från Norge, och Lars Hendriksson i Skogelid, emedan de till äventyrs torde kunna bevisa att ermälte jordlott 1 tunna 2 sättingar skyld i Kalleby ifrån pantemannen voro infriade, förrän de desse 14 sättingar skyld, avhänt och fransålt till honom.

Resolutio: Tingsrätten prövar billigt vara, förrän något lagligt slut uti saken göras kan, emellan norska sergeanten manhaftig Christen Clausson och Christopher Håvelsson i Greby, angående 14 sättingar skyld, som den förra förmenar vara dess tillhöriga pant, för 50rd, men den senare påstår vara dess köpta odels egendom, att Christopher i Greby, låter inkalla sina hemulsmän, Börta Andersdotter i Massleberg och Ingeborg Andersdotters barn, tillika med Lars Hendriksson i Skogelid, som varit deras ombudsman, till nästa ting att visa huruledes de infräst och infriat berörde 14 sättingar skyld uti Kalleby, ifrån den panterättighet. Varför de häftat hos sal. Jacob Andersson i Trätteland och sal. Påvel Nilsson på Kleva, och på det så mycket merå tjus må finnas uti denna saken, måste och då sergeanten manhaftig Christen Clausson, låta incitera sal. Jacob Anderssons i Trätteland barn och flera dess arvingar, att giva underrättelser i huruledes sal. Påvel Nilsson berörde 1 tunna 2 sättingar skyld i Kalleby av sal. Jacob Andersson bekommit. Och sedan berörda personer inkommit, och lagligen hörda blivit vill sig tingsrätten uti saken vidare utlåta.

§12

S.dag kunde tingsrätten intet pålägga Joen Olofsson i Kyrkoryk i Tanums socken, att betala till Anders Bryngelsson i Orredalen i Tanums socken, tillbaka någon del av de 19 rd smt, som han bekomma skall av Sven uti Såtorp i Tanums socken, vilken munteringen för Såtorp efter Anders i Orredalen tillträtt, emedan som Joen Olofsson med tingsrättens resolution av den 26 oktober 1699, bevisar sig hava haft 19 rd smt av Anders i Orredalen, som då bodde på Såtorp, rättmäteligen att

till hans excellens högvälborne hr baron guvernören och amiralen Siöblads vidare nåd rättvisa resolution och gottfinnande, i anledning av 9 punkten uti kungl. majts. reglemente de anno 1684 d. 5 januari, ödmjukeligen hemställas.

§19a

S. dag blev Per Olsson i Siverbo i Lur socken beviljat, efter kungl. djurfångstordningen de anno 1684 18 punkten, att njuta för sex stycken vargungar, han haver nästförlidna sommar fångat. Varav skinnen nu för tingsrätten uppvistes 6 rd smt, av de där till destinerade medel. Vilka och nu blevo honom av kronans befallnings man välbetrodde Bengt Månsson levererade.

§19b

S. dag blev Jacob i Edsviken i Tanums socken beviljat, efter kungl. djurfångstordningen de anno 1684 18 punkten, 2 rd smt för en gammal varg han nästförlidne vårtid, skjutit haver vilka blevo honom av kronans befallningsman välbetrodde Bengt Månsson levererade och betalte.

d. 7 oktober

§20

S. dag förekommo samtliga rusthållare för Nedre och Övre Säm, korpralen Gunnar Bengtsson, nämndemannen Hans Bryngelsson, Nils Larsson, Joen Kiöstelsson, Halvard Larsson, Elias Caspersson och Lars Olsson, och beklagade Per Olsson i Berga, för det han nästförlidne vårtid för 18 rd smt, försålt en häst till fyrmännings dragonen, vilken haft lyte, och är befunnen vara därtill oduglig. Begärde allt där för att få åtskaffa hästen till säljaren igen, och att de måtte igenbekomma sina utlagda penningar. Beropade sig och desse till vittne på trosspojken Nils Bryngelsson för Hoghem, och Vassby, som nästförlidne år tröskat hos Per Olofsson i Berga förr än de handlade hästen av honom vilken skall då erfarit att hästen haft vank och lyte. Per Olsson i Berga protesterade emot denne person, dels för hans ungdom skull, dels och för det han en flyktig pilt är, och eljest dess oförstånd, att han icke är av den klokhet, att han kan admitteras till edgång. Tingsrätten försporde huru gammal han var. Han svarade 20 år. Ytterligare frågade rätten, var han var födder, och var dess hemvist var. Han svarade att uti Norrland är han födder, och hade allenast här uti Bohuslän varit ett år. Per i Berga påminde, det han i våras ett år sedan, kom hit in och tiggde till bröd. Han tillstod sig så gjort, och hava gått hit, och sport efter sitt folk, och att hans moder skall dit norr kommen ifrån Mo socken i Bullaren. Rätten försporde till att erfara om han hade någon kunskap i sin kristendom, huru många gudar han hade och dyrkade. Han svarade tre. Och såsom han där uti visste ett stort oförstånd, och han där hos var en flyktig pilt men icke bofast man, som 33 kap. tings b. tillvittne man erfordrar. Ty kunde tingsrätten icke tillåta honom, att någon vittnesed i denna saken. Utan eljest provade för billigt,

huru hans berättelse till sakens upplysning. Nils Bryngelsson berättade därpå att han var uti Berga i fjol vinter och tröskade. Då var han med Pers gosse Hans i Taranderöd, och köpte en beccakaka, var med han plåstrade denna hästen över sin högra has, vilket han såg och känner grant hästen vilken skulle vara den gamla hästen, som var svart, men hade uti manken några vita hår. Rusthållarna förmente, att denna piltens ord, äntligen voro sanna, efter han så väl känner hästen, och observerade det han var uti manken några vita hår, det de ännu intet blivit varse. På hovslagarens vittnesbörd härom beropade sig och rusthållarna som nu intet tillstädes var. Rätten tillsporde var uti hästens sjukdom består. Hans Bryngelsson svarade, att han har sin sjukdom uti länderna, att han intet njuter av ryggen, utan slager, när han skall löpa. Rätten sporde om han och är svullen uti haserna. De svarade nej. Per Olsson svarade här på omsider, att den beccakakan som han köpte var sant, och att han den lade på sin häst, det var och sant. Men det var icke den hästen, som Sämsborna av honom bekommit, utan en annan häst, den Hoghem och Västerby borna av honom undfingo, vilken när detta sig tilldrog var av de andra hans öken slagen. Beropade sig och till vittne där över på en ärlig man benämnd Albrekt i Vassby, som skall med honom kunna betyga, att det icke var den hästen, som Sämsborna fingo. Rusthållarna hade på tillfrågan, emot denne mannen ingen exception. Dock befanns, att för 5 år sedan han sålt till Per Olsson denne hästen. Prövade dock rätten billigt, att höra honom uti den circomstuntien, vilkendera hästen det var, som Per lagt beccakakan uppå, allt där för sedan han avlagt med hand å bok sin vittnesed, sade han, att nästförlidne år om hösten, var den hästen som Hoghem borna undfått av Per, slagen bak uti hasen och han var tillstädes när Peder där på lade becket. Därefter beropade sig Peder Olsson på sin granne Vettle Hansson uti Varebacka till vittne, som skall med honom kunna betyga, att berörde häst, aldrig haft något lyte. Vilken och emedan någon exception emot honom intet gjordes, avlade sin vittnesed och sedan berättade, att uti den tiden som Peder ägde samma häst, eller så länge Albrekt samma häst hade, han icke förnam eller kunde förstå, något lyte med honom. Han berättade sig och nästförlidna år vid St Johannes tid, ridit denne häst till Elofseröd, och icke förnummit med honom det ringaste fel eller lyte. Per Olsson offererade Halvard Larsson, som red hästen ifrån Berga till Säm och hade sagt att han då förnam hos honom lyte, i det han skulle slungit med bakdelen om han ville och kunde göra sin ed att hästen då hade lyte, då ville han lida till skadan. Halvard Larsson trädde fram, och berättade, att hästen varit elak och slungit med bakdelen, när han ridit ifrån Berga med honom till Säm. Men omsider tilltrorde han sig intet med sin ed kunna erhålla, att han då hade det lytet som nu talas om. Rusthållarna sade, att hästen om onsdags afton kom till dem, om torsdag morgon redo de med den samma till Kleva en halv fjärdedels mil, där välborne hr översten höll möte, då han och välborne hr kapten Boije adproberade hästen, men vid

det samma, att han där var, blev han illa trampad i framfoten, så att han därefter, stod 9 veckor på stallen. Och när han då blev frisk, av sin skada han hade uti framfoten, lät det sig märka att han uti länderna hade fel, och alltså förment de oförnekligt vara, att han haft fel förrän de fingo honom, emedan de intet hade honom det ringaste brukat medan han var uti deras våld. Rusthållarna anbudo på sistone Peder Olsson i Berga, att han skulle göra där på sin ed att hästen intet hade något fel eller lyte när han den lät ifrån sig, då ville de stå skadan. Där på trädde Peder fram, och sade, om hovslagaren mr Tore Bolling kan med sin ed erhålla, på vilken rusthållarna sig beropat, att hade hästen hade något lyte, när han den sålde, så vill han draga skadan. Mr Bolling kom omsider tillstädes, och på tillfrågan här om, sade sig intet sett hästen först rusthållarna fingo honom, ute på marken, emedan han blev för dem halter, och därför kan han intet göra dem någon ed. Per Olsson kom äntligen fram på parternas honom defererade ed sedan han icke heller kunde bringas, till att igenom förening, halva skadan bestå, och avlade sin ed med hand å bok, att in till den tiden som han sålde till rusthållarna berörde häst, har han aldrig sett, förstått eller förnummit annat, än hästen var frisker och färdig, och utan all vank och lyte.

Resolutio: Såsom Per Olsson i Berga, på sina vederparters samtliga rusthållarnas för Övre och Nedre Säm, offererande haver avlagt sin livliga ed med hand å bok där över att den till dem nästförlidna vår försålde fyrmännings dragon hästen, intet hade något fel eller lyte, så länge han var uti hans våld, icke heller tillförne haft något vank, som honom veterligt varit. Alltså bliver han befriad, ifrån sina vederparters påstående, att samma häst igentaga, den han till dem försålt haver, emedan ej allenast köp bör stånda och ej återgånga, utan där hos det fel som hästen åkommit, sedan rusthållarna den köpt bör vara köparnas, och ej säljarens skada.

§21

S.dag förekom Regart Toresson i Hogen, och fordrade av hustru Börta Siulsdotter i Kil 1 rd rest för en stut hennes man Anders Pedersson den tid han bodde i Välle i Lur socken, skulle honom bekommit, där på han ej mer än 5 mark smt undfått, och det andra står ännu inne. Börta svarade, att hon inte vet av den skulden, och när som hennes man flytta ifrån Välle för 9 år sedan, till Strömstad, då krävde honom alla hennes mans gäldenärer, men han Regart intet. Rear offererade henne att med ved erhålla, det stuten är betalter, så är han nöjder. Börta sade att av hennes man haver Rear fått 2ne st. stutar samma år som hennes man fick den andra. Och ej annat vet hon att hennes man och han, där om voro sins emellan förenade. Rear sade sig de av hennes man undfångne kalvarna, betalt med mjöl och penningar och annat gott. Sade och att han fick desse 2ne kalvarna 2ne år, förrän han och hennes man fingo denne stuten. Omsider anböd Rear, att han måtte med sin ed erhålla, att han intet fått betalning, för stuten, utan därpå ännu

återstår 1 rd, vilken ed Regart strax med hand å bok avlade.

Resolutio: Såsom på hustru Börta Siulsdotters i Kil offererande och anbudande, Regart Torsson i Hogen, haver med sin livliga ed med hand å bok betygat, att ännu för honom en rd återstår på den efter Börtas eget tillstående för några år sedan, till hennes man och henne rediterade stut. Allt där för finner tingsrätten billigt det bör hustru Börta Siulsdotter i Kil, berörda 1 rd rest, ofördröjsamt betala till nämndemannen Regart Toresson i Hogen och därjämte ersätta Regart sina stämningsspenningar 8 öre silvermynt.

§22

S. dag förekom åbon Truls Joensson i Fröstorp i Tanums socken och begärde att få allena åtnjuta det ljun svedjeland, som Stora Gerums åbor, skola hava uti Fröstorp enskilda utmark nästförlidne sommar bränt och sedermera med råg besått. Dock såsom å alla sidor de tvistande åbodde kronans jord och egendom, och kronans befallningsman här om vara citerad eller tillfreds, ty kunde för denna gången saken intet upptagas, ang. Kap.15 jordeb.L.L.

§23

S.dag befanns den expedierade citation till prästetrogningen? För Tanum Anders Bjur icke vara honom inhändigad .Ty blev välborne hr kaptenen Anders Boijes sak emot honom omen häst han nästförlidne sommar våldsamligen ridit differerat till ett annat ting.

§24

S. dag föredrog kaptenen välborne hr Anders Boije, huruledes rusthållaren Tomas Larsson uti Lerdal i Tanums socken, är med hr kaptenens tillåtelse, på det rusthållet öde skulle falla i ödesmål inflyttar nästförlidne vår på kronans rusthålls hemman Lerdal, som för några år sedan är vordet förmedlat ifrån halvt till en fjärdedel, intet vill prestera för rustningens vidmakthållande, vederbörlig caution, där likväl hr kapten sedan han där på inflytta, är uti erfarenhet kommen, att han är graverad för en stor huseröta a 39 rd 4 öre smt, för rusthållshemmanet Utängen, där han uti 3 år allenast bott, förrän han kom till Lerdal. Skall han och vara något skyldig på åtskilliga munterings persedlar för den tiden, som han bott, på Utängen, så att kungl.majt. och kronan hos honom utan caution, icke kan vara säker, om dragon munterings riktiga presterande, för berörda rusthåll. Tillsade alltså nu hr kaptenen än ytterligare berörde rusthållare Tomas Larsson, att där han intet förskaffar sig före juletiden, vederbörlig caution för munterings presterande, nödgas hr kaptenen till att vara förtänkt om en annan rusthållares anskaffande, på ermälte rusthåll. Tomas svarade, att han förmenar sal. Christen Olssons i Utängen arvingar, vara skyldiga betala en god del uti den huseröta, som på honom satt är, och enär han njuter sin rätt av dem, förmenar han sig kunna undfå caution.

d. 7maj

maj 1704

§15

S.d. förekom Christopher Håvelsson i Greby, och emot sal.kapten Claus Pålssons änka mad. Anna sal. Clas Pålssons, på sin lilla nästförlidna är tillkomna söns Claus Claussons vägnar och hennes sytvsen Christian Clausson, förde för rätten efter tingsresolutionen de anno 1703 d.5 och 6 oktober, sina hemulsmän tillde 14 sättingar skyld uti Kalleby, som av dem honom bestrides, nämligen Lars Hindriksson i Skogeli och hustru Börta Andersdotter i Massleberg, begärandes att de vilja upplysa densaken, så vida den dem är bekant. Där till med inlade han en dom avsågd vid tingsrätten anno 1687 d. 12 december, där uti betygas, att åboen på de omtvistade 14 sättingar skyld i Kalleby Engebrekt Lassesson ibidem, blev pålagder, att betala den resterande landskylden till Anders Björnssons döttrar hustru Ingeborg och hustru Börta Andersdöttrar, nämligen 6 tunnor landskyld. Beviste och igenom tingsrättens resolution av den 23 oktober 1699, att dessa kvinnfolken, och deras ombudsman Lars Hindriksson i Skogeli, landskylden ifrån den tiden, av berörde jord uppburit. Betygade och 3tio Christopher med tingsrättens brev de anno 1701 d.11 februari att han lagligen fått köpebrev av hustru Ingeborg och Börta Andersdöttrar, emot 40 daler smt, på dessa 14 sättingar skyld i Kalleby. Lars Hindriksson förekom, och sade sig där av fått onasion?? söka för dessa kvinnfolken hustru Ingeborg och hustru Börta i Massleberg, att de måtte komma till att njuta denna landskylden emedan som han visste, att de voro gamla Anders Björnssons döttrar, vars fader denna jorden utsatt till sal. Jacob Andersson i Trättelanda. Var uti 2do han blev styrkter, emedan han strax efter freden slöts 1679, haver hört läsas upp kungl.majts brev, att de som hade olovligen utrest av riket i frejdetiden, skulle få inkomma och kännas vid sin egendom. Men han 3tio då icke förnummit, att någon gjorde på dessa 14 sättingar skyld någon fordran eller pretention. Mons. Petter Dufva som efter uppvist fullmakt dat. Kleva d. 6 maj 1704 var Christian Claussons och hans styvmoders fullmäktige, tillspordes om han kan bevisa att denna skulden är sedan anno 1680 då arvskiftet stod, efter sal. hustru Vivika sal. Pål Nilssons, krävder, eller och av själva jorden någon landskyld till dess arvingar uppburen. Måns Dufva, kunde där å några bevis, nu intet framdraga. Olof Lassesson i Ryk, som kom till att bo på Kalleby anno 1676, och där boende blev till anno 1681, tillspordes på Christophers begäran om han emellertid intet förstod, att sal. Claus Pålsson, där lät upphämta någon landskyld, av ovanbemälte 14 sättingar i Kalleby, efter hans broder Engelbrekt bodde på denna jorden som nu klandras. Han svarade sig det aldrig förstått eller förnummit, att hans broder sal. Engebrekt av sal. Claus Pålsson eller någon annan av sal. Pål Nilssons arvingar, haver varit krävder för landskylden av berörde 14 sättingar i Kalleby. Men sedan Olof drog där ifrån, måste han efter dom betala till sal. Anders Björnssons arvingar den

resterande landskylden. Sal. Engebrekt Lassessons änka hustru Marin Andersdotter, kom och nu tillstades, och på Christophers begäran tillspordes när hennes sal. man, kom till att bo på Kalleby, och om han efter den tid han dit kom, förmena, att hennes man blev av sal. Pål Nilssons arvingar, isynnerhet sal. Claus Pålsson ansökt och krävd om någon landskyld, av de 14 sättingar skyld i Kalleby, som sal. Engebrekt bebodde, och nu tvistas om. Hon svarade nej, utan hennes man har landskylden klarerat till Lars i Skogeli. Och på dessa berättelser, avlade dessa bägge sin ed med hand å bok efter parternas begäran och tillåtelse. Jordeboken de anno 1680 uppvistes av kronans befallningsman välbetrodde Bengt Månsson, var uti fanns med egen hand av häradshövdingen Anders Björnsson skrivet för hemmanet Kalleby, att till Tanums kyrka var av sal. Pål Nilssons arvingar uti betalning 3 tunnor och 8 sättingar uppdragna, var med som sal. prosten mag. Lars Bager icke varit förnöjder, så hava de sedermera till kyrkones förnöjelse utgivit $\frac{1}{4}$ hemmanet Edsviken, vilket arvingarna ej haft för nöden om. Sal. Pål Nilsson mer egendom uti Kalleby, än dessa 3 tunnot 8sättingar ibidem, var med kyrkan kunnat betalas dess fordring. Måns Dufva föreställte, att man så egentligen ejkan veta, för vad orsak det skett. På den frågan som Måns Dufva framställde, huru panten var inlöster. Svarade Lars i Skogeli, att han aldrig av någon pant har sport, sedan freden slöts, och långt tillförne, och samma berättelse gjorde hustru Bört Andersdotter. På sin avlagda vittnesed, efter kändens begäran, berättade Olof Jacobsson i Trättelanda, att uti hans ungdom, då han var liten pojke, pantade hans sal. fader Jacob Andersson i Trättelanda, sig till dessa 14 sättingar skyld i Kalleby, var om nu strides, och en tid där efter, satte han dem till Nils Assmundsson i Säm, för 60 daler, som han mente, vilken denne skall pantsatt till sal. Pål Nilsson, på detta sättet, att Jacob Andersson var skyldig till Nisse i Säm penningar dempåtog sig sal. Pål Nilsson att betala, och tog därför Jacob Anderssons brev, som stod hos Nisse i Säm till sig. Men att sal. Pål Nilssons arvingar togo av Kalleby någon landskyld, sedan freden slöts, förstod han aldrig. Själva transporten som emellan sal. Pål Nilsson och Nisse i Säm var gjorder, eller emellan Jacob Andersson och Nisse i Säm, kunde Måns Dufva nu inte visa. De flera skäl som sal. kapten Claus Pålssons änka och son åberopat, äro dels uti protokollet vid höstetinget 1703 införda, dels och uti efterföljande dom, varom samtliga tingsrättens ledamöter sig förenade.

Uti den stridiga sak emellan norska kaptenens sal. Claus Pålssons efterlätne änka mad. Anna sal. Claus Pålsson å dess omyndiga lilla söns vägnar tillika med dess styvson norska soldaten manhaftig Christian Clausson å den ena sidan känd, och rusthållaren Christopher Håvelsson i Greby i Tanums socken svarande, angående någon gjord pretention av känderna, på 14 sättingar skyld uti Kalleby i Tanum socken, med där av gången nytta och lanskyld uti långliga tider, samt förorsakade rättegångs expenser, är detta tingsrättens äntliga dom, avsågd på

15

ordinarie tinget uti Hede i Tanums härad och socken d. 7maj anno 1704.

§16

Tingsrätten har sig förekomma låtit, sal kapten Claus Pålssons efterlätne änkas mad. Claus Pålssons, å egna och dess omyndige lilla sons Claus Claussons vägnar samt och hennes styvson Christian Claussons igenom Mons. Petter Dufvas deras fullmäktige inlagda skrifter och dokumenter, samt anförda vittnen, och där av förnummit, huruledes anno 1634 d. 30 marti, en man uti Kalleby boendes, Anders Björnsson benämnd, pantsatt till sal. Jacob Andersson Trättelanda för 70 daler specie, 14 sättingar skyld uti Kalleby i Tanums socken, på vilken pant, han sedermera d. 2 april 1638, yttermera uppburit 50 daler, så att på berörde pant in alles 120 daler specie äro upplånte, det sal. Jörgen Andersson tingskrivares extraderade brev av förbesagda datis betyga. Ytterligare hava käranderna framkomma låtit sal. Jacob Anderssons son i Trättelanda, Olof Jacobsson, ibidem, vilken på sin ed berättat, att hans sal. fader i Olofs ungdomstid haver till en man Nisse Assmundsson i Säm benämnd, samma sin panträtt transporterat, av villen sal. hr Pål Nilsson på Kleva, haver den samma sig tillhandlat. Efter vilken sal. hustru Vivika Clausdotters död berörde 14 sättingar skyld, äro vid arvskiftet över dess kvarlåtenskap. Norske kaptenen sal. Claus Pålsson som anno 1676 uti de danskes tjänst sig begivit, anno 1680 i juli till arvs fallit som arvskiftet förrättat av sal. hr vice lagmannen Lars Böcker, på besagde dato utvisar. Påstår alltså käranderna, att rusthållaren Christopher Håvelsson i Greby, som nu berörde 14 sättingar skyld i Kalleby possiderar, måtte påläggas där ifrån avvika, och lämna dem tilltråda possession, och den deras så lagliga undfångne pant och restituera dem deras uppburne landskyld där av, med förorsakade rättegångs expenser. Var emot svaranden Christopher Håvelsson i Greby fördragit

1mo en dom de anno 1687 d. 12 december avsaagd vid Tanums härads ting, var uti förmåles, att sal. Anders Björnssons dotter Börta Andersdotter, med sina syskon varit ägande av 14 sättingar skyld uti Kalleby, och att det förnummits den till ingen anstå vara förpantade, för vilken orsak skull åboen Engebrekt Larsson, som där på bodde, pålagder blev till henne Börta den resterande landskyld att betala, och där hennes syskon framdeles där på talade, hade de henne Berta därför att söka, gickoch en man, som nu närvarande är Lars Hindriksson i Skogeli, benämnd där emot i löfte, hos Engebrekt i Kalleby.

2do därpå är en annan resolution anno 1699 d. 25 oktober av tingsrätten i Tanums härad utfärdad, var uti hustru Ingeborg och Beta Andersdöttrar tillerkänes den rätt, att själv få sin landskyld a 14 sättingar skyld uti Kalleby disponera, och sig nyttiga göra, som bäst de kunna och gitta, allenast kungl. majt. rätt vid odels uppbördslena, och vad mera kan påbjudas bliver iakttagen, och skulle deras ombudsman Lars Hindriksson i Skogeli, med vars disposition de litet voro

förnöjda, ifrån sitt ombud, förskonter och äntledigad varda.

3tio Sedermera är därpå följt, att Christopher Håvelsson i Greby, anno 1701 d. 11 februari in för tingsrätten med dessa kvinnfolk hustru Ingeborg och och Beta Andersdöttrar slutit köp, omofte berörde 14 sättingar skyld uti Kalleby, och givit dem såsom uti en köpesumma och till odelslösen därför 40 daler smt, somtingsrättens där å givna brev av besagde dato tydligen utvisar. Där efter Christopher Håvelsson i Greby, sittat där uti rolig possession, till anno 1703 d. 5 och 6 oktober då dessa 14 sättingar skyld uti Kalleby av Christian Classon äro sökte att återvinnas. Haver och ytterligare Christopher Håvelsson i Greby, framdragit Olof Lassesson i Ryk, som från anno 1676 till anno 1681 bodde på Kalleby och sal. Engebrekt Lassessons, som bebodde desse 14 sättingar skyld, som tvistas om ifrån anno 1678 och framdeles en långsam tid intill sin död, efterlätne änka hustru Marin Andersdotter, vilka bägge med hand å bok edeligen betygade, att så länge de åbodde berörde Kalleby hemman, ingen av sal. Pål Nilssons arvingar och icke heller sal. kapten Claus Pålsson av ofta bemalte 14 sättingar skyld uti Kalleby, någon landskyld sökt, begärt, fordrat eller upptagit. Ej heller anno 1680, då han hr kapten sal. Claus Pålsson här inne uti riket var, det ringaste ord därom nämnde, förnekandes och hustru Berta Andersdotters, Christopher Håvelssons instämde hemulsmän och Lars i Skogeli, att han denna skulden hos henne eller hennes syskon, låtit förr eller sedan kräva eller med ett ord nämna, det ej heller fullmäktige Dufva nu bevisa kunde vara skett. Allt därför förmente Christopher Håvelsson att med intet skäl han igenom en så länge förtegd pretention och skuldfordran, kan drivas ifrån possession av dessa 14 sättingar skyld, som han så lagligen sig tillhandlat. Var över tingsrätten uti detta betänkande stannat, att såsom kungl. Majt, igenom dess allernädigste resolution de anno 1680 d. 29 november, och d. 3 november 1691, förklarar alla slika private pretentioner, som på 20 års tid, icke kunna bevisas lagligen vara krävda, för abandonerade och igenom prescription, upphävida och dödade, så kunna och igenom denna pretention som mad. Anna sal. Claus Pålssons på sine egna och omyndige sons, så och Christian Clausson på sine egna vägnar göra, icke kasta Christopher Håvelsson ifrån de 14 sättingar sakylds possession i Kalleby, somhan sig lagligen tillhandlat, av hustru Ingeborg och hustru Beta Andersdöttrar anno 1701 d. 11 februari, helst emedan sal. kapten Claus Pålsson själv var anno 1680 i juli, här inne uti riket, och kunnat om denna pretention ernående någon påminnelse göra, på en eller annan art, där han så behagat, vilket likväl ej bevisas skett, haver och han sedermera igenom sin släkt, där av många finnes här i landet boende, sin rätt bevaka och invigilera kunnat, som dock icke heller bevisas vara iakttagit, emedan till honom eller någon av dem, nu på 22 år och långt där över, någon landskyld av dessa 14 sättingar skyld icke är fordrad eller bekommen, icke heller hos odelsägaren, samma gäld bevisligen manter. Varandes kapten sal.

Claus Pålsson nu först anno 1702 igenom döden avgången, på vilken långsamma tid, ehuru väl han var uti Norge vistande, emedan alltsedan varit fredliga tider han sin rätt, om han så behagat, väl observera kunnat. Och såsom käranderna således, själva jorden icke återvinna kunna, så bliver och deras pretention på landskylden och expenserna, där å någon räkning icke är inlagd, här med upphäven.

§17A

S.d. begärde Olof Lassesson i Ryk i Tanums socken, av sal. Lasse Engbrektssons moder hustru Marin Andersdotter, och dess syskons förmyndare Peder Lassesson,

Imo av sal. Lasse Engbrektssons kvarlåtenskap åtnjuta betalning, för det han på berörde sin pupils jordefärd bekostat hade, som sig belöp efter producerad uppsats, till 10 daler smt.

2do påstod han njuta för dess försörjning uti 2ne års tid, som han intet kunde tjäna sitt bröd, förnjölse somhan beräknade till 4 daler smt.

3tio berättade Olof Lassesson, sig till Engbrekt Engbrektssons underhållande, åt hans moder hava utlovat 4 daler 16öre smt, som Peder Lassesson nu tillstod sig emottagit, för den kon som hustru Marin Andersdotter haver undfått efter kvittens d. 14 februari 1702, till sine barns underhåll. Item bekände och den avlidne Lasse Engbrektssons moder hustru Marin Andersdotter sig bekommit av Olof Lassesson på det arv, som hon skulle hava efter sin sal. son Anders Engbrektsson 5 daler 24 öre smt, det och Olof Lassesson haft tillhopa med sin broder Peder Lassesson om händer, och lika många penningar betygade hon hustru Marin, sig bekommit av Peder Lassesson.

Resolutio. Tingsrätten finner billigt, att förr än något arv må skiftas efter piltens sal. Lasse Engbrektsson, bör dess förmyndare, Olof Lassesson i Ryk i Tanums socken, bestås av hans kvarlåtenskap, den omkostnad a 10 daler smt, som han till dess jordefärd använt haver. Vilket nu, varken av modern hustru Marin Andersdotter, eller förmyndaren för dess igenlevande syskon Peder Lassesson i Ryk disputerades. Desslikes måste och honom Olof Lassesson i Ryk bestås för de 2ne första åren han berörde pilt sal. Lasse Engbrektsson uti sitt bröd hade, men han ej kunde sitt bröd förtjäna 4 daler smt årligen, som allt bör framdeles komma uti konsideration, och avdragas, förr än något arv skiftas kan efter förberörde pilt.

§17

S.d. fordrade hr kaptenen välb. Anders Boije, igenom dess fullmäktige Mons. Petter Dufva av Hans Halvardsson i Ryk, rockepenningar 5 daler 16 öre smt,nock 3 daler smt efter extraktet välborne hr kaptenens kladd, där uti dock av fullmäktigen något år eller datum ej berättades annoterat vara. Sammaledes fordrades och av Olof Endersson ibidem rockepenningar 5 daler 16 öre smt och dess utan 3 daler smt. Svaranderna berättade var för sig att de hava betalt dessa

rockepenningar, för 2ne år i höstas sedan, när ett möte stod på Åseröd. Skolandes då hans sista delen av dessa penningar levererat, som honom tillkombetala. Då han sade sig erlagt 3 daler smt, så att intet mera där på var skyldig, och vid den tiden hade han att bruka halva gården i Ryk., och skulle med den levereringen något på betseltyget vara betalt. Olof Endersson sade sig med delning betalt, vad han borde till dragon rocke och betseltyget utlägga. Ty första gången betaltes för 3 år sedan 4 daler smt, och i fjol betaltes 8 daler smt, med tilldelningen, som Olof till kom. Varför han förmente sig hava betalt 2 daler 16 öre smt över somhonomgottgöra böra. Men Måns Dufva hr kaptenens fullmäktige, förmente det böra avdragas på de hästehjälper, som Olof bort utlägga. Omsider antogo dessa bägge på hr kaptenens fullmäktiges offererande, sig ifrån denna fordring med ed att befria. Vilken de och med hand å bok avlade, och betygade sig hava betalt förberörde fordring. Allt därför fanns tingsrätten skäligt dem ifrån kärandens tilltal uti denna saken, alldeles att entlediga och befria.

§18A

S. dag inställde sig tingsrätten ärevärdige hr kyrkoherden Fredrik Bagge uti Skee, efter inkallelse, i anledning av hans excellens högvälborne hr baron och guvernören Siöblads brev av d.24 februari 1704, att visa de skäl, var med hr kyrkoherden förmenades sig kunna betyga, att några hemman som nu en tid till Lur socken och Tanums pastorat med sin prästerättighet och kyrktionde varit liggande, skola böra till Skee pastorat och socken återkallas och läggas. Var över han d. 5 maj sistlidne, dess skrift insinuerade, inbegripande de skäl var på han förmenar denna sin ansökning vara grundad. Vilken skrift kommunicerades ärevärdige hr prosten och kyrkoherden mag. Jesper Pinck i Tanum, till förklaring där på han d. 6 maj inkom med sin delatorie exception, förmälände, att han ej kan svara i denna sak, förrän venerandi consistori fullmäktige här vid sig infinnes. Prövade för den skull tingsrätten skäligt där över på följande sätt sig utlåta.

Resolutio. Såsom ärevärdige mag. Jesper Pinckius, uti sin dilation exception, den han nu insinuerat haver skatter för en nödvändighet, att innan tingsrätten, efter undfången högvälborne hr guvernörens order skrider till att rannsaka, om de hemman, som sökas av pastore i Skee hr Fredrik Bagge, att dragas ifrån Tanums till Skee gäld, det högvärdige konsistorium uti Göteborg bör njuta notification här om, på det venerandum konsistorium sig må utlåta och förklara kunna, omdet någon fullmäktig till berörde rannsaking vill expediera och hit sända, som kan observera och i akt taga, ettdera eller bägge pastoraternas Tanum och Skees rättigheter och det i synnerhet av den orsaken, att det högvärdige konsistorium, skall vara igenom det hög. Kungl.kammar kollegie brev av d.15 juli 1703 beordrat conjunction med hans excellens högvälborne hr guvernören och amiralen, med sin berättelse om denna tvistighet inkomma. Allt för den skull, ehuru väl

någon laggilder gärdesgård icke är hållen som där ifrån kunnat svinen uthålla, utan haver allenast där någon vidjegård uppsatt varit, som kunnat där ifrån avhålla storboskapen.

§7

S. dag trädde Christopher Håvelsson i Greby för tingsrätten och fordrade av Erik Steensson på Hertseröd 3 daler som han för 7 år sedan lånt till Erik Steensson. Erik tillstod att han fått samma 3 daler till låns, och dem betalt på sin skatt. Men beklagade, att anno 1702, han haver kommit ifrån 3/8 uti Greby han hade under bruk, och den 7de juli samma år haver kronans befallningsman välbetrodde Bengt Månsson och några av nämnden hållit husesyn, på hans intill den tiden havde bruk, då han blivit skyldig 28 daler smt uti huserötan, sedermera haver länsmannen välaktad Sven Svensson och sal. nämndemannen Guttorm Gunnolfsson i Rungstung d.20 februari 1703, varit hos honom och registrerat hans bo, för denna huserötan, då hans egendom sig högre intet bestigit, än till 24 daler 8 öre smt var av för foderlös och skuld en röd ko a 4 daler en kvigeikalv a 24 öre och ett får a 16 öre äro blivne döde, så att av förberörde summa, var till hans bo sig besteg avgår 5 daler 8 öre varandes icke mer behållit att tillgripa än 19 daler smr, för all hans felaktighet på husen, och flere kreditorer. Nämndemännen påminde, att och Erik Steensson är skyldig 24 öre smt till kyrkan på dess tionde. Christopher i Greby påminde, att Anders Christophersson i Greby som kom till bruket efter Erik Steensson, icke mer fått av denna huserötan än 12 daler smt, det övriga har korpralen Christian Lundström, att han bör av behållningen, åtnjuta sin förnöjelse efter de lånte penningar, äro till skatten utlagda. Erik Steenssons fattigdom berättades av nämnden sig tilldragit av den olycka han haft på kreatur, och tillstötande svåra år, men icke av hans försummelse och lättja. Och kunde icke Christopher säga, att han för vårdslöshet och lättja skull, låtit legat åker och äng obrukat, men att han försummat sig till bygge och reparera husen. Hr kapten Boije förbrakte att korpralen bör uti detta målet njuta preferensen, fram om kronans skatt och tionden, den de hade tillförne av honom kunnat utbekomma. Tingsrätten försporde om han intet mer ägde, uti sitt bo, än det som på förberörde registrering finnes antecknat, och om han kunde sin ed där på göra. Var till han svarade nej, och vill där på göra sin ed. Vilken han och så efter rättens tillåtelse nu gjorde och betygade sig intet mera ägtoch äga än han för detta uppgivit till sina kreditorer. Resolutio: Såsom Erik Steensson i Hertseröd under Kleva i Tanums socken, haver med sin ed betygat inför sittande rätten, att han alls intet mera uti sitt våld nu för tiden äger, var med han kan sina gäldenärer och kreditorer förnöja, än det som finnes av länsmannen Sven Svensson och sal. Guttorm Gunnersson anno 1703 d.20 februari uti inventarie infört, nämligen 19 daler smt, som är behållit, sedan en ko en kalv och ett får av hans boskap efter registreringen av foderlösan blivit borta. Vilket icke förslå kan till alla hans kreditors

förnöjelse. Allt för den skull där Christopher i Greby och kyrkovärden Gude i Svandal å kyrkans vägnar för tionde, förmena sig kunna bestrida korpralens Christian Lundström förmåner uti de 19 daler smt, som han på huserötan för 3/8 uti korprals bostället Greby nästförlidne år emottagit, skall dem sådant fritt stå till ett annat ting att visa efter uttagen stämning på vederbörande. Då och bonden Anders Christophersson i Greby Erik Steenssons efterträdare till bruket, måste vara tillstades, att giva vid handen, vad han haver på husebyggnadens ibidem fullkomnande åtnjutit. Och emedan han Erik Steensson, är av sina kreditorer betvungen således sin egendom att avstå. Ty bliver han sedan efter, för sina kreditorer vidare kval, för desse fordringar befriad, likmätigt kungl. majt. allernådigste resolution de anno 1687d. 28 maj 3 punkt. Helst emedan Erik Steensson fattigdom, ej av hans lättja och försummels, utan de tillstötande hårda åren och olycka på boskap sig till dragit.

§8

S. dag föredrog kapten välborne hr Anders Boije för tingsrätten, att han haver Tore Pålsson i Edsviken suspekt och misstänkt, för det, att han skall hava låtit och borttubbat hans tjänstedräng Nils Andersson vilken är nästförlidne vår avviken ut ur hr kaptenens tjänst, åt Norge. Till bevis där av, framtedde hr kaptenen ett brev, dat. nästförlidne d. 3 juli, vilket berörde Nils haver skrivit Tore Pålsson till, med begäran han skulle tillsäga de 3 ne hr kaptenens tjänstepigor Kirstin Andersdotter, Marta och Anna, att han viste skaffa, dem inuti Norge tjänst, var på, sedan Tore fick samma brev och det av hr prosten i Tanum mag. Jesper Pinck, blivit hans kvinna Marin Eriksdotter föreläst, Tore samma brev uti förvar haft, och därav intet ord låtit hr kaptenen veta. Men strax därefter hava samma hr kaptenens tjänstepigor, begivit sig på flykten, till vilket allt han förmenar berörde Tore och hans hustru vara orsaken, och bör svara. Tore ursäktade sig, att han intet talat med berörde Nils förr än han gick bort, ej heller inrått honom rymma och fast mindre talat med de tre avlupna kvinnfolken, som dock strax tillbaka brakte blevo. Sade och att brevet kommit till prästgården, och att hr prosten läst det för hans hustru och sedan att hon hade det med sig hem, men han icke vetat, vad där uti stod, och att hans hustru sagt för honom, att Nils allenast där om skrivit att man skulle skaffa honom pass. Sedan sade Tore, hade brevet legat uti Tores hus till dess kaptenen rekvirerade detsamma fick och det av honom och för honom läste. Tore tillspordes om han för sig och sin hustru kunde avlägga ed, att de intet visste av hans rymmande, eller honom där till intalat. Hr kaptenens fullmäktige mons. P. Dufva tillstod och omsider, att pigorna voro några dagar förr bortlupne, än som detta brevet är skrivet. Offererade dock Marin Eriksdotter och dess man till att göra sin ed därpå, att de intet visste av när drängen Nils ville löpa bort eller där till med sitt råd kontribuerat. Därpå trädde Tore Pålsson, och hans hustru Marin uti Edsviken, som nu tillstades kommen var fram, och med

Jan 1705

Anno 1705 d. 30 och 31 januari samt 1 februari blev ordinarie laga ting hållet med allmogen av Tanums härad, å rätta tingstad gästgivargården i Hede. Närvarande kronans befallningsman välbetrodde Bengt Månsson, och häradernas edsvurne och trovärdige nämndemän som voro.

Av Tanums härad

Regart Torsson i Hogen
Hans Bryngelsson i Säm
Gude Eriksson i Håkeby
Olof Joensson i Ljungbytorp
Simon Olsson i Kalleby
Jul Persson i Gurseröd
därför blevo excuserade

Av Vette härad

Hans Simonsson i Sälten
Hans Mickelsson på Rundö
Joel Larsson i Kollekind
Joel Hansson i Åmott var sjuk
Anders Andersson i Treje illa sjuk
Lytter Olsson i Östby som allt

§1

S. dag sedan tingspredikningen var hållen och tingsfreden på vanligt sätt utlyst förekommo efterföljande mål och ärender.

§2

S. dag anklagade av länsmannen välb. Sven Svensson, unga piltén Hans Trulsson i Fossum, och kvinnfolket Märta Eriksdotter i Hoghem, för det de förlidne vår 1703 haft med varann lönskeläger. Hans Trulsson tillstod att han med denna kvinnspersonen lägersmål begått, vilket och hon desslikes bekände skett den tid hon tjänt hos hans föräldrar uti Fossum. Där efter hon fem veckor före nästförlidne mickelsmässo tid, haver fött ett oäkta piltebarn. Konan påstod att han en gång sittandes på en kista i sin faders hus eller stuga lovat henne äktenskap, men drängen nekade där till alldeles, och ville ingalunda med henne äktenskap bygga. Fadern Truls uti Fossum, sade och sig för ingen del, kunna där till sitt samtycke giva, att hans son henne äkta skulle och var ingendera av dessa personer tillförne med slik förbrytelse beträdder.

Resolutio: Emedan drängen Hans Trulsson uti Fossum i Tanums socken och löskonan Märta Eriksdotter uti Hoghem, inför tingsrätten tillstått och bekänt att de anno 1703 före juletiden uti Fossum haft med varann lägersmål, där efter hon sist uti augusti månaden nästförlidne år, fött oäkta barn. För den skull varder han Hans Trulsson sakfalter efter kungl.maj. resolution av d. 3 januari 1694, och 3 kap. giftermåsbalken L.L. till sina 40 mark plikt. Skall och desslikes hon Märta Eriksdotter, efter samma resolution plikta sina 20 mark smt, och de sedan bägge två, efter kungl. majt. publicerade kyrkolag 9 kap. 4§ stå en söndag uti Tanums kyrka på pliktépallen och där efter uti församlingen, taga offentlig absolution och avlösning. Uti barnfödsel pålades och Hans Trulsson till Märta Eriksdotter att årligen betala 3 rsd kurant, till dess barnet sig självt föda och försörja kan. Men sedan som barnet bliver ifrån spenen avhänt, det då fadern det då ville taga till

sig och försörja kan han desse 4 rd smt 16 öre som han eljest till modern erlægga skall, innehålla. Och på den händelsen, måste han omtänkt vara, att det försörja 2ne år, emot vart och ett, som modern det uppehåller. För bägges dessas bot, caverade drängens fader Truls Trulsson i Fossum.

§3

S.dag blev på kronans befallningsmans välb. de Bengt Månsson begäran av tingsrätten granneligen där över rannsakat, om några private preceptores här uti häradet hos en eller annan ståndsperson sig anno 1701 eller 1703 uppehållet, men som samtliga nämnden berättade, att på föresagde år, slika personer sig här icke hava någonstädes uppehållit. Ty beviljades och befallningsmannen däröver tingsrättens attestatum under häradets sigill och lika formalier som uti Bullarens protocoll.

§4

S.dag blev och av tingsrätten noga efterfrågat, om det här uti häradet boende strandsittare och husmän äro av den förmögenhet, att de efter kungl.maj. aller nådigste kontributions plakat, kunnat pro anno 1703 erlægga kontributionen 2 d smt, och förmantes nämnden som deras tillstånd granneligen visste, att här säga sanningen, och som nämnden tillika med tingsökande allmogen, med en mun bekände, att de icke äro av den förmögenhet att de denna kontributionen förmå erlægga. Allt där över tingsrättens attestatum under häradets sigill av lika innehåll, som uti Bullarens härads protokoll finnes infört.

§5A

S. dag föredrog kronans befallningsman välbetrodde Bengt Månsson tingsrätten hans excellens högvälborne hr guvernörens och amiralens Siöblads resolution av d. 26 oktober 1704, var uti kronans befallningsman beordras, att varest någon tillgång finnes hos åborna, för den rest på kronotionden och mera, som är ineståndne blivna för de hemman, som uti detta fögderiet anno 1700 legat öde. Den upptaga, men för all den rest där ingen tillgång är jämte ödesmål, låter hans excellens ankomma på vederbörlig rannsakning och verifikation till avkortning. Begärde allt därför hr befallningsmannen att tingsrätten samma rannsakning företaga, vilket och honom bejakat blev. Och infördes allt därför, för vart och ett hemman och dess åbo, rätta beskaffenheten där om, uti den av hr befallningsmannen uppviste restlängd, vilken sedan med undertecknad häradshövdingens underskrift och häradet sigill blev verifierat och befann sig dess beskaffenhet som följer.

Tanums härad och socken

Kleva och Hertseröd kronohemman 1 ¼ kaptenen för dragonerna av Tanums kompani, välborne hr Anders

JAN 1705

Boije till boställe anslaget, legat anno 1700 alldeles osått. Detta är blivit liggande osått, förmedelst det hr kaptenen Anders Boije, av sin tjänst vid kamperingen och vakterna uti rupturen blev hindrad, fanns och alldeles intet sädeskorn i landet till köp. Ängen blev och mestadels obärgat. Synes allt därför vid en sådan beskaffenhet, att hr kaptenen med restens betalande ej kan graveras. Dock underställes detta hans excellens nådige gottfinnande.

Hala kronohemman 1 fänrikens för dragonerna av Tanums kompani, till boställe anslaget, där av 1700 över $\frac{3}{4}$ legat osått. För fänriken hr Abraham Falkengren militien samma skäl som för hr kaptenen på Kleva, därför underställes och i lika måtto hans excellens höggunstiga behag, om han med restens klarerande betingas kan.

Bodal kronohemman 1 sergeanten av Tanums kompani till boställe anslaget där av hälften 1700 legat osått. Sergeanten Gustav Pihl, avancerade 1699 ifrån sergeant tjänsten till de nyvärvade dragonerna, som gingo åt Livland, och Jonas Hansson dess successor hade 1700 bruk på Härslätt. Fanns och uti landet intet sädeskorn till köp, och var han vid gränsen av sin tjänst hindrad. Därför han med denna restens klarerande ej synes kunna graveras, som dock hans excellens nådgunstiga behag underställes.

Ön kronohemman $\frac{1}{2}$ förridaren av Tanums kompani till boställe anslaget, där av $\frac{2}{3}$ 1700 legat osått. Förridaren Måns Ekerot, är alldeles oförmögen denna resten betala, ehuru väl han själv höet bärgat.

Ogstorp kronohemman $\frac{1}{2}$ korpral boställe av Tanums kompani. Här av halv parten legat 1700 osått. Föraren Hans Fleifick, finnes vara utfattig och oförmögen till denna restens betalande och för honom är samma skäl, som för de föreskrivne herrar officerare att considerera.

Greby kronohemman $\frac{1}{2}$ skallmejablåsaren av Tanums kompani hemvist där av hälften legat osått 1700. Bonden Sven Pipare vid namn, gick där ifrån helt utfattig, och haver alls intet, till att betala resten med. Skallmejablåsaren var ännu uti ??, och brukade inte själv gården. Blev och allt bonden bo förrän han från Greby avreste, inventerat, och räckte ej till att betala halva huserötan med. Finnes alltså för resten ingen tillgång.

Underslös kronohemman $\frac{1}{2}$ trumslagare boställe under Tanums kompani, där av hälften anno 1700 legat osått. Bonden Sven Håkansson, gick tiggande där ifrån, och hade alls intet till att betala resten med. Trumslagaren Carl Rytting var av sin boflyttning avmattad, att han ej mäktade själv bruket intaga, var och därifrån av sin tjänst förhindrad. Varför han med

restens betalande, ej synes kunna graveras, som dock hans excellens gottfinnande submitteras.

Helgeröd kronohemman $\frac{1}{2}$ dragon rusthåll av Tanums kompani, har legat 1700 alldeles osått. Rusthållaren och bonden Helge Andersson, sitter ännu vid rusthållet, men äger intet resten med, utan merendels tigger sitt bröd. Höet bärgades till rustningshästen av honom själv. Durschta's gården är av kungl. majt. eftergiven.

Ryk Uppegården kronohemman $\frac{3}{4}$ dragon rusthåll av Tanums kompani, var hälften anno 1700 osått, bonden och rusthållaren Olof Pedersson haver utfattig gått ifrån rusthållet och äger alls intet till betala resten med. Har sedan till fyrmännings dragon sig låtit leja, Höet bärgade till rustningshästen, Durschta's gården är av Kungl., majt. allernådigst eftergiven.

Ryk Övergården kronohemman $\frac{3}{4}$ dragon rusthåll av Tanums kompani, har legat anno 1700 alldeles öde och osått. Sergeanten Johan Ekerot som rustar för gården, har tillförne brukat hälften därav, och bor nu på dess hemvist. Och bonden Jacob Svensson som brukade den andra hälften, gick tiggande där ifrån för 6 år sedan, och är nu sedan uti stor uselhet död, och hos honom var ingen tillgång. Och ehuru väl det varit rusthållarens skyldighet, dess rusthåll med åbo försörja, så att det icke skolat förfalla i ödesmål, så haver det dock synts tingsrätten betänkligt, att han för denna resten skulle graveras, i anseende till den svårighet, som var uti rupturen och den dyra tiden, att skaffa åbo, vilket dock till hans excellens nåd rättvisa beprövande ödmjukast hemställas.

Tyft kronohemman $\frac{1}{2}$ dragonrusthåll av Tanums kompani, har legat hälften osått anno 1700. Rusthållaren och åbon Angrim Andersson, lämnade hälften för fattigdom skull öde. Är sedan bortflytt till Botolfs Vidingen. Vilken har nu ihjälslagit sin hustru, och därför är dömd till döden. Av hans egendom är dock för denna resten, betalningen uttagen.

Uppegården i Tegneby kronohemman $\frac{1}{2}$ profoss hemvist av Tanums kompani har legat 1700 hälften osått. Bonden Tolle Jacobsson lade denna delen för armod skull öde, och är alltså för resten ingen tillgång. Profossen själv bodde längre upp i Sverige. Höet blev igenom grannarnas tillhjälp bärgat.

Mellangården i Tegneby kronohemman $\frac{1}{2}$ landsgevaldigern på lön anslaget, har legat hälften 1700 osått. Åbon Helge Joensson dödde 1700, och lämnade änkan Gunnur Larsdotter efter sig i största fattigdom, vilken är åter gift med bonden Per Andersson ibidem. Men de äro i uselt tillstånd att de intet äga till betala resten med. Hälften som var sådder, blev av missväxt borta, och höet som bärgades, är till rotebåtsmannen avlöning använt.

piltén gått in på Ljungby äng med Gerums få och att där betat, samt givit honomen näsvis mun, när han bett honom träda tädan. Havandes piltén vid pingsttiden blivit slagen. Gerumsborna sade sig intet kunna hålla sina kreatur tillbaka, utan att de ju måtte komma in på Ljungby ängen, så länge som plogen går emedan som ingen gärdesgård är emellan Ljungby och Gerums ängar.

Resolutio: Tingsrätten prövar skäligt, det Truls Trulsson i Ljungby bör efter 10 kapitel sårebalken med vilja landslagen, plikta sina 3 mark smt för den blånad han givit piltén Tron Olsson i Gerum, när han vid pingsttiden betat sin husbondes Sören Larssons i Gerums boskap in på Ljungby äng. Men däremot varda Gerumsborna hädan efter förbudna, i anledning av 16 kap. B.B.L.L. vid 3 marks smt plikt, att efter valborgsmässotiden träda in på Ljungby ängar till att beta sitt få, eller sina plog kreatur, in till dess om året höet bärgat varder. Vid samma bot och plikt bliva och Ljungbyborna förbudna, in över råmärket emellan Ljungby och Gerum, att träda uti bete, med deras boskap och hästar efter valborgsmässotiden, in till dess höet avbärgat varder.

§6

S.dag kårade Anders Olsson i Kyrkoryk till Olof Siulsson ibidem, över det han Olof nästförlidne sommar, skall en årsgammal kalv för honom fördärvat, och avhuggit senan på den samma uti hasen av bakbenet. Där till med klagade han, att en gris voro för honom av Olof slagen och fördärvat. Olof Siulsson nekade i förstone sig gjort skada på berörde kalv, men grisen tillstod han av honom vara halt slagen. Måste dock omsider tillstå, det kalven av hans segde eller skära fått skada när han esom oftast honom och Anders svin kört ut ur sin åker, och påstod där hos, att Anders måtte honom ersätta den skada, som hans kreatur på Olofs säd, förlidne sommar gjort hade. Olof Jonsson i Ljungbytorp, hade sett kalven och värderade den för 5 mark smt och grisen för 16 öre smt men skadan på åkern var ännu intet besedd eller värderad.

Resolutio: Tingsrätten prövar för rättvist, att såsom Olof Siulsson uti Kyrkoryk i Tanums socken, ej förneka kunnat, det ju han en årsgammal kalv och en gris, för Anders Olsson i Kyrkoryk dess granne fördärvat haver, vilken förra nämndemannen Olof Joensson i Ljungbytorp haver skattat för 5 mark smt, och grisen för 16 öre smt, så bör och Olof Siulsson i Kyrkoryk, betala till Anders Olsson ibidem, berörda kalv med 5 mark smt och grisen med 16 öre smt, eller en annan så god gris igen honom restituera. Skall och desslikes Olof Siulsson, för sådan sin förbrytelse efter 44 kap. B.B. landslagen, plikta sina 3 mark smt, och där hos till Anders uti rättegångs omkostnad 24 öre smt erlägga. Men vad beträffar den skadan, som på Olof Siulssons korn, Anders Olssons kreatur skola hava gjort, så förbehålles Olof Siulsson den rätt, att

till ett annat ting Anders Olsson därför få lagligen söka.

§7

S.dag inställde sig för rätten madam Margareta Maria Schata, sal. mag. Winterbergs efterlätne änka, berättandes det Siver eller Siul Gulbrandsson uti Siverbo eller Siulbo i Lur socken, haver riktigt och redeligen till henne betalt och levererat 76 rd smt, som dess moders sal. moderfader hr Påvel Nilsson på Kleva hade att fordra av de 4 bröder, Anders, Gulbrand, Erik och Olle Siversöner, och därför uti pant haft 1 tunna landskyld uti Siulbo eller Siverbo efter dess där å undfångne pantebrev av d. 27 oktober 1645, och d. 17 december 1647. Allt därför lämnade nu välberörde madam Schata på sin kära moders vägnar Siul eller Siver Gulbrandsson i Siulbo, detta som ett kvittens för samma fordring och tillägnade Siul Gulbrandsson och hans arvingar, till ervärdeliga tider den rätt, berörde 1 tunna skyld uti Siulbo, få possidera äga och besitta, såsom dess tillhöriga odel och egendom, och såsom Siver Gulbrandsson i Siulbo med ärevärdiga hr prostens mag. Jesper Pincks penningar, samma gäld betalt, så gav och Siver Gulbrandsson honom försäkring och panterättighet, för ovan berörde lån a 76 rd smt, uti den inlösta 1 tunna skyld uti Siulbo, vilken hr prosten hädan efter njuta skulle, under samma lika villkor, som sal. hr Påvel Nilsson den innehaft. Dock den förening som Siul eller Siver Gulbrandsson, med sina brodersöner Johan och Vettle Johanssöner däröver gjort, i alla måtto oprejudicerad vilket å parternas begäran, dem till säkerhet å alla sidor blev till protokollet fört.

§8

S. dag betygade Olof och Lars i Utängen i Tanums socken samt hustru Berta ibidem, att de efter förening, voro betalte och förnöjde, av Olof Bryngelsson och Hans Guttormsson på Nedre Rungstung, för den kostnad de gjort på det gärdesgård styckets upprättande, som desse Nedre Rungstungs borna nästförlidne vinter hade borttagit ut ur fredsgården, som står emellan fälles utmarken, Utängen Nedre och Övre Rungstung Ljungbygårdarna och Ljungbytorp tillhörande. Vilken samtliga deras åkrar och ängar befredar, för kreaturens avbetande som i fälles utmarken utsläppes. Och ehuru väl Nedre Rungstung borna, nu sig avsäga ville, ifrån allt vidare besvär, berörde gärdesgård stycke, att vidmakthålla, vilket uti begynnelsen, igenom grann sämja av dem för några år sedan, skall där först vara uppsatt. Så kunde likväl tingsrätten dem där ifrån intet entlediga utan måste de så hädan efter, som här till där om förfällige?? vara, att detta gärdesgård stycket hålla vid lycka, efter berörde gärdes eller fredsgård, berättad av nämnden, som och sant var, icke allenast befreda Utängs egendom ifrån kreaturens avbetande, utan och Nedre och Övre Rungstung, Ljungbygårdarna och Ljungbytorps

nästförlidne år för honom vara omkommen uti älven och drunknat, så kan tingsrätten inte pålägga Anna Gunnolfsdotter den att betala, emedan det sig mer av en olycklig händelse än hennes vårdslöshet lär tilldragit hava.

§16

S. dag besvärades sig rushållarna av skattehemmanet Bramseröd Engebrekt Pedersson och Torger Olsson över kronohemmanens St. Oppens åboer Siul Jonsson, Nils Hansson Olof Siulsson och Simon Andersson, angående det dessa skola in över rätta råmärket omkring den skogstrakt, som igenom häradshövdingens hr Cedercronas dom de anno 1702 d. 15 februari de vunnit hava, skridit in på Bramseröds sidan och uppsatt där en båtsmansstuga, dem till förkränkelse. Påståendes allt därför Bramseröds borna att Oppens åboer icke måge förberörda skogstrakt längre extendera än ifrån det rum där Rössekärrsbäcken löper tillhoppa med Björndals backen, och sedan uppför, utmed Rössekärrsbäcken. Där emot Oppens åboer förmena sig böra äga den skogstrakt, som mellan Björndalen och Rössekärrsdalen liggande är. Resolutio: Tingsrätten prövar för billigt, att förrän tvistigheten om båtsmansstugan, som Bramseröds borna klaga över vara satt av Stora Oppens åboer in på Bramseröds sidan kan decideras och slutas, bör denna tvistigheten uti hr kapten välborne hr Anders Boijeseller någon officerares å rusthållet vägnar samt och uti kronans befallningsmans välbetrodde Bengt Månsson jämte bägge hemmans åboer och jordägares närvaro, besiktigas av undertecknad häradshövding och 2ne av nämnden nämligen Gude Eriksson i Håkeby och Jurd Pedersson i Gurseröd, på det att man ögonskinligen finna må, om den båtsmansstugan var över Bramseröds borna sig så högt besvära, är in på Bramseröds sidan över rätta rågången emellan Stora Oppen och Bramseröd skogstrakter sätter eller stånda. Och sedan detta synt varda, vill sig tingsrätten utlåta, om den berörda båtsmansstugan där kan stående bliva eller inte.

§17

S. dag infann sig för tingsrätten Joen Olofsson i Kyrkoryk, sig besvärandes över Hans Halvardsson i Stora Ryk i sådan måtto, att Hans Halvardsson är inkommen på ett halvt rusthåll uti Stora Ryk, som Olof Endersson där sammastädes besuttit, men likväl sig undrager att honom restituera och betala de 35 rd smt 4 öre som han lånt till Olof Endersson medan han där bodde, varför han uppköpt vad som till munderings persedlar anskaffande varit erfordrat. Var över Joen Olofsson i Kyrkoryk supplikerat till välborne hr översten Weinholtz d. 10 november 1704, begärandes ettdera att Hans måtte påläggas betala honom de till Olof Endersson utlånte 35 rd 4 öre smt eller och att han där på må sig kunna en annan åbo förskaffa, som gör honom någorlunda dess förnöjelse. Varpå hr översten remitterat honom till lag och rätt, där att låta rannsaka, vad persedlar som för Jons utlånte penningar är uppköpta och om de ännu äro vid makt. Hans Halvardsson svarade, att

detta rusthåll var öde anno 1700 och 1701, och 1702 kom han där till, då Olof Endersson var alldeles utfattig, och blev gården tillbjuden Joen i Kyrkoryk, att då emottagas, men han det försakat, nu sedan han antagit den samma och uppbrukat, så och sig antagit att svara för huserötan, vilken sig långt högre bestiger än den halva munderingens värde. Då kommer Joen i Kyrkoryk och honom den ena gången efter den andra här vid över och inkviterar. Begärde allt därför Hans, att han kunde för Joens inkommoditet förskonas. Refererade sig och Hans på hr kaptenens välborne Anders Boijes betygande härom, att det halva rusthållet Olof Enderssons, blivit Joen tillbudet, när det lutade till ödesmål, och Olof Endersson var alldeles utfattig vorden. Ytterligare, beropade sig och Hans på länsmannens välaktad Sven Svensson, Olof Lassessons i Stora Ryk och Erik Bryngelssons ibidem vittnesbörder här över. Välborne hr kaptenen betygade där på, att han ofta tillbjudit Joen i Kyrkoryk sig antaga Olof Enderssons rusthåll när Olof uti så stor fattigdom förföll, att han inte mer kunde svara till rusthållet. Men han resolverade sig inte där till. Blev allt därför Hans så god som betvungen det antaga emedan han hade den andra halva gård och rusthållet som däremot svarade under bruk. Löjtnanten välborne hr Abraham Falkengren och kronans befallningsman välbetrodde Bengt Månsson berättade, att samma halva rusthåll varit offentligen på kyrkogården åt allmogen utbudet, till vem som det vela antaga, men Joen resolverade sig inte därtill, ej heller då begärde det. Emot Ryks borna gjorde Joen sin exception, att de voro ovänner och alla på Ryk hålla tillsammans emot honom, men kunde dock icke visa dem emellan någon reell ovänskap vara. För den skull avlade Olof Lassesson och Erik Bryngelsson i Stora Ryk med hand å bok deras ed här om och sedan särskilt förhörde berättade således, men först Olof Lassesson, att enär det halva Olof Enderssons rusthåll var uti lägervall, då blev Joen Olofsson i Kyrkoryk på Stenehed, av hr kapten välborne Anders Boije, och välborne hr översten Weinholtz tillbjuden, att intaga till bruk det halva Olof Enderssons rusthåll uti Ryk, emedan han beklagade sig, att hans penningar voro borta. Men Joen svarade att han det inte sköter. Mera hade han inte till att berätta. Sedan inkom Erik Bryngelsson och berättade, att när Olof Endersson för några år sedan kom uti fattigdom, och förmådde inte svara för rusthållet, vart klagat på åtskilliga möten och mönstringar, att dragonen inte kunde av Olof Endersson få sin rätt. Blev allt därför svarat av var officerare, att Hans måtte taga emot Olof Enderssons halva rusthåll, men då hörde han aldrig, att Joen där emot något talade, mindre sig då tillbjöd, att det emottaga. Sedan var Erik en gång på Kleva, då antog Hans bruket, och gjorde med Olof Endersson den förening, uti hr kaptenens närvaro, att han skulle få rusthållet och njuta munderingen för huserötan, och 2 rd smt skulle Olof bekomma som munderingen mer kostade än huserötan var, och vägrade sig ändå Hans till gården emottaga. Sedan så kommo de omsider således överens, att Olof Endersson skulle sitta på $\frac{1}{4}$ bruk av sitt halva rusthåll ett år, utan vidare skatt, än

att han skulle hålla för sin fjärding häst och karl, men alla andra besvär, dem skulle Hans draga. Mer hade han ej till att säga. Något mera hade parterna inte heller till att föredraga. Anno 1702 var husesyn hållen på detta halva Olof Enderssons rusthåll, där av insinuerades nu en kopia av vilken befanns att huserötan på Olof Enderssons halva gård, sig till 32 rd smt då bestigit, och sedan har Olof sittat där på halva gården och skattat, så och andra året på fjärdingen och ej vidare skattat än sagt är, av vittne, och likväl mer och mer husen fördärvat, som och Olof Endersson själv nu ej neka kunde, utan fast mera tillstod, att han den tiden alls intet hade byggt eller flytt på husen. Halva munderingen skattade de närvarande herrar officerare för vid pass 36 rd silvermynt.

Resolutio: Det påstår väl Joen Olofsson uti Kyrkoryk att Hans Halvardsson uti Stora Rry, vilket Olof Endersson till året 1702 innehaft, måtte obligeras och förpliktas att betala till Joen i Kyrkoryk 35 rd smt som han haver försträckt till Olof Endersson den tid han bodde på förberörde halva rusthåll uti Ryk till åtskilliga mundering sorters uppköpande, eller och avstå till honom berörde halva rusthåll, som en god tid med hans medel skall blivut underhållet. Dock likväl såsom Hans Halvardsson i Stora Ryk där emot igenom herrar officerares vid kompaniet, såsom hr kapten välborne hr Anders Boijes hr löjtnanten välborne Abraham Falkengrens samt kronans befallningsmans välbetrodde Bengt Månssons och andra fleras dessutom dels efter avlagd ed gjorda vittnesbörder klarligen intygade, att då Olof Endersson förföll uti så stor fattigdom, att han berörde rusthåll inte förmådde de utgifter som av rusthållet borde utgå, haver berörde halva rusthåll, blivut på Tanums kyrkogård offentligen utbudet bland allmogen, att vilken som behagade, det skulle få antaga. Haver och det både på Stenehed vid mönstringen av välborne hr översten Petter Weinholtz och hr kapten välborne Anders Boije, varit i synnerhet Joen i Kyrkoryk tillbudet, att det emottaga, på det han således kunde njuta sin förnöjelse för sin till Olof Endersson gjorda försträckning. Men Joen Olofsson i Kyrkoryk där till sig inte velat resolvera. Haver för den skull Hans Halvardsson i Stora Ryk som den andra halvdelen uti samma rusthåll innehade blivut nästan såsom tvungen detta Olof Enderssons rusthåll sig antaga på vilket uppbrukande han sedermera haver mycken flit använt. Allt därför finner tingsrätten det sådan Joen Olofssons ansökande ej oskäligen kan hållas för mycket betänkligen vid en sådan beskaffenhet, och ville gärna tingsrätten där uti sina tankar vidare yttra. Men som det, att Hans skulle påläggas rusthållet till Joen Olsson avstå, icke står uti tingsrättens makt Joen Olsson slikt att bevilja. Emedan det under tingsrättens disposition inte står rusthållare ifrån de rusthåll var uti de inrymde äro av eller tillsätta utan rekvirerar sådant hans excellens högvälborne hr guvernörens och hr överstens utgörande om där till giltiga skäl vara. Ty haver Joen Olofsson hos dem därom sig att angiva. Vad eljest beträffar att Hans Halvardsson skulle de 35 rd smt till Joen Olofsson i Kyrkoryk betala, som Olof Endersson skall lånt till åtskilliga munderings sorters uppköpande, så kan icke

heller tingsrätten Hans Halvardsson sådant pålägga, all den stund munderingen icke kan skattas mer värd vara, än det som Hans Halvardsson uti Stora Ryk, av Olof Endersson åtnjuta borde, för den huseröta, som Hans Halvardsson sig för Olof Endersson påtagit uppå förberörde rusthåll att bota.

Ting den 8-12 oktober 1706 i Hede - fortsättning.

d: 12 Octobris.

Tanums prästgård	Tanum	§ 34 S: dag föredrogh Erwördige Hr Probst och Kyrkioherden i Tanumb Mag:r Jesper Pinq huruledes den stora booden på Tanumbs Prästegårdh som Kommer församlingen till att hålla wid mackt är alldehles förfallin: till wägger Taak och altsammans. Begjarte Altderföre handräckningh af TingsRätten att Kunna bringa församlingen ofordromligast samma bodh att reparera. Sammaledes berättade han och att stallgolfwet utj Prestegårdens stall är alldehles förderfwat. -----osv
Bramseröd Oppen Stora Björne- dahlen	Tanum Tanum Tanum	§ 35 S: dagh förneekade Engebrickt Pedersson i Bramsrudd alldehles sigh mehra uth gifwa kunna på de 7 sättungar skyllth utj Bramsrudd som han sigh af Oluf Botolfsson tillpantat, än han reedan uthgifwet emedan han önskar dageligen och derföre opbiuda Låtit samma gårdh, att fåå sina der på uthlagde pantpenningar igen Nämbl:n 27 Rdr. Altderföre kunde TingsRätten för denna gången icke påläggja honom betahla de 6 Rdr, som hustru Karin Renallsdotter CronobåtzMannens Lars Bagges hustru på Stora Oppens mark, förmente sigh hafwa till att fordra såsom sin Moders Berta Erichzdotters tredingh eller gifförätt, utj de penningar, som sahl: Botolf under warande ächtenskap med henne till broderen Torger a 10 Rdr och systemen Anna a 8 Rdr skall uthlagt hafwa, så att Karin Renalfzdatter såsom sin sahl: Moders endaste Erfwinge skulle arffeligen böra tillkomma 6 Rdr af förberörde uthlagde Lösningsspenningar. Och producerade nu för TingsRätten Karin Renalfzdatter sahl: Torgers Enkia Dordie Jacobsdotter utj Platsen Biörnedahlen , hwilken bekiände och bewittnade att hennes sahl: Man Torger 10 Rdr undfätt hafwer af sahl: Botolf des broder på des Jordh under de förberördes ächtenskap. Men om de 8 Rdr som löste wara skulle af systemen Anna. kunde hustru Karin Renolfzdatter för denna gången inga wittnen eller bewijs föredraga.
Hästum Boxungeröd Säm	Bullarens hd Naverstad Bullarens hd	§ 37 S. dagh hade sigh fuller Lars Pedersson i Hästhem Låtit till ansvars incitera Anders Gudesson i Boxungerudh att emottaga 14 Rdr för Pijgan Kierstin Bryngelsdotter utj Sämb som hon ännu hade att undfåå af panteSumman för des Odelsjorh utj Hästhemb a 14½ sättungar Landskyllth: effter TingsRättens bref de Ao 1701 d: 11 Februarij, men som Anders Gudesson icke kom tillstådes ey wettandes Man af hwad förfall han der ifrån hindradh blifwet, Ty resolverade TingsRätten att samma Penningar som tillförenne med häradzskrifwarens Wälb:de Jonas Erichssons Pitzer woro försäglade, skulle der jämppte nu försäglas medh häradzhöfdingens, på det han Lars Pedersson framdehles för intresset derföre måtte Lembnas otilltalter.
Nygård Kleva Siverbo Oppen Lilla Hede Hede gäst- givaregård Håkeby Hogar Raftötången Tågeröd	Lur Tanum Lur Tanum Tanum Tanum Tanum Lur Lur Tanum Lur	§ 38 S: dagh bewilliades Wälborne Hr Capitein Boije utj Nygårdz skougen 2 Tolffter Timber till reparation af des characters Byggningh på Klefwan . Sammaledes bewilliades Wälborne Hr Lieutenenten Falkengren 6 Tolffter huustimber i Siuhleboscougen till huussebyggnadh på Lilla Oppens Rusthållth. Iämf? Maria på Heede bewilliades 4 Tolffter huussetimber till huussebyggnadh på Heede Giästgifwaregårdh Ibidem. LändzMannen Wäl:t Swen Swensson 2 Tolffter huussetimber till reparation på des LändzMans booställe Södre Kiärre på Röörs? Ödegårdh . Hwilket Timber LändzMannen Wäl:t Swen Swenson, Nämbedmännen Gude i Huggeby och Anders Hansson i Hougar jämppte skougwacktarens Rasmus Höök, måge skyndesambbligaste på förberörde hemmans skougar uthsyna. Skohlandes och de han hugga willia berörde Timber der öfwer med Jordäganderna sigh förehna. Anders Pigg bewilliades och till huussens reparerande på Rafftetången 5 Tolffter huussetimber utj Tågerudz skougen.

§27

Samma dag uppstod för tingsrätten nämndemannen Simon Olsson i Kalleby och gav tillkänna, att han haver av sin broder Oluf Olufsson i Surtung trettioen och en tredjedels riksdaler bekommit, varför Simon Olsson honom till en brukelig pant, 7 sättingar skyld uti rusthåll och odelshemmanet Surtung uti Tanums härad och socken beläget pantsatte som voro honom efter dess sal. fader Oluf Simonsson i Surtung till arv fallen. Desslikes och 5 riksdaler silvermynt på Simons del uti dragonmunderingen, som därför presteras. Och det med sådant villkor att Oluf Olufsson berörde 7 sättingar skyld uti 18 års tid skall oigenlöst få besitta med hus och jord åker och äng skog och mark samt alla tillhörigheter, och sedan så länge och in till dess berörde penningar honom uti en samlad summa av Simon Olsson eller dess arvingar återlevererade och betalda varda tillika med de 5 riksdaler silvermynt som på dess del uti munderingen äro utlagda. Skolandes Oluf Olsson emellertid berörda del uti dragon munderingen vidmakthålla emot de fördelar som till rusthållet höra. Därtill med såsom och nu vid Oluf Olufssons inträde där till en laglig husesyn uppå det halva Surtung rusthåll kommer till att hållas, så skall och Simon till Oluf betala den brist som därefter sig på husen nu för tiden finnas. Däremot Oluf vid dess avträde skall ifrån sig leverera ? och behålla hus, denna jorden tillhörande. Vilket deras kontrakt på parternas begäran den till behörig säkerhet och rättelse blev protocollo insererat.

§28

Samma dag beviljades Lassegårdens i Kville socken åbo Sven benämnd att uppå Galtö få hugga något timmer till husstock a 4 tolfte, dock efter träffat ackord med skattejord äganden, och där hos efter laga utsyning av länsmannen välaktad Sven Svensson, skogvaktaren Rasmus Höök och nämndemannen Gude Eriksson i Håkeby.

§29

Samma dag förekommo Sven Fredriksson och Oluf Svensson på Djupedal kyrkvårdar för Svarteborgs kyrka pro anno 1705, givandes tillkänna det en man Hans Pedersson benämnd som bott på Övre Rungstung i Tanums socken och en halv gård ibidem brukat, nästförlidne sommar är förrymder åt Norge, sedan han uti så stor fattigdom var råkad, att de av honom icke erhålla kunnat, Svarteborgs kyrkas pro anno 1705 resterande landskyld a 2 tunnor, begärde all därför att de erhålla kunde tingsrättens attestatum över dess svaga villkor, och rymmande. Sammaledes förekom och på deras inkallande Erik Nilsson uti Övre Rungstung på en halv gård ibidem ännu boende hos vilken inestår 1705 och 1706 års landskyld a 2 tunnor korn årligen som till Svarteborgs kyrka betalas borde. Vilken sig i lika måttom beklagade, att han alls intet äger varmed han berörde kyrkas resterande landskyld för berörde år 1705 och 1706 sig nu till 12 riksdaler silvermynt bestigande betala kan. Och såsom nämnden berättade att ermälte Hans Pedersson som avrymde, alls intet ägt eller efter

sig lämnat var av denna kyrkolandskylden kunnat betalas. Varandes och Erik Nilsson av lika eländigt tillstånd med den förra så att han intet äger varmed han berörde rest klarera kan. Allt därför blev det samma, här medelst under häradets sigill på förberörde kyrkvårdars begäran sannfärdeligen attesterat och betygat.

§30

Samma dag fordrade Tolle Olsson i Greby av Jacob i Edsvik någon rest som skolat för 12 år sedan utbetalas till Tanums Prästgårds byggnad, nämligen för fjärdedels hemmanet Edsvik han då åbodde 12 Öre silvermynt, och 12b öre silvermynt för 1/4 hemmanet Skickeröd som han och vid samma tid innehade. Jacob sade sig utlagt för Edsviken det som var pålagt, vilket han kan erhålla med sin ed. Men för Skickeröd drager han själv tvivelsmål, därför vill han det betala, som därför fordrar det han och nu framlade. Men Tolle påstod njuta det andra med. Av Gulbrand i Långåker, fordrades och 24 öre silvermynt till samma prästgårds byggnad. Gulbrand sade sig detta betalt, och där på kunde sin ed göra. Av Anders i Linnebacka fordrades och av samma skäl och orsak 24 öre silvermynt för dess halva hemman till berörda prästgårds byggnad. Blivandes Tolle krävder av hr prosten Pinck för denna rest, emedan hans svärfader Anders Halvardsson på Greby, haver här över varit uppbudsman, vilken haver lämnat efter sig en längd av länsmannen Sven Svensson skriven, uti vilken alla andras namn finns korsade, men icke dessa och för Kleva. Och såsom svaranderna icke bevisa varken med kvittobrev vittnen eller annan bevisning, att de denna resten betalat. Ty varde de pålagde här medelst densamma ofördröjligen klarera och förnöja, emedan tingsrätten inte kan finna något skäl, varför sal. Anders Häfvelson i Greby, skulle dessas namn lämnat på förberörde längd okorsade eller outstrukna där de hava denna fordring betalat all den stund alla andras namn äro överstrukna som sin skyldighet erlagt haver.

§31

Samma dag förordades fjärdingsmannen Anders Hansson i Hogar till nämndeman uti Regart Tohrssons i Hogen ställe, som nu sitt avsked för sin bräcklighet ifrån nämndemans tjänsten drog och avlade han för den skull nu där över sin nämndemanna ed.

§32

Uppbud

7 sättingar landskyld uti Bramseröd blevo för Engebrekt Pedersson ibidem uppb.

3 ggn

4 och 1/3 sätting skyld uti Torp blevo för Peder Gudesson ibidem uppbuden

3 ggn

2/3 uti Svensgård i Tanum, af 3 tunnor landskyld bestående, blevo för Anders Pigg uppbuden

3 ggn

1708

☐ Lagmän, Assessorer och häradshöfdingar	

☐ Store Siöe= och Lille Tulls Staten	

☐ Consistorium och Prästerskapet	

☐ Magistaterne i städerna	

☐ Crono= och Gymnasi Befallningz Män sampt Häradzskrifware	
34 Samtpl. Befl.män att effterslå 40 st. Ryttare som äro förrymbde från Ryttmestaren Edvart Bra..tz? Comp:e 18 jan	<i>Aé: Gällde ett kavalleriregemente, som varit hemma i riket för att värva ersättningsmanskap. Löner utbetalades och man skrev på för att vara med i fortsättningen, men några av männen infann sig inte sedan, varför de nu efterlyses</i>
180 Samtpl. Bef.män om wägarnes reparerande 23 mars	<i>Aé: Påminner om vägröjningen, att den behöver göras innan "allmogens Plog ande tijdh infaller" och att man särskilt skulle se till "broar och Poster som på många ställen äro förfallne"</i>
760 Samtpl. Befm. med Publication ang:de alla wäldsamlige wärfningars förbiudande 13 aug	<i>Såsom till förekommande af all wäldsaml. wärfning och handterande uppå allmogen och deras barn och drängar emoth Kongl. May:ttz allernådigste förordningar.....osv</i>
1139 Bef.m.Bengt Månsom om Capiteins Bostället Klefwa 2 dec	<i>Aé: Brev har kommit om att överstelöjtnant Boyes fru helt avsagt sig "Capiteins sätet Klefwas bruuk". För att det inte skall stå öde vill man skaffa åbo till bruket "så att wid nästkommande fahrdag ber:de he:n blifwer försedd med nödige åboer till des bebrukande"</i>
	<i>Brev förekommer på våren och även senare om förrymda krigsfångar bl.a. från Polen Även flera brev som gäller förrymda soldater från olika kompanier</i>
☐ Åthskillige Personer och Gouvernement Betiente	
Denna rubrik saknas år 1708	
☐ Åtskillige Ståndz Personer	

☐ Fullmacher	
--	

hemkomma., vilket allt tingsrätten på parternas begäran ej underlåta kunnat dem till rättelse uti protokollet införa.

§21

S.d. begärde överstl.skan högvälb. Fru baronessan Elisabet Liven att till husens upprättande på Kleva 12 tolfter timmer henne beviljas kunde att hugga uti de skogar som äro uti Lurs socken till att finna. För den skull blev länsn. Vt Sven Svensso, tillika med nämnden. Anders Hansson i Hogar, och skogvaktaren Rasmus Höök beordrade, att de foder samt välb. Fru uti Siverbo Nygård och Ranebo skogarna till syna det kvantum av hustimmer, som hon är begärandes näml. 12 tolfter kunnandes hon sin före? Med ägarna ombetalningen, som förberörde timmer av dem fordras lämna.

§22

S.d. förekommo Amund Andersson i Söby i Lurs socken och Amund Gissleson uti Övre Knäm i Tanums socken, till kännagivandes att av sin svåger Anders Rasmusson i Klätta haver undfått uti kontanta penningar vardera 6 cr courant eller 9 cr smt, på deras hustrurs Carin och Ingiel Rasmusdöttrars odelsjord uti Klätta, sig belöpanades på vardera till 2 2/9 skuld skyld. Sammaledes hade de och efterlåtit honom Anders Rasmusson efter förening anno 1707 d. 23 feb. att inberäkna uti summan de 5 cr smt vartdera systemen kommer att svara för uti huserötan, efter den husesyn som på Klätta anno 1706 d. 28 april hållen blev, så att vardera systemen ianseende därtill haver på dess odelsjord del uti Klätta undfått 14 cr smt. Sammaledes och dessa förberörda Amundarna såsom förmyndare för deras hustrur lilla och omyndiga broderson Rasmus Johansson hade undfått 12 cr eller 18 cr smt, uti kontanta penningar och dess del uti huserötan efter förberörde husesyn a 10 cr smt, uti summan inberäknade låtit, som gör tillhopa 28 cr smt, varför de så väl sina hustrurs odelsjord delar som förbenämnt är, som och berörde deras brodersons odelsjord uti Klätta sig belöpanade till 7 sett. 4 t skuld skyld pantat till Anders Rasmusson uti Klätta, att oigenlöst få nyttja, njuta bruka och behålla uti 16 års tid, med hus och jorrd, åker och äng, samt alla tillhörigheter såsom en brukelig pant. Vad framdeles skulle igenkomma, eller och dess barn, och vissa deras rättighet till arvs åtnjutande, efter sal., Rasmus i Klätta, lämnas det dem fritt och öppet, och måste då de syskonen som jorden nu pantsatt vara betänkte därpå, att dem deras arvslut tillställa och förnya, innehaver alltså nu under panterättighets villkor Anders Rasmusson i Klätta 14 sett. 8/9 skuld skyld emot ensumma av 56 cr smt, vartill han beräknar sin egen arvslott uti Klätta till 22 sett. skyld uti Klätta som kommer honom att resta 84 cr

smt, vilket till parternas dessto bättre efterrättelse tingsrätten ej underlåta kunde dem att lämna.

§23

S.d. låt Amund Andersson i Söby, och Amund Gissleson i Knäm, insegla med undertecknad häradshövding och kronobefallningsman välb. Bengt Månsson Petzer, vardera 6 rc a courant, som de emottagit på denomyndiga Rasmus Johanssons arvejord uti Klätta av dess faderbroder Anders Rasmusson ibidem, så och 5 cr 24 öre vardera för dess ärvda lösören, som de uti penningar vänt haver, vilka de på intresse ännu inte haver kunnat utsätta havandes dock, att de sin högsta flit framdeles göra vilja, det på rätta till barnets förkovring de utlämna skola, om de kunde, få någon somsäkerhet därför kan behörigen prestera.

§24

1/4 uti halva odels och rusthåll hemmanet Rör i Tanums socken blev för kgl. M. Uppbudna 3 gången.

§25

1 tunna skyld eller halva Utängen blev för hustru Anna Hansdotter så och för dess svärmoder Börta Olofsdotter ibidem uppbudna 2 gngen.

Således som föreskrivet finnes, uti de 3ne Tanums härads protokoll vara agerat, talat och svarat, vittnats orsakat befunnit sentensierat och dömt, betygas undertecknad, med mitt mnamns och sigills undersättande.

Anno loco, et tempore et supra
Gudmundus Nordtorph?

1709

☐ Lagmän, Assessorer och häradzhöfdingar	
655 Hr Häradzhöfdingen Nordberg om husesyn på Klefwa 12 maj	
☐ Store Siöe= och Lille Tulls Staten	

☐ Consistorium och Prästerskapet	
1493 Pastoren Fredrich Bagge i Skee om Publications efftersättiande 9 okt	<i>Aé: Häri förklaras vikten av att snarast tillkännagiva de utannonseringar, som önskas och som är särskilt viktiga i dessa tider.</i>
1068 Magistraten i Strömstadh ang:de een Norsk Lieutnant 14 aug	<i>Aé: Löjtnantens namn var Ullrick Fredrich de Ferrij</i>
1314 Magistraten i Strömstadh ang:de Mathias Jochumsons bedrifne oanständigheeter 21 sept Smittorisk	Såssom det berättar den wählmagistraten igenom des ankomne skrifwellse dat. d. 18 hujus att borgaren Mathis Jochumsson hafwer den 14 hujus warit ombordh på ett norskt skep som ligger med 2ne Anckar mit emillan det swenska och Norska Landet wid Saltbobacken, warandes nyl. kommit ifrån Danzig, och då Mathias Jochumsson har faret ifrån skeppet har han taget skepparen af bem:te skepp med sig i Land wid Nampn Christian Blomme, och hafft här i huus öfwer Natten till andra dagen då skepparen rest ombord igen. Och som bem:te Mathias Jochumsson således har brutit emot höga öfwerheetens åtskillige stränge förbud, har den wäll:de magistraten icke wehlat lämbna mig sådant obemält; Hwaruppå länden den wähl:de Magistraten till behörigt swar att såssom merbem:te Mathias Jochumson har högst görpripel. förbrutit sig emot höga öfwerheetens ordreas och förordning till förekommande af all olägenheet ifrån förber:de besmittade ort Danzig, hwarmed han i så måtto dragit land och Rijke stoor fahra, som effter Tulljachts Lieutnantens berättellse de Norske å sin sijda sökt afböya, hwarmed han således giordt sig högst straffwärdig, så hafwer dhen wähl:de Magistraten wid dettas inhändigande att låta försee honom under säker wacht och arrest, hwarunder han böör stå under laga answar, Ransakning och domb, hwilket den wäl:de Magistraten hafwer behörigen att wärckställiga under Tulljachtz Lieutnantens anklagande, Insendandes mig sedan wijdare medhfart, sampt hafwandes Magistraten att wijdare efftertryckelighet inseende och bewakande natt och dag, att ingen kommer till eller från bord på skeppet förbl.
☐ Magistaterne i städerne	

☐ Crono= och Gymnasi Befallningz Män sampt Häradzskrifware	
648 Bef.m.Bengdt Månson ang:de Capiteins sähtet Klefwas bebrukande 12 maj	
656 Dito om husesyn på Klefwa 12 maj	

FEB. 1710

i Tanums socken, likmätigt tingsrättens attest de anno 1709 den 28 januari, legat några år öde och blivit förlidne år, av en bonde Matts Siuhlsson benämndut ur ödesmålet till bruk upptagen under den förhoppning, att han efter tingsrättens attest av förbesagde dato kunde njuta 2ne års frihet för utlagorna. Var uppå han finner ännu något frihetsbrev icke bekommit, men har dock den förhoppning, att det ännu åtnjuta lärer. Allt därför som och berörde Matts Siuhlsson, nu inför tingsrätten tillstod sig för denna orsaken skull, icke betalt utlagorna anno 1709, för sitt åboende hemman uppegården i Stora Gerum, ej heller kunna dem erlægga, med mindre han därigenom skulle bliva brakter uti den olägenhet, att han tillkommande år måtte hemmanet kvittera. Ty kunde tingsrätten icke underlåta hr regementskrivaren under häradets sigill, dess sannfärdiga attestatum där över meddela.

§8

Samma dag infann sig tingsrätten välborne hr kapten Anders Utter, tillika med hr regementskrivaren välb. Nils Brants fullmäktige mons. Olof Holmgren bägge sig däröver besvärandes, att ödeshöet på hr kaptensbostället Kleva i Tanums socken, som detta året öde legat och av allmogen är inbärgat, Simon Olsson i Kalleby, och Olof Joensson i Ljungbytorp, är för någon tid sedan värderat, men för ett så odrägligt pris att ödeshöet stiger högre, än gårdens ränta, varför det samma icke kunnat till dato föryttras, och för sådant pris, som det nu kunna försäljas. Allt därför begärandes, att berörda ödeshö av nya och andra goda män, måtte värderas, och för sådant pris, som det må kunna försäljas för. Tingsrätten tog saken i betänkande, och för skäligt befanns, berörda nämndemännen Joen Larsson i Kollekind Anders Andersson i Kroken, Anders Hansson i Hogar och Anders Svensson i Bovall, sig strax till Kleva förfoga, att värdera det där befintliga ödeshö rättträdeligen, efter dess godhet och myckenhet, konsidererandes och vad där av är förtärt. Och för det för sådant pris som vid dessa tiders tillstånd, det må kunna försäljas, för och göras uti penningar kronan till nytta dessa reste åstad, och vid återkomsten uppviste sin värdering däröver, uti vilken berörde ödeshö för 20 daler smt värderat var, över vilken värdering vederbörande någon klagan nu icke anförde. Vid denna värdering var och länsmannen väl. Sven Svensson tillstades kronans rätt där vid att observera.

Den 4 februari

§9

Samma dag gjorde hr regementskrivaren välbetrodde Niels Brandt igenom sin fullmäktige mons. Olof Holmgren den ansökning att tingsrätten ville honom meddela dess sannfärdiga attest där över att kaptens bostället Kleva anno 1709 alldeles öde legat. Så och huru högt ödeshöet som av allmogen förlidne sommar där samma städes blivit bärgat, sig bestiga kan. Var över tingsrätten förorsakat blev detta efterföljande meddela

att vad det förra anbelangar, var det icke allenast nämnden utan och all allmogen i häradet kunnigt att förberörde kaptensboställe av Tanums kompani Kleva benämnt uti Tanums härad och socken beläget, nästförlidne år, hade alldeles öde legat, av det tillfället, att man då ej visste vilken uti den avträdande officerarens hr överste välb. Anders Boijes ställe succedera och anträda skulle. Havandes ej heller överste välborne hr Anders Boije det längre velat under bruk behålla, sedan han till en annan plats var avancerat, och bostället där efter, till laga fordag innehaft. Det andra det angår, betygade nämndemännen Joen Larsson i Kollekind, Anders Ivarsson i Kroken, Anders Hansson i Hogar, och Anders Svensson i Bovall, som ödeshöet på Kleva uti länsmannens väl. Sven Svenssons närvaro, nu i dag andra gången värderat, efter det anseende som det hade uti ladorna, så vill dess godhet som myckenhet, att det icke högre än till 20 daler smt kunde värderas, och skattas. Varandes det ännu oförsålt, och ovisst, huru snart det föryttras kan. Allt därför blev hr regementskrivaren efter begäran tingsrättens sannfärdiga attestatum där över här igenom meddelat under häradets sigill.

§10

Samma dag uppviste Johannes Eskilsson på söder Kärra i Tanums socken ett kvittens, daterat den 20 juni 1709 var uti pigan Catharina Hendriksdotter uti Norge vistande och boende, hava tillstått, att han Johannes Eskilsson haver till henne erlagt och klarerat, hennes arvedel och penningar, som hos honom stått efter arvskiftesbrevet de anno 1695 den 2 november a 38 daler 5 1/3 öre smt var av hon strax till honom levererat 6 daler 12 öre, som hon uti sjättepenningar där av till h.mt och kronan, erlægga borde. Samma 6 daler 12 öre levererade nu berörde Johannes Eskilsson till kronans länsman uti Tanums härad väl. Sven Svensson vilken och dem å kronans befallningsmans vägnar, som bortovar, emottog och till honom lovade fordorsamt leverera. Kommer allt där för detta uti kronans räkenskaper behörigen att observeras Atum ut supra.

Anno 1710 den 2 mars blev extraordinarie ting hållet uti Tanums härad å rätta tingstad gästgivargården Hede, närvarande kronans länsman välaktad Sven Svensson på Sör Kärra och häraderna edsvurne och trovärdige nämndemän som voro.

Jan 1711

kvark, och kunna dock icke bemärka, det han visste, att berörde ök hassebent eller halt var, förrän han den till sig hämtade. Och beklagade där hos, att han ej var mäktig, så mycket därför utgiva, mindre så snart eller nu strax. Men finge han någon dilation, sade han sig vilja göra sin flit, den fordernsamt betala. Inger svarade sig vilja hava fördrag till en tid med en del, om han nu allenast kunde få de 2 daler kurant.

Resolutio. Tingsrätten finner skäligt, det Anders Olofsson uti Övre Knäm, bör ofördröjligen, och senast om 14 dagars tid, efter kyndelmäss, betala och erlægga till kärke Inger Pedersson uti Sägård 2 daler kurant, eller 3 daler smt, på det han till Ingrid skyldig är, för den öken han av Inger förledne höst bekommit haver med dess fölunge. Kunnandes inte gälla det inkast han gjort av det öken var halt och hade kvark, emedan han det visste, förrän han den köpte, och utom dess den värd var de penningar han därför utlovade hade. De resterande 1 daler 12 öre smt skall Anders betala till sin kontrapart framdeles, och sist till nästkommande mikaelis dag, jämte stämmningsmarken.

§5

Samma dag kärke dragonen Giösta Kiällbäck som tjänar för rusthållet Lersten i Kville socken, till rusthållaren Hans Simonsson som uti Surtung i Tanums socken, för det Hans en hans blaggarns treskiftat munterings skjorta, som han förliden vinter när dragonen där låg inkvarterad, efter sig lämnat och glömt i Hans stuga, havandes han sedan frågat Hans Simonsson efter skjortan, då de engång möttes åt uti Svarteborg, men icke fått veta att hon hos honom var, och uti deras gömmor. Sedermera hade och dragonen Gunnar Flink för Surtung, då han kom strax därefter ifrån Stångenäs frågat efter samma skjorta, hos Hans hustru, och de flera kvinnfolk som uti huset voro, men alla nekade sig skjortan sett eller förnummit, dock likväl nästförlidne vinter, när han en gång stod uti stallen och gav sin häst foder, hörde han av tjänstepigorna Barbro och Anna, att Hans hustru Ingeborg Sörensdotter hade skjortan, och att de förundrade sig däröver, att han ej gav dragonen som sporde efter henne, där om till känna att han hade skjortan. Och ehuru väl det var frågat efter skjortan, lät icke dess mindre, förledne skåranstid?? Hans taga berörda skjorta, och lägga uti sin kista, fördöljandes henne alltför, intill om några dagar före jul, då åter dragonen Flink, frågade efter skjortan, då sent om sider Hans hustru framtog densamma, av vilken kragen då var sprätter, och satt på hennes förkläde till linning. Hans Simonsson kunde icke neka, det ju dragonen Giösta Kiällbäck, hade honom förleden vinter uti Svarteborg frågat efter skjortan, och att han själv förleden sommar tagit den av sin hustrus kista, och gömt uti sin egen, och det icke dess mindre hållit fördolt, och först intill 3 dagar före juldagen nästförlidne. Vilket Hans ursäktade ville med det hans hustru hade sprätt kragen av skjortan, varför Hans skall befallt henne sätta den uppå igen, och förrän det vore skett, ville han därom icke uppenbara. Kiällbäck klagade, att han nu

måste gå hit, en så lång väg som från Lersten och hit 1½ mil, och därigenom försatt en dag på resan hit, en dag här vid tinget, och en dag på hemresan, och hålla sig själv både mat och dricka under vägen, som han sade kostat honom 1 daler smt.

Resolutio. Såsom Hans Simonsson uti Surtung i Tanums socken, icke kan beneka, det ju dragonen Giösta Kiällbäck nästförlidne år om vintertiden, då han uti Surtung inkvarterad var, haver efter sig uti Hans Simonssons hus, lämnat eller glömt en sin munderings skjorta, som var gjort av treskiftat små blaggarn. Han efter det han från Surtung avtågat var, och träffade Hans uti Svarteborg i februari månad, frågat efter berörda skjorta, och att Hans Simonsson då förvägrat där varit uti hans hus igenfunnen. Ytterligare hava och Hans Simonsson måst för tingsrätten vidgå, det haver han förliden sommar tagit samma skjorta, av sin hustrus kista, och den förvarat uti sin kista, och icke desto mindre, mot bättre vetande, förtigigt och fördolt, det hon uti hans hand och gömme var, ehuru väl dragonen Gunnar Flink huset berörda skjorta efterfrågat åtskilliga gånger. Allt därför som Hans Simonsson så medelst, vid sitt fullkomliga uppsåt vara, skjortan förhålla där av olovligen att göra sig någon fördel. Ty bliver Hans Simonsson, efter kgl. straffordningen de anno 1653 den 28 maj 3pten, sakfälld, nock det han restituera skall till dragonen Gustaf Kiällbäck skjortan så god som hon förr var, att plikta 3 gånger så mycket som skjortan värd är, nämligen 3 daler smt, skall och desslikes Hans Simonsson efter kgl. majt. allernädigste restitution de anno 1699 den 20 juni, uti stillhet och i sakristian absolution och avlösning taga, utom dess betalar och Hans till dragonen Kiällbäck 1 daler smt för den kostnad han haft, här om att undersöka och undersöka låta, gå till tinget, och sina bevis uti saken hit att införskaffa.

§6

Samma dag förekom kaptenen välborne hr Anders Utter, sig högeligen besvärades där över, att de resande åt, Näset eller Grebbestad strand, om sommaren, våren och hösten, rida, köra och gå utom vägen, fördärvades och upptrampades hans åker och äng, och omkull brytandes hans gärdesgårdar på dess boställe Kleva. Varför han erfordrade det måtte honom meddelas ett förbud, att ingen av de resande, må köra rida eller gå, över dess boställes Klevas äng, och åker, utom där därigenom löpande allmänna vägarna, till Grebbestad strand och åt Näset. Och såsom nämnden betygade, det välb. Hr kaptenens boställe Kleva åker och äng, av de resande mycket illa höst och vår hanteras, upptrampas och onyttiggöras, ty blevo nu av tingsrätten vid 3 mark smt plikt, alla resande förbjudna, utom eller bredvid de allmänna vägarna, som löpa igenom kaptenens sätets Klevas åker gärd ej då köra, gå eller fara åt Grebbestad strand eller Näset. Och på det de resande icke må hava orsak, inte kunna där komma fram, tillsades länsmannen väl. Sven Svensson, att med allmogen tillhjälp, låter göra vägen så god igenom Klevas gärd, att resande, där

1711

9ro uti Övre Knäm låg förlidne år $\frac{1}{4}$ öde, som Tore ifrån rymde. För den skull blev dess halva kyrkotionden a 15 öre smt, obetalter.

10 uti Säm, som Joen hade brukat, blevo och förlidne år $\frac{3}{8}$ öde liggande, så att där av halva kyrkotionden icke kunde utbekommas a 18 öre smt.

11 Lerdal $\frac{1}{4}$ skattehemman låg och förlidne år helt öde, och för den skull blev där av icke halva kyrkotiondenbetalter a 18 öre smt.

12 På Lilla Oppen som öde låg förlidne år, blev och landskylden resterande a 9 daler smt.

13 på båtsmannens Olofs uti Stora Ryk bruk, blevo och på landskylden förlidne år 8 åre smt, för dess oförmöghenhet innestående.

14 av Kalleby och det bruk, som Lars ibidem haft, av en halv gård, emot 3 tunnor landskyld innestående a 9 daler smt, förlidne år. Mendenna Lars är så alldeles utfattig, att han alls intet äger, där med denna rest betalt göras.

För den skull som som detta förrättens attestatum förberörde kyrkovärdar beviljat och värderat under häradets sigill.

§13

Samma dag besvärade sig kyrkoherden ärevördige och höglärde hr mag. Andreas Borgvall, över det åtskilliga av hans grannar, här uti Tanums socken, träda in på hans äng, och så väl vid Prästmyren som Månsedammen, och flerstädes, uthugga den unga och klena skog, som till prästgården finnes. Begärde allt därför, att sådant intrång, måtte lagligen förbjudas. För den skull som detta ej utan grund androgs, prövade tingsrätten skäligheten, efter 28 kap. B.B.L.L. förbjudna vid 3 mark smt plikt, det ingen sig må understå, på Prästgårdens ägor, utan på kyrkoherdens lov eller minne någon börda, eller lass av kvist eller annat, taga eller hugga, skogen som till Tanums Prästgård ganska ringa är, att olagligen därigenom åverka eller utöda.

§14

Samma dag anhöll regementskrivaren välbetrodde hr Nils Branck, om tingsrättens attestatum, där över, att något ödeshö på den ödna $\frac{1}{4}$ uti Övre Knäm i Tanums socken, nästförlidne år icke fallit, eller insamlat vordet. Här om visste nämnden till att berätta, vilket och allom här uti socknen veterligt var, att på samma ödna fjärding uti reserv hemmanet Eriksgård uti Övre Knäm, intet ödeshö förlidne år insamlat blev, av orsak, att vakten förlidne sommar allt stadigt stod uti Knäm, och av det tillfället, blev den fjärdingens äng av dragon hästarna avbetat, så att icke det ringaste av ödeshöet kom där till att insamlas, utan måste Erik ibidem som bodde på den andra fjärdingen, betala båtsmannen dess lön, oansett han på något sätt därför någon vedergällning icke fått, blev för den skull detta hr regementskrivaren, såsom ett sannfärdigt vittnesbörd där över beviljat att extraderas.

§15

Samma dag inställde sig för tingsrätten Måns Halvardsson uti Ryland i Tanums socken, och uti sin

svågers Udd Erikssons uti Torp i Lurs socken närvaro, lät uppläsa en förening skrift som emellan honom Måns Halvardsson och samtliga dess svågrar, nämligen förberörde Udd Eriksson, Olof Olofsson i Utby, och Halvard Pedersson på Musön var slutet och gjord, dat. Kragenäs den 14 februari 1711, var uti dessa samma gåvo tillkänna, att emot hemmagiften och bröllopskost. Som där uti faders Måns Halvard Månsson i Ryland levande lever, undfått, där av stå till sin när broder Måns Halvardsson, allt det som uti deras sal. faders efterlåtne bo kvar finnes var emot och Måns skulle svara för all dess husröta, som på gården Ryland, och deras faders där innehavde bruk kan finnas. Vilken förening, som där tillförne av undertecknad häradshövding, som attesterad och underskriven, så tillstod och nu inför tingsrätten Udd Eriksson, att alla svågarna enhälliga förening således med Måns Halvardsson var och är som uti förberörde skriftliga förening infört finnes. För den skull kunde på Måns Halvardssons begäran, tingsrätten icke underlåta, denna förenings innehåll uti protocollo införa, och den samma konfirmera, och dess laga kraft tillägna.

Uppbud

För sockenskräddaren Bryngel Andersson i Söby i Lur socken, blev halva hemmanet Söby av $1\frac{1}{2}$ tunna landskyld bestående, som han sig tillhandlat av samtliga sal. Sören Eriksson Lax på Rossön arvingar nämligen Torsten Trulsson i Tjärnebo, Anders Björnsson ibidem, och Hans Eriksson i Torgonö för 35 daler kurant, eller 52 daler smt 16 öre, efter det kontrakt som över före uti protokollet finnes. Uppbudet 1 gång.

Anno 1711 den 5,6 och 7 oktob. hölls ordinarie laga ting med allmogen av Tanums härad å vanlig tingstad gästgivargården Hede. Närvarande kronans befallningsman över Norrvikens fögderi välb. Jonas Eriksson och häradernas edsvurne och trovärdige nämndemän som voro.

Av Tanums härad

Gude Eriksson i Håkeby
Hans Bryngelsson i Säm
Olof Joensson i Ljungbytorp
Simon Olofsson i Kalleby
Jurd Pedersson i Gureröd
Anders Hansson i Hogar

Av Vette härad

Hans Mickelsson på Runnö
Joen Larsson i Kollekind
Anders Ivarsson i Kroken
Olof Joensson i Sundby
Halvard Assmundsson i Lommeland
Anders Svensson i Bovall

Samma dag sedan tingspredikan uti kyrkan hållen var och tingsfreden på vanligt sätt utlyst, förekommo till avhjälpande efterskrivne mål och ärenden.

§1

Samma dag förekomkapten välb. Hr Anders Utter, sig besvärandes över åtskilliga hans grannar, för bostället Kleva, dels borttagit, dels och själva huset illa spolierat och plundrat, samt fördärvat det ena med det andra. Och

angav nu först hr kaptenen sin husman eller torpare Erik Larsson på Hertseröd för det han utur en fiskedamm vid Kleva, haver upptagit åtskilliga saker av hans husgeråd, om en söndag, som var den 13 augusti, som berörde husman tillförne den 11 augusti, hade tillika med hans folk där sammastädes uti hans närvaro förgömt, nämligen 5 grytor, 1 torkespett, 1 halster, 2 tunna stekpannor, 1 bleckdurkslag, 1 bleckrev, där, varav han åter eller framburit, stekspettet och stekpannan, och 2ne små grytor av de 5, men det övriga är borta, och läser denne Erik allt detta borttagit, emedan han, som förberört är hade den 13 augusti, som var en söndag, efter det de norska om fredagen tillförne voro infallne, men ändå icke förbi Kleva kommo, uti berörde damm gått och vadat, och efter sakerna som presummeras han sökt. Begärandes hr kaptenen för den skull att denne Erik måtte påläggas skaffa honom sina saker igen, och plikta för det han borttagit och fördolt. Vilket han förmente honom med så mycket mindre skäl kunna beneka sig gjort, som han själv, måste tillstå, sig om söndagen näst efter det fienden var infallen hava uti dammen varit, och sökt efter ett brandjärn. Havandes och denne Erik tagit en hänge eller fjätterlås, som och legat gömt i dammen och där försålt till Anders i Klätta för 4 öre smt, nock tagit på Kleva en kläppe grimma, som han försålt för 2 öre smt till Anders i Ryland, vilken dock hr kaptenen haver omsider igen bekommit. Ytterligare klagade hr kaptenen, det haver han och för ackorderat bort en rörteg till Anders i Hen och lovat honom den samma att skära, emot det han skulle därför få av Anders betalning, item hade han tagit till sig en glasflaska med tennskruv uppå, och en butelj, som han nu den tredje oktober hade lämnat, vilket allt han tagit i dammen, nock en långhyvel som han Erik försålt till Grebbestad hos hovslagaren Tore. Mera kunde hr kaptenen denna gången icke sig påminna, utan reserverade sig sin talan på det som han framdeles kunde erfara honom borttagit hava. Här på svarade Erik, att han av de 3ne grytorna intet vet, och hade där 2ne stora grytorna där av stått i köksboden på Kleva då han dem såg senast. Men den lilla grytan, tog han och gömde i stendammen, och ändå en gryta litet större, hade hans hustru, som han sade gömt hemma uti en brunn. Vilka hon för den skull hon hade skaffat några dagar efter det hr kaptenen var hemkommen av taget till Kleva, det dock hr kaptenen sade skett med tvång, att han Erik saknat och sökt i dammen om söndagen, och hans syster Jacobs hustru i Skickeröd Börta Larsdotter varit därvid med honom, nekade han ej till. Men sade att det sökandet skedde efter ett brandjärn eller kittelring som var kastad uti dammen, och det sade han sig gjort för den orsaken skull, att han mente brandjärnet av fienden vara borttagit, det nu hr kaptenen sade sig fuller igenfunnit, men icke på det rummet som det var nedsatt. Hr kaptenen svarade fienden ändå icke varit vid Kleva, när han sökte här efter. Men Erik sade att det skett söndagen efter det fienden var söder före gången nämligen den 20 augusti, och att han icke fått igen brandjärnet. Låsen sade Erik sig ej sett på Kleva. Men

hr kaptenen sade suttit för logen förlidne år, och han då därefter tröskat. Erik kunde ej neka sig funnit låsen i dammen, och att den tillika med kläppe grimman försålt. Durkslaget tillstod Erik sig funnit i dammen, men burit det uti alekärret, och gömt det där. Men han kunde det nu inte igenfinna, och ville för den skull betala det. Sammaledes sade han sig gömt halstret som han och fann i brädden på dammen där utmed. Mendet kom en man som han ej kände och borttog. Rörtegen sade han, att Anders i Hen, lovat honom 8 öre smt för, och det hade han ment hr kaptenen tjänst med, och lämna honom själv därför uppbära betalningen. Men hr kaptenen mente Erik härigenom tagit sig med våld dispositionen över den egendomen han tjänste för, och att han därför efter lag borde plikta.

Sedan klagade hr kaptenen på Halvard Nilsson i Näs för det han skulle borttagit 2ne hans selar, timmerlänkar 6 st, och en ploglina av av kabel. Halvard framkom, och berättade, att när fienden var infallen, blev han jämte flera av allmogen, befallda att skjutsa något gods från Skickeröd, som låg vid Edsvikens brygga, och då han kom till Kleva, och igenom grinden vid Kleva körde, gingo några norska män som med honom voro, nämligen 3 st. in på Kleva, och togo en ploglina med sig, därefter då han kom till Säm uti grimman gick vidjan sönder som satt uti skackeln eller hummeln, där av fick han tillfälle att begära det han skulle få taga ploglinan och sätta uti hummeln igen, vilket han fick lov till. Och när han hade skjutsat godset fram till de norskas läger vid Tanum, och kom tillbaka med de 3ne norrmän till Kleva, då gingo de där in, och togo en timmerlänk och en järnstör och lade på släden, där lade där dem uti slupen eller skärbåten, och förde med sig. Men ploglinan blev uti skakelhummeln kvarsittande, vilken han sedan skaffat till Kleva, igenom hustru Börta i Näs, som den levererat till hr kaptenens folk, dock honom ovetandes som sades, och sedan Halvard dagen tillförne därför var stämd. Dock sade Halvard att han angivit tillförne vid visitation för nämndemännen, och besynnerligen för Hans i Säm, att han hade ploglinan. Då nämndemannen sagt honom till, att han skulle bära linan hem. Hr kaptenen Utter framviste ploglinan som Halvard i Näs tagit, och även lät Halvard framvisa hummeln som linan skulle suttit uti, vilket hr kaptenen mente ogörligt varit. Och påstod hr kaptenen att såsom Halvard skall befunnes hava dolt linan, så bör och han svara för de övriga timmerlänkarna, som han nekar till. Linan visade Halvard nu gått uti hummeln, och ville hr kapten att han skulle betala linan, den han skall bort skämt, och lämnade honom nu för den skull linan. De övriga timmerlänkarna sade Halvard sig ej tagit eller sett, eller av dem veta det ringaste.

3tio klagade hr kapten på åtskilliga i Greby, för det de uti Kleva, hade på åtskilligt sätt illa framfarit, och huset ruinerat, dörren sönderbrutit, järnen avtagit och fönstren sönderslagit med mera. För detta besvarade han sig lmo över Elin Andersdotter, Tolles hustru ibidem, för det hon brutit sönder den nedre eller undre staldörren, och där av tagit järnen och klinkan, jämväl träet borttagit,

sägandes till sin son, det duger till skopinnar. Elin svarade att hon ingen dörrsönderslagit, utan var det en liten lucka stor som ett stolsäte, som låg på gården sönderslagen, och hade Erik i Erteseröd slagit klinkan av för henne, och fått henne, och den haver hon burit hem till hr kaptene, sedan som han hem kom. Erik i Ertseröd inkallades däröver till förklaring. Han svarade där på, att han själv slog klinkan av klinkefjölen, och några stycken trä, togo barnen som där gingo på gården, och sade dem duga till skopinnar. Och när han såg att Elin tog järnet bort, sade han att vore värre än fiende. Klinkan sade hr kaptenen sig ännu icke fått igen, och för bygge gluggen var ingen klinka, till vilken Elin mente den luckan hört, som hon tog järnen av.

2do klagade hr kaptenen på de övriga Grebyborna, påståendes att han måtte igen bekommen sin egendom som där förraskat hade, var av de hava hemfört en del, men det som något dugde, hava de ännu kvar, och sade hr kapten att Christopher i Greby hade haft 2ne gångjärn, om händer, vilka han önskade veta var han tagit, och vem som befallt honom dörren sönderslå. Christopher sade sig tagit av en fjöl, som han menar varit av stalldörren, dessa järnen, men dörren sade han var sönderslagen förrän han kom, och låg på gården, och järnen haver han skaffat hem igen, och haver han uti ingen ond mening, eller tanke, den gången kommit på Kleva. Ty Hans i Kuseröd kom till honom vid pass 8 dagar efter fiendens infall, och berättade, att Kleva gård var illa ruinerat, av fienden. Varför Hans bett honom komma dit med sig, att salvera något för hr kaptenen. Därtill konsenterade han, och därför gick han tillika med dess granne Börje Olsson dit vid middags löte, och enstund efter middagen, kom och Tolles hustru dit, och när de hade där tagit, de nu hemsända saker, och upp uti berget gömt, gingo de hem, och sedan sade Christopher sig icke hava varit på Kleva. Börje sade sig hava ådern av källardörren, och att den låg på gården för dem, och hade han till hr kaptenen nytta, tillika med de andra, bärgat de saker, som vid hr kaptenens hemkomst, han och dess grannar, hade där tagit, och förgömt uti berget. Samma tal hade och Tolles hustru, och nekade alla sig där sammastädes något sönderslagit, utan hade fienden gjort allt sammans. Hr kaptenen sade fienden det icke gjort, utan Grebyborna, ty en norsk man Olof Katt benämnd, hade varit på Kleva, och bevarat huset, och sig förundrat däröver, att grannarna sig understodo således spoliera huset, därför visste att ingen annan än dess grannar det hade gjort, varom han enkannerligen trodde Grebyborna, som på kronohemman uti Greby tillförne hade gjort sig profit, som förlidne sommar, vid husesynen skall befunnit vara. Länsmannen Sven Svensson berättade, att när förberörde Olof Katt var här, hade han sagt för Olof på Sör Kärra, att bönderna och grannarna, måtte hava ruinerat på Kleva, emedan de norska det icke hade gjort. För den skull påstod hr kaptenen att Grebyborna måtte påläggas, att upprätta skadan de hade gjort, och plikta lagligen för deras våldsverkan, och om de visste vem som varit med dem i denna gärning, kunde de den angiva, och beklagade i

bland annat hr kaptenen att där utbrutit, järnstöttorna av köksspisens, och alla murarna, så att där därigenom nederfallit, och fördärvade blivit, vilket han ej kunde finna fienden gjort, efter han så omilt på andra ställen, icke framfarit. Grebyborna svarade sig där intet ruinerat eller sönderbrutit, och skall sådant dem aldrig bevisas. Ej heller hava de någon att angiva därför.

Resolutio. Tingsrätten haver anhört kaptenens välborne hr Anders Utters anförda klagan, så väl emotdess torpare eller husman Erik Larsson i Ertseröd, som Halvard Gissleson i Näs i Tanum socken, angående det där skola olovligen av dess husgeråd, desslikes och dess anförda besvär, emot Grebyborna, angående det de på Kleva, skola gjort ett stort våld, och nidingsverk, slagit sönder fönster och dörrar, och tagit därav järnen, så och brutit järnen av skorstenarna, och fördärvat spisarna, som där av neder fallit med mera. Och hade tingsrätten gärna sett, att för denna gången där över hade kunnat dom avsägas. Men som svaranderna, dels beneka sig något borttagit från Kleva, det de sedermera icke burit hem, godvilligt och självkraft, som de och allenast det, skola till hr kaptenens nytta, förvarat, neka och sig där sammastädes något ruinerat, föregivandes att fienden det måste hava gjort. Och att de icke hava något där tagit, uti annan intention och mening, de det återskaffa till ägaren, som de och skola gjort hava. Men som ännu klarare bevis uti saken, synes av nöden vara, färrän där uti slut bliva kan. För den skull prövar tingsrätten billigt denna saken att uppskjuta, till dess hr kapten välborne Anders Utter, igenom tidens lopp, torde komma, till någon närmare underrättelse, om det ena med det andra som passerat, att dem som beskyllde och suspekta äro, må ljusligen kunna övertygas, vad de beskylldes och hålles misstänkta för. Vilket då käranden anskaffa kan, lär sig tingsrätten icke undraga, saken igenom laga dom definitive att avhjälpa och expediera.

Den 6 oktober

§2

Samma dag presenterade Jacob Nilsson i Hogen i Lur socken ett brev daterat den 19 juni nästförlidne, var med bevisligt gjorde, att dess gamle fader Nils Engerbretsson uti Össby i Lur socken, hade på odelsköp till honom upplåtit ett fjärdings bruk uti Össby i Lur socken av 2 tunnor 2 sättingar och 2 skrull landskyld bestående, för 40 daler kurant eller 60 daler smt, haver på Nils Engerbretsson nu själv närvarandes, bekände sig bekommit hava 20 daler smt, och voro försäkrad av sin son att undfå resten när han det åstundade och för nöden hade. Detta odelsköp bekräftade Nils Engerbretsson än vidare nu in för tingsrätten, och jämväl nu som tillförne uti berörde köpebrev skett var, betingade sig därvid efter följande konditioner och villkor, nämligen att hans son Jacob Nilsson, skulle efterlåta honom, att under bruk hava och behålla, av berörde fjärding halvparten så länge han och dess kära hustru bägge leva och där kunna och förmå därför skatta. Skolandes och Jacob Nilsson så

av sal. Sören Lax arvingar för 79 rd 16 öre smt, så vill han ändock icke räkna där uppå, utan anhåller nu om tingsrättens fastebrev, i kraft av sina förvärvade 3ne uppbud och laga stånd, långt över år och 6 veckor. Härvid anmälde sig rotebåtsmannen Ivar Myra vars styvson skall uti denna halva gården Söby äga $\frac{1}{2}$ tunna odel. Jämväl Olof Nilsson i Ranebo på dess hustrus vägnar, protesterandes emot denna värderingen, emedan det omöjligen annars vara kan, än den ju måste stiga högre uti värdet. Leek Engebrektsson tog detta uti betänkande och till förekommande av vidare besvär och missförstånd, erbjuder han att erlægga till odelsmännen 20 rd 16 öre till den pantesumman dess förman tillförne givit, vilket tillbud Ivar Myra och Olof Nilsson i beräkning tog, och fann sig för deras delar därmed vara förnöjda. De övriga odelsmännen som emot värderingen icke protesterat, synes hava förlorat sin talan till samma summa. För den skull och i betraktande av allt sådant dömde tingsrätten, det ingen av de förra odelsmännen eller deras arvingar, efter denna dagen böra ha någon rätt eller talan till detta $\frac{1}{2}$ hemmanet Söby utan bör det fastmera med hus, åker, äng, skogsmark och mulebete, samt alla andra lägenheter, av vad namn de vara månde, följa Bryngel Anderssons änka nu Leek Engebrektssons hustru, hennes barn och arvingar efter deras förvärvade uppbud av d.6 maj och 8 oktober 1711 samt 5 februari 1712 oklandrat och opåttalt att nyttja, bruka och behålla, såsom annan deras välfångne egendom, nu och till ervärdeliga tider. Förbehållandes dock kungl. majt. och kronan lösen därav efter kungl. av år 1684 sedan det kommer utur bördén, ifall kungl. majt. det eljest till sig lösa tänker.

§24

Löjtnanten vid Tanums kompani ädel och manhaftig hr Johan Gillerstedt androg uti tingsrätten huruledes han med mycket möda och besvär mot vissa frihetsårs åtnjutande, övertalat bonden Olof Siversson i Fossum och dragonen Lars Lillia, att utur ödesmålet upptaga ett halvt hemmanen och rusthåll benämnd Södra Fossum av nr 35 vid kompaniet, begärandes att tingsrätten över samma hemmanet rannsaka ville, att detta hemmanet till $\frac{1}{4}$ del varit öde sedan år 1717 medelst åbon Olof Svennungsson dödliga avgång, andra $\frac{1}{4}$ delen har varit sedan år 1713. Dock har nu $\frac{1}{6}$ varit i bruk 5 år, och $\frac{1}{4}$ del ett år, så att hela denna fjärdingen åter 1718 råkade helt och hållet uti ödesmål, av den orsaken att dragonen profossen Jöns Ramn, som måste under den tiden han bevisat kampanjen uti Norge, skatta för bruket öde, vilket försatte honom uti ett så slätt och miserabelt tillstånd, att han vid en gammal oduglig ko, som dock icke var hans, det samma kvittera måste huserötan uppå detta ödna rusthållet stiger efter den den 22 april sistlidna upprättade husesynen till 80 rd smt, vartill

icke mera tillgång skall finnas än 11 rd 22 öre uti slagna mynttecken, vilka fallit för bonden Olof Svennungssons, för auktionerade kvarlåtenskap, och till bondens Olof Siversson till förvar lämnat, dem han dock vid insättningen icke ifrån sig levererat, dragonen profossen Jöns Ramn, är vorden pålagd betala uti huseröta 3 rd smt, detta hemmanet är eljest beläget på slättbygden, att det icke äger skog till gårdsle, mindre till hus eller vedbränsle, dock har det icke långa vägar till skog, åkern är vallbunden, och mycket utarmad, ängen ganska ringa och består mest av ljung och bärris. Torp finnes intet, utan allenast ett skvalte kvarnfall och ett nödortfugt mulebete. Så att ganska ringa förmåner är, som detta hemmanet åter till brukande och uppbyggande förhjälpa kan, om icke högvälborne hr baron generallöjtnanten, landshövdingen och överkommendanten Gyllenkrook gunstigt tänktes förhjälpa dessa bönder till 10 frihetsår, på de extra ordinarie utlagorna, annars befruktar man, att det länge uti ödesmålet förbliver.

§25

Hr befallningsman Engström berättade att år 1721 har en bonde vid namn Joen Andersson till upptagit ett halvt krono båtsmans håll Stora Oppen västergården, och som huserötan på 16 rd nära icke kunnat utbekommas, anhåller samma bonde om någon frihet som emot samma brist svara kan. Tingsrätten undersökte för den skull detta hus beskaffenhet och förnam av den producerade husesynen av den 29 oktober 1719, att bristfälligheten då vara 38 rd 4 öre, därtill har icke mera tillgång funnes än 16 rd smt, till resten oaktat hemmanet på frihetsår tillfordra berättas vara upptaget, är ingen tillgång, emedan förra åbons änka Ingeborg Olofsdotter icke mera efter mannen Simon Olofsson ägde, den ena löftesmannen är död, den andra oförmögen, och sitter för ett så gott som till ruin lutande rusthåll, hemmanet är förmedlat från helt till halvt. Litet till åkern, men dock helt slättare till äng, och mest med ljung övergått, ingen skog vidare än till vedbränsle finnes där. Men torp och andra lägenheter alldeles icke, därför underställes högvälborne hr baron generallöjtnanten landshövdingen och överkommendanten Gyllenkrook om icke bekomma tillhemmanets uppbyggande eftergift på 1722 års ordinarie räntor bestås måtte.

§26

Välborne hr major Otto Herman von Stahlen på Kleva berättade, att åtskilliga, som haver ärende neder till Grebbestad strand, taga sig den friheten och så snart som höbärgningen är förbi, riva neder gärdesgårdarna och rida samt köra över ängen under Kleva och Hertseröd, varest dem behagar och i synnerhet över Stämman varandes i jämväl så obetänkta, att de

Jan 1725

Anno 1725 d. 19, 20 och 21 januari hölls ordinarie laga vinterting med menige allmogen av Tanums härad å rätta och vanliga tingställe gästgivargården Hede. Närvarande uti krono befallningsmans ställe häradsskrivaren välbetroddde Holger Lundström, länsmannen uti häradet välaktad Jul Wettleson, tillika med häradernas edsvurne och trovärdige nämndemän såsom av

Tanums härad

Simon Olofsson i Kalleby
Juhl Persson i Gurseröd
land
Anders Hansson i Hogar
Jöns Hansson i Arendal
Hans Andersson i Ertseröd
Olof Olofsson i Ljungbytorp

Vette härad

Anders Ifvarsson i Grälös
Halfvard Assmundsson i Lomme-
land
Joen Olofsson i Sundby
Hans Bartelsson i Vässby

Efter förrättat gudstjänst uti Tanums kyrka av komministern darsammastädes välärde hr Pehr Elfström, och sedan tingsrättens tillförordnade ledamöter sig på tingsplatsen församlat och sina säten intagit, utlystes på vanligt sätt ting och tingsfred, varupå följande kungl. Förordningar blevo uppläste: såsom 1mo kungl. Majt. Ordning och stadga om skogarna uti riket och dess hämteved, gjord och förbättrad på riksdagen i Stockholm d. 29 aug. 1664, 2do kungl. Majt. Stadga och ordning angående allehanda bärande skogsträn och dess plantering dat. Stockholm d. 29 aug. 1664, 3^{tio} kungl. Majt. Stadga om jakter, djurfång och fågelskjutande, förbättrad på riksdagen i Stockholm d. 29 aug. 1664 och 4^{tio} kungl. Majt. Stadga och påbud, angående rätt mått och vikt dat. D. 10 marti 1665 med allvarsam förmaning till samtl. tillstädes varande allmoge, att de samma sig uti alla delar till underdånig och hörsam. Efterrättelse ställa skola. Där upå efterskrivne mål till avhörande förkommo.

§1

Länsmannen uti häradet välaktad jul Wettleson anklagade inför rätten trossdrängen Olof Jakobsson Starling, för det han under den tiden han varit på kaptensbostället Kleva, begått lönskaläger med löse kvinnfolket Anna Olofsdotter ifrån Övre Ljungby, och som saken vid sista tinget medelst ? blivit uppskjutet, har länsmannen låtit så väl honom som kvinnfolket inkalla på det de måtte bliva med behörigt straff ansedda, varför löjtanten av Tanums kompani ädel och manhaftig hr Johan Giellerstedt, som nu närvarandes var begärde att saken måtte bliva företagen, och till ett ändligt slut förhulpen.

I anledning varav tingsrätten lät föreskrivna personer framropa, och befallde kvinnfolket Anna Olofsdotter framvisa huru med detta deras begångna lägersmål skall vara tillgånget, som berättade att under den tiden de tjänade på Kleva tillsammans, skall hon blivit av denna Olof Jacobsson besoven ungefär vid Bartolomitiden 1723 och sedan framgent med honom ofta um-

gånge plägat under den avhandling, att han henne äkta skulle, varefter hon havande blivit och ett oäkta pigebarn 4 veckor före michaelitiden sistlidna framfött, påståendes det måtte Olof Jakobsson nu bliva pålagd efterkomma sitt utfästade äktenskapslöfte. Häremot trossdrängen Olof Jakobsson invände att han fuller icke kan frångå sig vara fader åt hennes oäkta barn men förmenar efter dess tanke att hon kommit något förbättra som dock vid efterräknandet befinnes icke vara av något värde, och vad vidkommer att han skolat henne under äktenskapslöfte lägrat, förmodar han henne aldrig kunna honom det överbevisa, ej heller är dess tanke sådant göra, utan anhåller bliva för dess begångna brott och förseende efter förtjänst avstraffad. Kvinnfolket Anna Olofsdotter utlät sig, att ehuru väl hon nog kunde framföra bevis uppå att han henne äktenskap lovat, vill hon dock icke det samma påstå, emedan hon nu hör honom icke vilja godvilligt sig därtill begiva, utan därför gärna låter dess pretention falla. För den skull och som trossdrängen uppå alla tjänliga föreställningar icke kunde till dess löftes fullbordande bevekas, tog tingsrätten denna lägermålsaken uti övervägande och stannade uti följande slut. Resolutio. Det erfarer tingsrätten utav föreskrivna omständigheter huruledes trossdrängen Olof Jakobsson Starling under den tiden han tillika med kvinnfolket Anna Olofsdotter ifrån övre Ljungby tjänat på kaptensbostället Kleva, henne under äktenskapslöfte besovit, varefter hon havande blivit, och ett oäkta pigebarn framfött. Alltså emedan kvinnfolket nu icke velat påstå samma löfte, och han icke heller är sinnad det fullkomna prövar tingsrätten, det bör han, såsom den sig för detta icke veterligen med sådan synd försett. I anledning av 3 kap. gift. M.B. och kungl. Resolutionen av d. 3 januari 1694 plikta 10rd smt, och därjämte efter kungl. Kyrkolagens 9 kap. och 4§ stånda uti Tanums kyrka en söndag på pliktepallen, och däröver uppå undergå avlösning. Men kvinnfolket Anna Olofsdotter, som tingsrätten påminner sig hava tillförne för enkelt hor varit anklagad och straff utstått, kommer likmätigt för citerade kungl. förordning, att denna synd med 5 rd smt plikt umgälla, och sedan för lägersmåler itererande efter kungl. hovrättens höggungstiga reskript av d. 16 februari 1712 plikta 5 rd tillsammans 10 rd, blivandes hon och i hänseende därtill remitterat till vördiga prästerskapet uti Tanum, att där sammastädes stånda 2^{ne} söndagar å rad på pliktepallen, och även uppå undergå absolution. Och som ingen av dessa personer berätta sig äga något att plikta med, vilket och av nämnden och närvarande tingsökande allmogen bevittnades, så undfår de i stället vardera 4 par spö eller ris och 3 slag av varje paret. Beträffande barnafödslen, vartill trossdrängen Olof Jacobsson Starling såsom barnafader ännu intet kontribuerat, ty finner tingsrätten skäligt pålägga honom, att till modern Anna Olofsdotter erlægga 4 dr smt årligen, så länge hon det